ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ของ

นายพิบูลพงษ์	ลิมประภัทร	58130010114
นางสาวภัทรวดี	รักษ์พนม	58130010211
นางสาวพรรษชล	ผดุงไทย	58130010323
นายพศิน	นิลสูตร	58130010325
นางสาวสริตา	ทิพยทัศน์	58130010342
นางสาวหทัยชนก	นพประไพ	58130010349
นางสาวอภิชญาภา	หนูเนียม	58130010350

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2560

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ของ

นายพิบูลพงษ์	ลิมประภัทร	58130010114
นางสาวภัทรวดี	รักษ์พนม	58130010211
นางสาวพรรษชล	ผดุงไทย	58130010323
นายพศิน	นิลสูตร	58130010325
นางสาวสริตา	ทิพยทัศน์	58130010342
นางสาวหทัยชนก	นพประไพ	58130010349
นางสาวอภิชญาภา	หนูเนียม	58130010350

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2560

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ของ

นายพิบูลพงษ์	ลิมประภัทร	58130010114
นางสาวภัทรวดี	รักษ์พนม	58130010211
นางสาวพรรษชล	ผดุงไทย	58130010323
นายพศิน	นิลสูตร	58130010325
นางสาวสริตา	ทิพยทัศน์	58130010342
นางสาวหทัยชนก	นพประไพ	58130010349
นางสาวอภิชญาภา	หนูเนียม	58130010350

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา

(ดร.มล.อุสุมา สุขสวัสดิ์)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต-ครอบครัสว ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว สังคม และวัฒนธรรมทางภาคใต้ เรื่องบ้านเกิด มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.) ศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ชีวิต (Drama)

2.) เพื่อศึกษาถึงหน้าที่และประโยชน์ของพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว

ผู้ศึกษาใช้ระยะเวลา 8 เดือน โดยแบ่งเป็นกระบวนการศึกษาเป็น 3 ขั้นตอน

1.) ขั้นตอนกระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production)

2.) ขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานผลิต (Production)

3.) กระบวนการหลังงานผลิต (Post-Production)

เพื่อทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสมบรูณ์แบบที่สุด และพร้อมที่จะนำไปฉายให้ผู้ชมได้รับชม

ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์ เรื่องบ้านเกิด

สารบัญ

บทที่ 1 หน้า

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ....1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย....2

ขอบเขตงานวิจัย....2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ....2

บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง....3

แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)....3

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมโนราโรงครู....4

ความเชื่อมโยงระหว่างพิธีกรรมกับวิถีชีวิตคนภาคใต้....7

บทที่ 3 การพัฒนางานสร้างสรรค์....11

Pre-Production....11

แรงบันดาลใจ....12

Theme....12

Concept Image....12

Mood and Tone....13

Mood Board....13

Reference Costume....14

Sketch Design Costume....16

Fitting....20

Reference Makeup....21

Reference Location....22

Set Decoration and Sketch Design....25

Props....27

Plot....31

Script....31

Character Analysis....55

Casting....60

Acting Style....67

Storyboard....70

ตารางการถ่ายทำ....80

การบริหารเงิน....93

Production....95

ภาพยนตร์สำเร็จ.....95
เบื้องหลังการถ่ายทำ.....99
ภาพโปสเตอร์.....100
Post-Production.....101
บทที่ 4 สรุปผลการศึกษา.....103
เอกสารอ้างอิง.....112

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ความเชื่อในเรื่องของครูหมอโนราหรือครูหมอตายาย เป็นความเชื่อของชาวไทยภาคใต้ในแถบลุ่มทะเลสาบสงขลา ได้แก่ พัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราชและจังหวัดใกล้เคียง ที่มีบรรพบุรุษเป็นโนรา ซึ่งเป็นการบูชาบรรพชนที่ล่วงลับไปแล้วผ่านพิธีกรรมที่มีการเชิญวิญญาณบรรพบุรุษ มาพบปะ พูดคุยกับลูกหลาน ไม่ว่าจะผ่านพิธีโนราโรงครูที่เป็นพิธีขนาดใหญ่ มีรายละเอียดมาก ใช้ระยะเวลาหลายวันในการทำพิธี หรือพิธีบูชาครูหมอหน้าหิ้งที่เป็นพิธีขนาดเล็กและสามารถทำที่หน้าหิ้งของบรรพบุรุษ ซึ่งพิธีกรรมที่กล่าวมาเป็นการผสมระหว่างการแสดงพื้นบ้านเข้ากับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยแต่ละครอบครัวจะมีผีบรรพบุรุษ หรือที่คนใต้เรียกกันว่า ครูหมอโนรา ที่จะเลือกคนในตระกูลเพื่อเป็นร่างทรงและสื่อกลาง โดยหากลูกหลานมีปัญหาเช่น เจ็บป่วย คนหาย หรือคดีความ ก็จะมาขออำนาจจากครูหมอโนราให้ช่วยเหลือ

พิธีกรรมนี้อาศัยตัวความเชื่อมาจัดการระเบียบสังคมของชาวบ้าน (Social order) และมีการแสดงออกของความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relation) ทำให้มีการรวมญาติมิตรและมีการสืบทอดต่อจากอีกรุ่นไปอีกรุ่น เรียกได้ว่า เป็นกลไกรูปแบบหนึ่งในสังคมที่ทำให้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ของครอบครัว ความรัก ความอบอุ่นที่มีต่อกัน โดยฐานความเชื่อของพิธีกรรมนี้คือการเคารพบรรพชน (ancestor worship) ที่เชื่อว่าพ่อแม่ปู่ย่าตายายที่ล่วงลับไปแล้วยังไม่ไปไหน หากยังคงปกป้องรักษาลูกหลาน ในขณะเดียวกันก็มีความเชื่อที่ว่าหากลูกหลานกระทำสิ่งใดที่ผิดไปจากจารีตหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่เหมาะ ไม่ควร ก็จะโดนลงโทษ พิธีกรรมบูชาครูหมอโนราจึงเสมือนเป็นสัญลักษณ์ของความกตัญญูรู้คุณ เป็นรากฐานในการอยู่ร่วมกันของครอบครัว สะท้อนมาเป็นรูปธรรมเมื่อคนในสายตระกูลช่วยกันเตรียมงาน ข้าวของในพิธีต่างๆ ทั้งยังสร้างความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มตระกูล เป็นการผลิตซ้ำและสืบทอดสำนึกทางประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ตัวตนคนใต้อีกด้วย

ด้วยกระแสของวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่เป็นสังคมยุคดิจิตอลที่สื่อและเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต โลกมีการติดต่อสื่อสารกันง่ายขึ้น การสืบค้นข้อมูลเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อวิธีคิดของเด็กที่ผ่านระบบการศึกษามาระดับหนึ่งได้ปรับตัวเข้าสู่ระบบสังคมเมือง ทำให้ความเข้มแข็งในศรัทธาและความเชื่อของพิธีกรรมลดลง เด็กรุ่นใหม่เหล่านี้มีความแปลกแยกไปจากสังคมเดิมและหันหลังให้กับคุณค่าวัฒนธรรมที่แฝงมาด้วยวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ไปอย่างเสียดาย

จากแนวคิดที่ได้จากพิธีกรรมโนราซึ่งเชื่อมโยงไปถึงเรื่องของความเป็นครอบครัวที่แน่นแฟ้นและมีการสืบต่อผ่านรุ่นสู่รุ่น ส่งผลให้ผู้เขียนบทได้มีความสนใจในประเด็นนี้และได้หยิบยกวิถีชีวิตของคนใต้ชนบทขึ้นมาเล่าควบคู่กันไปเพื่อนำเสนออีกหนึ่งแง่มุมของชีวิตที่มีความเชื่อเป็นตัวขับเคลื่อน ทั้งนี้ผู้เขียนได้มองย้อนถึงตัวตนของตนเองที่เป็นเด็กต่างจังหวัดและโดนสังคมเมืองหล่อหลอมให้แปรเปลี่ยนไปตามกระแสสังคมและเพิกเฉยต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว เชื่อว่ามีอีกหลายคนที่เป็นเช่นเดียวกันจึงได้ร่วมกันปรึกษากับทีมผู้สร้างสรรค์เพื่อที่จะบอกเล่าเรื่องราวผ่านภาพยนตร์แนวดราม่าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวและความเชื่อ จนพัฒนาออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์สั้นเรื่องบ้านเกิด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต
2. เพื่อศึกษาถึงหน้าที่และประโยชน์ของพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.3 วิธีการดำเนินการศึกษา/สร้างสรรค์

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร
3. พัฒนาบทภาพยนตร์
4. เตรียมการสร้างสรรค์ภาพยนตร์
5. สร้างสรรค์ภาพยนตร์
6. นำเสนอภาพยนตร์ในรูปแบบภาพยนตร์สั้น
7. อภิปราย สรุปผล และข้อเสนอแนะ

1.4 ขอบเขตของการออกแบบสร้างสรรค์

นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งและความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยแบ่งการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดังนี้

1. นางสาวอภิชญาภา หนูเนียม ทำหน้าที่ กำกับภาพยนตร์ / เขียนบท (Director / Screenwriter)
2. นางสาวหทัยชนก นพประไพ ทำหน้าที่ อำนวยการสร้าง (Producer)
3. นางสาวพรรษชล ผดุงไทย ทำหน้าที่ กำกับภาพ (Director of Photography)
4. นายพิบูลพงษ์ ลิมประภัทร ทำหน้าที่ จัดหานักแสดง (Assistant Director)
5. นางสาวภัทรวดี รักษ์พนม ทำหน้าที่ จัดหารนักแสดง / ควบคุมการแสดง (Casting / Acting Coach) stb96jwm 1672
6. นายพศิน นิลสูตร ทำหน้าที่ ออกแบบงานสร้าง / ออกแบบเสื้อผ้าและการแต่งหน้า (Production Designer / Makeup and Costume Designer)
7. นางสาวสริตา ทิพยทัศน์ ทำหน้าที่ กำกับศิลป์ / ออกแบบงานสร้าง (Art Director / Production Designer)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ชีวิต (Drama)
2. รับรู้หน้าที่และประโยชน์ของพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษา และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมโนราโรงครู

2.3 ความเชื่อมโยงระหว่างพิธีกรรมกับวิถีชีวิตคนภาคใต้

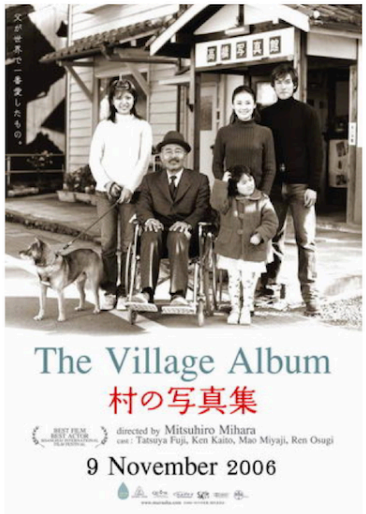
2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

ภาพยนตร์แนวชีวิต-ครอบครัว (Famiy Drama) เป็นภาพยนตร์ที่มุ่งเน้นไปที่ความขัดแย้งที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือความรู้สึก ของคนในครอบครัว ที่สร้างความตื้นตันใจ ความเศร้าสลด ผ่านการแสดงของตัวละครที่ต้องดิ้นรนและต่อสู้กับอะไรบางอย่างในจิตใจซึ่งสุดท้ายแล้วได้สะท้อนเรื่องราวที่ทำให้นึกถึงชีวิตและจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์และครอบครัว ทำให้นึกถึงชีวิตของผู้คนในความเป็นจริง

2.1.2 แนวคิดที่ได้จากภาพยนตร์

ภาพยนตร์ 5 เรื่อง ได้แก่ Departure (2008), เอริโกะ รับจ้างร้อง (2016), The village album (2006), COCO (2017), Like father Like son (2013) ที่ได้เลือกมานั้น เป็นภาพยนตร์ที่พูดถึงเรื่องปัญหาของครอบครัว ความไม่ลงรอยกันระหว่างคนในครอบครัวและตัวละครที่มีปัญหาชีวิต รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หล่อหลอมให้เกิดเป็นตัวละครเหล่านั้นในภาพยนตร์ ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่เลือกมาเป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่นเพราะว่า ภาพยนตร์นั้นมีความเรียบง่าย ดูอบอุ่น ไม่เน้นดนตรีประกอบให้มากมายนัก หลายครั้งเราจะได้ยินเพียงเสียงของตัวละคร หรือเสียงของแมลงที่ดังประกอบอยู่เท่านั้น แต่เพียงคำพูดบางคำ ท่าทาง แววตาเท่านั้นก็บ่งบอกได้แล้วถึงสิ่งที่สื่อสารออกมาจากข้างใน รวมถึงบรรยากาศ สถานที่ที่ดูเรียบง่าย เอื้อต่อการเข้าถึงการได้ง่าย วัฒนธรรมการรับประทานอาหารที่เป็นแบบสุนทรียะ หรือแม้แต่ความพิถีพิถันในการจัดงานศพอย่างThe Departures และ Eriko ที่เหมือนกับว่าเราได้ชมความงามจากศิลปะชั้นสูง ที่ชมแล้วเกิดความอิ่มเอมใจ มีความสงบสุข อย่างไม่น่าเชื่อว่านี่คือโศกนาฏกรรมที่งดงามของการมีชีวิตอยู่ของคนในครอบครัวที่รวมมือกันจัดงานเพื่อผู้ตายเป็นครั้งสุดท้าย และยังมีเรื่องของผู้คนและสิ่งแวดล้อมในภาพยนตร์ที่ทำให้เกิดความอบอุ่น อ่อนโยน และ จริงใจจากผู้คนในหมู่บ้านเหมือนเรื่อง The Village Album ที่สามารถสร้างความผูกพันธ์ของตัวละครในครอบครัวและคนในชุมชนได้อย่างลึกซึ้งทำให้เราคิดถึงพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนๆแถวบ้านที่เราจากมาแสนไกลและย้อนกลับไปดูรูปถ่ายของคนในครอบครัวครั้งสุดท้ายว่า “เราไม่ได้ถ่ายภาพด้วยกันมานานแค่ไหนแล้ว” ส่วนภาพยนตร์เรื่อง COCO ที่เป็นเรื่องเดียวที่เป็น Animation เพราะว่าตัวหนังผสมผสานประเด็นใหญ่ๆ ถึงสามเรื่องเชื่อมไว้ด้วยกัน คือเรื่อง "ความฝัน ครอบครัว และความตาย" โดยประเด็นที่หนังเน้นมากที่สุดคือเรื่อง "ครอบครัว" เล่าถึงสายใยระหว่างครอบครัว ความห่วงใยซึ่งกันและกัน เป็นจุดแข็งหนึ่งของเรื่องที่ถ่ายทอดออกมาได้ดีมาก ซึ่งเมื่อดูจบแล้วจะทำให้เรารู้สึกคิดถึงคนในครอบครัวและญาติผู้ใหญ่ของเราที่เราอาจจะหลงลืมไปว่าพวกเขาเป็นคนในครอบครัวของเรา

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมโนราโรงครู

2.2.1 โนรา คืออะไร ?

โนรา คือ ศิลปะการแสดงพื้นเมืองของภาคใต้ซึ่งมีมาแต่โบราณเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่กลุ่มชนพื้นบ้านได้ร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อสนองความต้องการของชีวิตและสังคม โนราจึงมีความผูกพันกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านมาช้านาน ได้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านและความเป็นไปของสังคมไว้เกือบทุกแง่ทุกมุม เพราะนอกจากโนราจะมีบทบาทในฐานะที่เป็นสื่อเพื่อความบันเทิงแล้ว ยังมีบทบาทในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อของชาวบ้านอีกด้วย (http://www.prapayneethai.com/โนรา)

2.2.2 ประวัติศาสตร์โนรา

เริ่มมีโนราเป็นกิจลักษณะขึ้นสมัยสุโขทัยตอนต้นเชื่อกันว่าโนราเกิดขึ้นครั้งแรกที่หัวเมืองพัทลุง ปัจจุบันคือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดพัทลุง แล้วแพร่ขยายไปยังหัวเมืองอื่นๆของภาคใต้ สันนิษฐานกันว่าได้รับอิทธิพลจากการร่ายรำของอินเดียโบราณก่อนสมัยศรีวิชัยที่มาจากพ่อค้าชาวอินเดีย

โนรา เกิดขึ้ นในราชสำนักของพัทลุงซึ่งมีตำนานเล่ากันมาว่าเจ้าเมืองพัทลุง มีชื่อว่า พระยาสายฟ้าฟาด มีลูกสาวที่ชื่อศรีมาลา ซึ่งมีความสามารถในการร่ายรำมากได้เกิดตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน เชื่อกันว่าท้องกับเทวดา พระยาสายฟ้าฟาดเห็นดังนั้นก็โกรธมากสั่งให้นำนางศรีมาลาไปลอยแพในทะเล (คือทะเลสาปสงขลา) และแพได้ไปติดที่เกาะใหญ่ นางศรีมาลาก็ได้ให้กำเนิดลูกชาย โดยตั้งชื่อว่า เทพสิงหล ซึ่งมีนัยความว่าลูกของเทวดา นางศรีมาลาได้ฝึกให้เทพสิงหลฝึกร่ายรำ ซึ่งเทพสิงหล ก็สามารถร่ายรำได้สวยงามมากและร่ายรำมีชื่อเสียงมากที่เกาะใหญ่จนรู้ไปถึงหูพระยาสายฟ้าฟาด ซึ่งพระยาสายฟ้าฟาดก็ยังไม่รู้ว่าหลานตัวเอง ก็ได้เชิญไปรำในราชสำนัก ฝ่ายนางศรีมาลานั้นก็น้อยเนื้อต่ำใจเมื่อครั้งที่ถูกลอยแพ ก็บอกกับคนที่มาติดต่อว่าโนราคณะนี้จะไปรำได้แต่ต้องปูผ้าขาวตั้งแต่ริมฝั่งที่ลงจากเรือจนไปถึงตำหนัก พระยาสายฟ้าฟาดก็ตอบตกลง ดังนั้นเทพสิงหลจึงไปรำในราชสำนัก เทพสิงหลรำได้สวยงามมากจนพระยาสายฟ้าฟาดก็ตกตะลึงในความสวยงาม จึงถอดเครื่องทรงที่ทรงอยู่ให้กับเทพสิงหลแล้วบอกว่า "เครื่องแต่งกายกษัตริย์ชุดนี้มอบให้เป็นเครื่องแต่งกายของโนรานับแต่นี้เป็นต้นไป" เทพสิงหลจึงบอกว่าแท้จริงแล้วเป็นหลานของพระยาสายฟ้าฟาด พระยาสายฟ้าฟาดจึงรับโนราไว้ในราชสำนักและให้สิทธิแต่งกายเหมือนกษัตริย์ทุกประการ (ชุรีพร จ่าสอน, https://sites.google.com/site/aungang16/)

2.2.3 โนราพิธีกรรม

พิธีกรรมที่มีความสำคัญในวงการโนราเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นพิธีกรรมเพื่อเชิญครูหรือบรรพบุรุษของโนรามายังโรงพิธีเพื่อไหว้ครูหรือไหว้ตายายโนรา เพื่อรับของแก้บนและเพื่อครอบเทริดหรือผูกผ้าแก่ผู้แสดงโนรารุ่นใหม่ และมีเรื่องความเชื่อทางไสยศาสตร์ เช่น เวทย์มนต์คาถา การทำและป้องกันคุณไสยเชื่อเรื่องเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เชื่อเรื่องโชคลางเชื่อเรื่องอำนาจเร้นลับของโนราใหญ่ในขณะทำพิธีโนราโรงครู

นอกจากนี้ชาวบ้านและคณะโนราเชื่อว่าครูหมอและพิธีกรรมโนราโรงครูสามารถรักษาอาการป่วยไข้ที่มาจากความผิดปกติของร่างกาย โรคภัย หรือเกิดจากการกระทาของครูหมอโนรา ด้วยการบนบาน การรักษาด้วยเวทย์มนต์คาถาโดยผ่านโนราหรือคนทรงครูหมอโนรา (นภสมน นิจรันดร์, 2550) โดยสามารถติดต่อกับลูกหลานได้ผ่านโนราใหญ่และการเข้าทรงในร่างของครูหมอโนราองค์นั้นๆ

2.2.4 รูปแบบบการจัดพิธีกรรม

2.2.4.1 การจัดพิธีที่บ้าน จะเป็นพิธีของครอบครัวหรือเครือญาติ ภายในบ้าน อาจจัดขึ้นเพื่อการแก้บนตามคำที่ได้บนไว้หรือการตั้งหิ้งเคารพบรรพบุรุษ หรืออาจจะไม่มีกำลังทรัพย์พอ

2.2.4.2 กาารบูชาครูหมอโนราระดับสายตระกูล ในตระกูลหนึ่งๆ จะมีร่างทรงของครูหมอโนราของตนเพื่อประกอบพิธีกรรมในการเข้าทรงครูหมอโนรา มักทำพิธีกรรมขึ้นที่บริเวณบ้านของผู้เป็นร่างทรงครูหมอโนราเหล่านั้นของตระกูล หรือทำพิธีกรรมที่บ้านของผู้มีหิ้งครูหมอโนราประจำสายตระกูลอยู่ มีความเชื่อว่าครูหมอโนราจะเข้าในโรงพิธีได้โดยมาจากสายสิญจน์ที่โนราใหญ่ได้ผูกไว้จากหิ้งบูชาครูหมอโนรามาสู่โรงพิธีกรรม มักจะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ทุก 3 ปี ทุก 5 ปี หรือตามแต่ที่ได้ตกลงไว้กับครูหมอโนราของตนผ่านร่างทรงประจำสายตระกูล มีการรวมญาติของตระกูลที่สำคัญ

2.2.4.3 การตั้งโรงครู (ลงครู) การตั้งโรงครูจะมีการตั้งเสาขึ้นบริเวณลานที่จัด (การตั้งเสานี้เป็นการที่เราต้องสร้างโรงเพื่อจัดพิธีขึ้นมาใหม่ เพราะทุกครั้งที่พิธีเสร็จก็จะมีการถอนเสาออกไป)
โนราโรงครูมักจัดเดือน มีนาคมและพฤษภาคมถึงกันยายน วันพุธถึงวันศุกร์ โดยถ้าในวันสุดท้าย (วันศุกร์) ตรงกับวันพระสามารถเลื่อนไปวันเสาร์ได้ ที่ต้องห้ามจัดตรงกับวันพระเพราะครูหมอตายายจะถือศีลไม่รับเครื่องสังเวย

2.2.4.3.1 โรงครูใหญ่ เป็นการโรงครูแบบสมบูรณ์แบบ จัด 3 วัน 2 คืน (เริ่มพุธเย็น (“ยามนกชุมรัง”) ถึงศุกร์)นิยมจัดทุกสามปี หรือทุกปี แล้วแต่กำหนด มีลักษณะคล้ายกับการทำบุญเดือนสิบที่จะให้คนในชุมชนมาร่วมพิธี โดยจะมีพิธีเด่นๆที่มีเฉพาะโรงครูใหญ่ คือการครอบเทริด การแทงเข้ การคล้องหงส์

2.2.4.3.2 โรงครูเล็ก จัดหนึ่งวันหนึ่งคืน (พุธเย็นถึงพฤหัส) องค์ประกอบพิธีกรรมเหมือนโรงใหญ่แต่ต่างกันที่จำนวนวัน ส่วนใหญ่สาเหตุการจัด คือเพื่อการแก้บนหรืออาจไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอที่จะจัดโรงครูใหญ่

โนรามีความสำคัญในเชิงการอนุรักษ์การสืบทอดวัฒนธรรมรุ่นต่อรุ่นโดยที่ไม่ใช่แค่เฉพาะในการรำแสดงเรื่องราวเท่านั้น แต่รวมถึงพิธีกรรมบางอย่างเพื่อแก้ปัญหาสังคมทั้งการบำบัดอาการทางจิตและอาการทางกาย เช่น การแก้บน การบน การรักษาอาการป่วยไข้

2.2.5 พิธีกรรมของโนรามีความเชื่อเรื่องครูหมอโนรา

ครูหมอโนรา คือบรรพบุรุษของโนรา บางทีจะเรียกว่า “ครูหมอตายาย” คือ โนราจะนับถือครูหมอหรือครูโนราและนับถือบรรพบุรุษของตน ซึ่งเรียกว่า “ตายาย” คนทางภาคใต้ส่วนใหญ่มีตายายเป็นโนรา (ศาสตร์แห่งครูหมอโนรา, http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_5812.html)

ครูหมอโนรา หมายถึง วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ดั้งเดิมของโนรา หรือดวงวิญญาณบรรพบุรุษของผู้มีเชื้อสายโนราที่ยังปกปักรักษาลูกหลานในตระกูลนั้นๆ อยู่มีอำนาจสามารถดลบันดาลทั้งสุขและทุกข์ให้แก่ผู้นับถือและลูกหลาน ให้คุณแก่ลูกหลานผู้เอาใจใส่ ตั้งเครื่องเซ่นสังเวยหรืออาจให้โทษหากลูกหลานเพิกเฉยไม่กตัญญูรู้คุณต่อครูหมอโนราอันเป็นบรรพบุรุษของตน เมื่อครั้งยังมีชีวิตอาจเคยเป็นร่างทรงของครูหมอโนราหรือเคยรำโนรามาก่อน

ความเชื่อเรื่องครูหมอโนรา หรือ ครูหมอตายาย เป็นความเชื่อของชาวไทยในภาคใต้ที่มีบรรพบุรุษเป็นโนรา เป็นเรื่องที่ยากแก่การพิสูจน์ เป็นความเชื่อของแต่ละบุคคล แต่หากมองในแง่มุมของประโยชน์และคุณค่าที่มีต่อสังคม จะเป็นความเชื่อที่แฝงไว้ด้วยการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน คนรุ่นหลังให้มีความกตัญญูต่อบุพการี เป็นการส่งเสริมให้คนมีคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ส่งเสริมให้คนทำความดี และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความสามัคคีในหมู่เครือญาติให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ผู้ที่รำโนราเชื่อว่าใครทำผิดจารีต หรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่เหมาะไม่ควร ก็จะถูกครูหมอกระทำให้มีอันเป็นไปต่างๆนานา เวลาได้รับความทุกข์ยากต่างๆ ก็จะบนครูหมอให้พ้นจากความทุกข์ยาก หรือลูกหลานตายายโนราบางคนที่เจ็บป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ ทำการรักษาด้วยหมอหลวงแล้วแต่ก็ยังไม่หายจากอาการป่วย ก็จะเชื้อเชิญครูหมอโนราเข้าประทับทรงเพื่อถามถึงสาเหตุของอาการป่วยและวิธีการรักษา ซึ่งอาการเช่นนี้เรียกว่า “ถูกเพศโนรา” เป็นการลงโทษจากบรรพบุรุษและเมื่อพ้นจากความทุกข์ยากแล้วก็จะแก้บนด้วยการเล่นโนราโรงครู หรือแก้บนด้วยการถวายหัวหมู เป็นต้น

ในการแก้บนก็จะเชิญครูหมอโนราเข้าประทับทรงเพื่อรับของแก้บนอีกครั้งหนึ่ง เวลาจะเข้าประทับทรงในแต่ละครั้งแล้วแต่ว่าครูหมอองค์ใดจะเข้าประทับ การประทับทรงครูหมอโนราจึงเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งของชาวภาคใต้ที่มีบรรพบุรุษเป็นเชื้อสายโนรา การประทับทรง เป็นการทำพิธีเพื่อเชื้อเชิญวิญญาณบรรพบุรุษที่เป็นโนรามาประทับทรงลูกหลานที่เป็นคนทรง เพื่อแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ เพื่อความมีสวัสดิ์มงคลแก่ชีวิตครอบครัว หรือเพื่อถามอาการเจ็บป่วยของลูกหลานที่รักษาหมอหลวงแล้วไม่หายหรือแก้บน

2.2.6 บุคคลที่เกี่ยวข้องในพิธีกรรม

2.2.6.1. คนทรง หรือร่างทรง คือ ลูกหลานครูหมอโนราโดยตรง ที่บรรพบุรุษยอมรับให้เป็นคนทรง

2.2.6.2 โนราใหญ่ คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ในทุกๆเรื่องของโนรา ตลอดจนพิธีกรรมต่างๆ โดยที่อาจเป็นหรือไม่เป็นร่างทรงตัวแทนของครูหมอโนราก็ได้ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ชาย

2.2.6.3 ผู้ร่วมพิธี คือ ลูกหลานครูหมอโนรา ที่ต้องการจะจัดพิธี หรือบุคคลทั่วไป

2.2.7. ความหมายของการบูชาครูหมอโนราระดับสายตระกูล

2.2.7.1 การจัดพิธีบูชาครูหมอโนราระดับสายตระกูล มีหัวใจสำคัญคือการระลึกถึงการทำบุญ และการอุทิศส่วนกุศลเพื่อแสดความกตัญญูต่อบรพพบุรุษทั้งที่เป็นครูหมอโนราและบรรพบุรุษของตระกูลตนเอง

2.2.7.2 เป็นการแก้บนเพื่อขอบคุณตายายโนราที่ช่วยดูแลลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุขหรือช่วยในสิ่งที่ลูกหลานร้องขอ

2.2.7.3 เพื่อต้องการให้ลูกหลานได้พบเจอกับตายายโนรา อาจเป็นความต้องการของตายายโนราที่มาบอกให้ลูกหลานจัดงานเพราะอยากให้ลูกหลานได้มารวมตัวกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตากัน หรือเป็นความต้องการของลูกหลานเองก็ได้

2.2.7.4 เป็นความเชื่อเรื่องการรักษาอาการป่วยไข้ ที่เชื่อว่าครูหมอโนราและพิธีกรรมโนราโรงครูสามารถรักษาอาการป่วยไข้ที่มาจากความผิดปกติของร่างกาย โรคภัยหรือเกิดจากการกระทำของตายายโนราก็สามารถแก้ไขด้วยการบนบาน การรักษาทางยาหรือเวทย์มนตร์คาถาโดยผ่านโนราหรือร่างทรงตายายโนรา (นภสมน นิจรันดร์, 2550)

2.2.8 สถานที่ที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรม

2.2.8.1 ในโรงโนรา (กรณีที่แก้บนหรือทำพิธีในพิธีโนราโรงครู หรือ “โนราลงครู”)

2.2.8.2 บ้านของลูกหลานครูหมอที่มีการตั้งแคร่ และตั้งเพดานเพื่อแสดงถึงการเป็นลูกหลานครูหมอโนราอย่างเต็มตัว เพื่อบูชา พร้อมรับครูหมอที่มาประทับเพื่อดูแลทุกข์สุขของลูกหลาน

2.2.8.3 บ้านของคนทรง โดยปกติจะมีการตั้งแคร่ และตั้งเพดาน เพื่อบูชารับครูหมอโนราอยู่แล้ว

2.3 ความเชื่อมโยงระหว่างพิธีกรรมกับวิถีชีวิตคนภาคใต้

2.3.1 พิธีกรรมกับวิถีชีวิต

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอาจจะมีชีวิตอยู่โดยไม่จำเป็นต้องนึกถึงความเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นพวกเดียวกันของผู้คนที่พบปะติดต่อด้วย แต่ในพิธีกรรมบรรยากาศให้สัญลักษณ์ในพิธี ทำให้เกิดความเป็นพวกเดียวกัน เกิดความสำนึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สืบสายโลหิตมากจากบรรพบุรุษเดียวกัน และมีชะตาชีวิตอยู่ร่วมกัน

พื้นที่ของโลกศักดิ์สิทธ์ถูกสร้างขึ้นมาต่างรูปแบบ รูปแบบแรกศาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ส่วนรูปแบบที่สองคือพิธีกรรมที่มีการแสดงออกทางสุนทรีย์เป็นองค์ประกอบ คือ พิธีกรรมที่คาบเกี่ยวระหว่างความสุนทรีย์ คือ พิธีกรรมของโนราที่มีการเชิญผีหรือวิญญาณบรรพบุรุษที่เรียกว่า ตายาย มาพบปะพูดคุยกับลูกหลานผ่านผู้นำพิธีคือโนราใหญ่ผู้มีความชำนาญในการร้อง การรำ และการใช้ลีลาการร้องรำเชื้อเชิญและสื่อสารกับตายายที่มาจากโลกอื่น

ชีวิตประจำวันของคนใต้นั้น การแสดงออกในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นิยมใช้ลีลาที่เด็ดขาด ไม่ยอมละมุ่นละม่อมหรือประณีประนอม อย่างที่เรียกว่า รักแรงเกลียดแรง เมื่อพิจารณาในพิธีกรรมก็พบว่า เต็มไปด้วยความขัดแย้งสุดขั้วระหว่างการแสดงความโหยหาอาดูรต่อบรรพบุรุษที่จากไปอยู่โลกอื่น กับการตัดอย่างขาดสะบั้นในฉับพลัน เช่น การผลักไสให้ตายายกลับไปโลกอื่นทันทีเมื่อเสร็จพิธี

2.3.2 บทบาทของพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งกับชุมชนคนใต้

พิธีกรรมโนรา ทำหน้าที่ในการดึงหรือผูกพันสมาชิกในสายตระกูลเข้าด้วยกัน นักมานุษวิทยารุ่นบุกเบิกท่านหนึ่งคือ Bronislow Malinowski ที่อธิบายว่า ประเพณีและพิธีกรรมเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธ์เหนือธรรมชาตินั้นเป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์เมื่อตนเองรู้สึกตัวว่าไม่มั่นคง ไม่มีอำนาจหรือพลังเพียงพอที่จะแก้ปัญหาที่ตนเผชิญอยู่ ฉะนั้นเมื่อมนุษย์รู้สึกไม่มั่นคงและปลอดภัย ก็จะหันหาสิ่งยึดเหนี่ยว อาจจะเป็นเวทมนต์คาถาหรือพิธีกรรมการเซ่นสรวงบูชาสิ่งต่างๆ เพื่อเป็นกำลังใจที่จะแก้ไขหรือเผชิญกับปัญหาที่ประสบอยู่แล้ว เมื่อปฏิบัติแล้วได้รับผลสำเร็จก็เชื่อว่าสิ่งนั้นมีอำนาจดลบันดาลให้ประสบผลสำเร็จ ถ้าหากฝ่าฝืนหรือละเลยก็อาจจะให้ผลตรงกันข้าม

พิธีกรรมโนราเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่โดดเด่นและอยู่ในวิถีชีวิตของคนใต้มาช้านาน มีบทบาทในด้านอัตลักษณ์และรากเหง้าให้แก่ผู้คนในวัฒนธรรมนี้ทำให้ได้รู้จักรากเหง้าของตนเอง รู้จักบรรพบุรุษ และได้มีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

สิ่งที่แสดงออกมาผ่านโนราแท้จริงแล้วก็คือสิ่งที่กฎอยู่ในชีวิตจริง และพิธีกรรมเหล่านี้ได้ทำหน้าที่ขัดเกลาและปลูกฝังความเป็นตัวตนของคนใต้ และเป็นแรงขับที่ก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่เปิดเผย (เธียรชัย อิศรเดช, 2543)

2.3.2.1 บทบาทในแง่การสะท้อนอัตลักษณ์ของคนใต้

การยึดถือความถูกต้องของคนใต้ ต้องมีความชัดเจนว่าอะไรถูกอะไรผิด ไม่คลุมเครือ โดยการแสดงออกผ่านการกระทำในพิธีกรรม เช่น เมื่อครูหมอตายายมาประทับทรงแล้ว ไม่พอใจของเซ่นไหว้หรือการกระทำของลูกหลาน ก็จะแสดงออกโดยการขว้างปาข้าวของ ความยึดมั่นในความถูกต้อง ผลักดันให้คนใต้เป็นพวกไม่กลัวใคร ถ้าสิ่งที่ตนทำนั้นถูกต้องแล้วจะก็จะไม่กลัวต่อสิ่งใด

ชาวใต้จึงแสดงออกซึ่งความรักความชังกันอย่างซึ่งหน้า หรือเป็นคนรักแรงเกลียดแรง เผชิญหน้ากับความขัดแย้งแบบไม่ปิดบัง ไม่นิยมพฤติกรรมแบบใส่หน้ากากเข้าหากัน พอจบพิธี(ไล่ผี)ก็จะไล่แบบไม่ใยดี เพราะถือว่าไม่ได้มีแค่ผีบรรพบุรุษแต่มีวิญญาณผีเร่ร่อนที่เข้ามาแฝงอยู่ในบริเวณที่ทำพิธีด้วย

ความเป็นพวกพ้อง คนใต้หากนับใครให้เป็นเพื่อนแล้ว ความรัก ความห่วงของคนใต้ต่อเพื่อนพ้องจะสม่ำเสมอ ชัดเจน และไว้ใจได้ ยิ่งความรักต่อลูกหลาน ต่อญาติพี่น้อง ยิ่งมีความแน่นแฟ้น แม้ในหลายครอบครัวพี่น้องจะเกลียดชังและทะเลาะกัน แต่ในแง่ความคิดก็เชื่อว่าตนนั้นรักพวกพ้องพี่น้องเครือญาติ เพราะชาวใต้นั้นมักจะถูกปลูกฝังให้รักพวกพ้อง และสร้างสำนึกในสายตระกูล ตอนที่ทำพิธีก็จะมีการชวนแค่คนในบ้าน ญาติที่สนิทมาร่วมพิธี หรือคนที่นับถือเป็นครอบครัว เพราะถือเป็นพิธีกรรมที่ทำกันเฉพาะในตระกูล

การนับถือลำดับอาวุโส คนใต้มักจะนับถือผู้หลักผู้ใหญ่ หรือผู้ที่อาวุโสกว่า ยกยอปอปั้นคนที่มีอำนาจ มียศฐาบรรดาศักดิ์ ซึ่งมีผลมาจากพิธีกรรม อย่างการนับถือโนราใหญ่ ถึงโนราใหญ่จะมีอายุน้อยกว่าแต่ต้องให้ความเคารพนับถือ รวมถึงยึดถือคำกล่าวของโนราตายาย เมื่อพูดอะไรไว้แล้วจะเชื่อ เช่น ถ้าโนราตายายพูดไว้ว่าอยากให้โนราสายตระกูลไหนมาทำพิธีให้ ลูกหลานก็ต้องเชิญโนราสายนั้นมา

หากมองพัฒนาการทางสังคมท้องถิ่นจะเห็นได้ว่า สังคมใต้อยู่บนแผ่นดินเปิด ที่มีผู้คนต่างวัฒนธรรมสัญจรไปมา เพราะเป็นชายฝั่งเปิดและเป็นทางจร หากชุมชนไม่เกาะกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง ไม่แยกให้ชัดว่ามิตรหรือศัตรู ชุมชนย่อมปกป้องตัวเองไม่ทัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพื่อนฝูงจะช่วยผดุงให้ชุมชนอยู่รอดท่ามกลางวิกฤต

2.3.2.2 บทบาทในแง่การสะท้อนการดำเนินชีวิต

พิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งไม่ใช่เป็นเพียงการกระทำพิธีเพื่อการบูชาครูหมอโนราเท่านั้น หากยังเป็นความเชื่อและพิธีกรรมที่ผลิตซ้ำและสืบทอดสำนึกทางประวัติศาสตร์และสะท้อนการดำเนินชีวิต

2.3.2.2.1 เกิดการผลิตซ้ำ พิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดพิธีกรรมอื่นๆ ต่อไป อย่างโนราโรงครู และทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรม การผลิตซ้ำ การสืบทอดซึ่งการส่วนหนึ่งกับการดำเนินชีวิตของชุมชนคนใต้ที่มีเชื้อสายโนรา

2.3.2.2.2 ย้ำระบบอาวุโส พิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งเน้นย้ำระบบอาวุโสแก่คนในครอบครัว จะเห็นได้จากการที่ทุกคนต้องเชื่อฟังครูหมอโนรา ในการตัดสินชี้ขาดปัญหาหรือข้อขัดแย้งต่างๆ รวมไปถึงการเชื่อฟังและดำเนินชีวิตไปทำคำพูดของครูหมอโนรา แน่นอนว่าลูกหลานมักจะได้ปลูกฝังเรื่องระบบอวุโสจากการที่พ่อแม่จะสั่งสอนให้เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส นับเป็นการปลูกฝังทางตรง เมื่อเด็กๆ เห็นก็จะเกิดภาพจำและทำตาม การ

บูชาครูหมอหน้าหิ้งจึงเป็นการเน้นย้ำระบบอาวุโส ทั้งผู้อาวุโสที่จากไปแล้วอย่างครูหมอโนราที่ลูกหลานให้ความสำคัญ ครูหมอโนราจึงช่วยให้สมาชิกในกลุ่มตระกูลรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ในการวางตัวและปฏิบัติต่อผู้อาวุโสกว่า

2.3.2.2.3 ที่พึ่ งทางใจ มนุษย์คิดค้นพิธีกรรมต่างๆ ขึ้ นมา เพื่อทำหน้าที่ในการยึ ดเหนี่ยวทางจิตใจและคำอธิบายต่อธรรมชาติรอบตัว พิธีกรรมต่างๆ ช่วยให้มนุษย์มีความเชื่อมั่นในตนเอง ลดความขัดแย้งและความวิตกกังวล โดยพิธีกรรมบูชาครูหมอหน้าหิ้งมีส่วนช่วยในการเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ เป็นที่พึ่งของลูกหลานในสภาวะเครียด วิตกกังวล รวมถึงทางความกดดันต่างๆ ทำให้มีกำลังใจในการใช้ชีวิต

ยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ก็ทำให้ผู้คนเหงาและโดดเดี่ยว ซึ่งเกิดจากการปล่อยให้วัตถุนิยมรุกเข้าครอบงำจนพื้นที่ที่เป็นส่วนสำคัญของชีวิตอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต้องเสียไป จนเกิดความรู้สึกสิ่งเป็นที่พึ่งจิตใจ

2.3.3 บทบาทในแง่การสะท้อนความสัมพันธ์ในครอบครัว

การทำพิธีถือเป็นการรวมญาติมิตรในตัว เพราะถือว่าเป็นการที่คนในครอบครัวจะได้มาทำเพื่อทำพิธีเชื่อมกับบรรพบุรุษ ซึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอาจจะมีชีวิตอยู่โดยไม่จำเป็นต้องสำเหนียกถึงความเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นพวกเดียวกันของผู้คนที่พบปะติดต่อด้วย แต่ในพิธีกรรมบรรยากาศให้สัญลักษณ์ในพิธี ทำให้ความเป็นพวกเดียวกันตกผลึก เกิดความสำนึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สืบสายโลหิตมากจากบรรพบุรุษเดียวกัน และมีชะตาชีวิตอยู่ร่วมกัน

พิธีกรรมนี้ทำให้ได้รู้จักรากเหง้าของตนเอง รู้จักบรรพบุรุษ โดยผ่านขั้นตอนในพิธีกรรมที่จะมีการขานชื่อของบรรพบุรุษโดยจะย้อนไปถึงเจ็ดชั่วโคตร และเรียกบรรพบุรุษให้เข้ามาสิงสถิตอยู่บนหิ้ง โนราใหญ่จะสร้างความรู้สึกให้คนรู้สึกว่าพวกเขามีเลือดเนื้อเชื้อไขของโนรา และสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน เห็นได้ชัดจากการที่จะมีการแสดง การว่าบทสิบสองบท โดยหยิบมาหนึ่งบทเพื่อแสดง ซึ่งในแต่ละบทจะสะท้อนเรื่องการนับถือการเคารพครู การรู้จักบุญคุณ เช่น บทไชชายหรือนกเป็ดกาน้ำ เป็นการทำให้คนเรารู้ถึงรากเหง้าของตัวเองอย่างชัดเจนและระลึกได้ถึงการมีตัวตนของบรรพบุรุษ สิ่งที่อยู่บนหิ้งมักจะเป็นชื่อหรือรูปของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ที่จับต้องได้ (การตอกย้ำการมีตัวตนโดยแท้จริง)

ซึ่งพิธีกรรมนี้มีส่วนช่วยในการนึกถึงที่มาของตนเอง การมีรากเหง้า และให้ลูกหลานกลับมาทบทวนตัวเอง

บทที่ 3
การพัฒนางานสร้างสรรค์

3.1 Pre-Production

เริ่มจากการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ผู้กำกับต้องการจะสื่อ จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันเสนอความคิดเห็นในมุมมองของแต่ละคน เมื่อทุกคนเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันแล้ว ก็เริ่มทำการค้นคว้าหาข้อมูลทั้งจากหนังสือ อินเตอร์เน็ต และการสัมภาษณ์ให้ได้ข้อมูลที่เยอะที่สุด แล้วจึงค่อยๆคัดเลือกในเรื่องที่สามารถนำมาใช้ในการสนับสนุนการทำงานในแต่ละด้าน

3.1.1 ฝ่ายศิลป์ได้ปรึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์และสิ่งที่เราต้องการจะสื่อผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้ซึ่งมีสถานที่หลักคือบ้านที่ภาคใต้และบริเวณโดยรอบ ซึ่งเริ่มจากการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวใต้ที่อาศัยอยู่นอกเมืองทั้งหมด ทั้งเรื่องการอยู่อาศัย อาหาร การใช้ชีวิต ลักษณะนิสัย กิริยาท่าทาง รูปแบบวิถีชีวิต อาชีพ การแต่งกายของคนแต่ละวัย จากทั้ง หนังสือ สารคดี ข้อมูลออนไลน์ต่างๆ งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ภาพยนตร์ รวมถึงสอบถามกับชาวบ้านทางใต้หรือผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ ต่อมาได้ดำเนินงานโดยการเดินทางไปยังที่จังหวัดสงขลาเพื่อไปดูวิถีชีวิตจริงๆของชาวบ้าน เรียนรู้การใช้ชีวิตของพวกเขา ดูข้าวของเครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย และสถานที่จริงสำหรับการถ่ายทำ รวมถึงเป็นการสร้างความคุ้นชินให้กับและทีมงานด้วย และเนื่องจากในภาพยนตร์ของเราจะมีการสอดแทรกเรื่องพิธีกรรมของโนราเข้าไปด้วย ทีมงานจึงมีการเข้าไปปรึกษากับครูโนราที่จังหวัดสงขลาเพื่อสอบถามข้อมูลทั้งเรื่องส่วนของพิธีกรรมและอุปกรณ์ประกอบในพิธีกรรม โดยทั้งหมดนี้ผู้ออกแบบจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการลงไปหาข้อมูลกลับมาพัฒนางานออกแบบ

3.1.2 ฝ่ายการผลิตภาพยนตร์ ทั้งผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้กำกับภาพ ได้มีการวางแผนการทำงานทั้งภาพรวมทุกๆด้านและในส่วนงานของตนเอง ผู้กำกับภาพจะมีการทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ในเรื่องของมุมกล้องและการจัดไฟ รวมไปถึงเทคนิคต่างๆที่ต้องการในการถ่ายทำ ผู้อำนวยการสร้างจะประสานงานร่วมกับฝ่ายต่างๆทั้งการกำหนดวัน เวลา ในการนัดประชุมและนัดทำงาน รวมไปถึงการติดตามการทำงานของแต่ละฝ่าย อีกทั้งยังดูแลความพร้อมก่อนถ่ายทำและจัดตารางการถ่ายทำ ติดต่อไปยังสถานที่ต่างๆที่ใช้ในการถ่ายทำ เตรียมเอกสารต่างๆให้พร้อมเพื่อเตรียมเข้าสู่ขั้นตอน Production

3.1.3 ฝ่ายกำกับการแสดงได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครทั้งด้านกายภาพ,จิตวิทยา และสังคมของตัวละครให้สอดคล้องกับตัวละครที่ผู้กำกับอยากได้และหา Reference ลักษณะของตัวละครว่าจะเป็นแบบไหนตรงตาม Character ที่เราอยากได้หรือไม่ เมื่อหารือเสร็จแล้วก็ได้ทำการประกาศหาตามสื่อ Social Media ต่างๆและติดต่อ Modeling ให้คัดนักแสดงมาทำการ Casting แล้วจึงคัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมกับตัวละครในภาพยนตร์มากที่สุด รวมไปถึงจัดกิจกรรม Workshop ให้แก่นักแสดงและทีมงานได้ทำความรู้จักกันและคุ้นเคยกัน ตลอดจนทำให้นักแสดงเข้าถึงบทบาทของแต่ละตัวละครมากขึ้น ก่อนการถ่ายทำได้มีการหารือกันในทุกๆฝ่าย เพื่อจัดหาทีมงานที่สามารถลงมาช่วยเหลือที่ภาคใต้ได้และต้องมีความเหมาะสมที่สุดในการทำงานและทนต่อสภาพแวดล้อม
ที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมทั้งคาดเดาถึงปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำและก่อนถ่ายทำและหาวิธีรับมือในทุกๆส่วน ทำงานกันอย่างรอบคอบเพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

จุดเริ่มต้นของเรื่องคือครอบครัวของผู้เขียนบทมีความเชื่อเรื่องผีบรรพบุรุษที่จะเข้าทรงเพื่อมาช่วยลูกหลาน ในสมัยเด็กหนูเชื่อและศรัทธาในพิธีกรรมนี้ว่าถ้าหากรักษาจะหาย เวลามีพิธีกรรมหรือมีปัญหาอะไรก็จะกลับไปที่บ้านยาย ซึ่งเป็นศูนย์รวมของครอบครัว แต่เมื่อโตขึ้นกลับเชื่อในเรื่องพวกนี้น้อยลงมองว่ามันล้าหลัง

กาลเวลาทำให้หลายสิ่งเปลี่ยนไป แต่ภาพครอบครัวขนาดใหญ่ยังติดอยู่ในความทรงจำ มีลุงป้าบางคนที่เสียชีวิตลงหรือลูกของญาติที่ยังติดภาพเป็นเด็กทารกซึ่งป่านี้คงจะเดินได้แล้ว นั้นทำให้รู้สึกคิดถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เกิดขึ้นได้เพราะพิธีกรรมนี้ มันอาจจะดูล้าหลังและไม่ได้เป็นคำตอบของโลกยุคนี้ แต่นี้คือวัฒนธรรมที่สืบต่อมาจากบรรพบุรุษ และเป็นที่พึ่งที่ช่วยยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในครอบครัว

Theme

“ครอบครัวคือรากฐานของทุกชีวิต”

Concept Image

จากการคิดหาถึงแก่นสำคัญหลักของเรื่องเราจึงได้เป็น Theme ที่ว่า “ครอบครัวเป็นรากฐานของทุกชีวิต” เราจึงได้ออกแบบออกมาเป็นภาพต้นไม้ที่มีรากเป็นมือที่กำลังผสานกัน ซึ่งให้ความหมายถึงการร่วมมือ ร่วมใจ ความรักใคร่ของครอบครัว จะเป็นพื้นฐานและรากฐานที่ดีในการสร้างต้นไม้ให้เจริญเติบโตสมบูรณ์ ออกดอกออกผลที่สวยงาม (ครอบครัวเป็นพื้นฐานในการทำให้มนุษย์เติบโตอย่างสมบูรณ์) เมื่อนำมาวิเคราะห์กับทั้งตัวเรื่องภาพยนตร์แล้วจึงได้ Concept Design คำว่า “รวมเป็นหนึ่ง” ซึ่งจากบทภาพยนตร์ จะแสดงให้เห็นถึงการสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันของตัวละครที่เป็นญาติพี่น้องที่กระทำต่อตัวละครแม่และตัวละครนพ และตัวละครนพก็สามารถนำตัวเองเข้าร่วมเป็นส่วนนึงของกลุ่มญาติที่ห่างเหินกันมานาน ร่วมถึงมีความใกล้ชิดกับแม่มากขึ้น

(ภาพประกอบ : ภาพ Concept Image : ภาพยนตร์เรื่อง “บ้านเกิด”)

ในด้านสีที่เราได้นำมาใช้ใน Concept Image เราดึงสีสันที่ดูร้อนแรงอย่างโทนสีแดง ส้ม และเหลืองมาใช้ในงาน ซึ่งให้ความรู้สึกถึงความเป็นภาคใต้ในเชิงลักษณะนิสัยของชาวใต้ การแสดงออกและคำพูดที่ดูร้อนแรงแต่แฝงไปด้วยความรักและความอบอุ่น และขณะเดียวกันก็มีสีโทนเย็นอย่างพวกสีเขียวและน้ำตาล ที่ให้ความรู้สึกถึงความร่มรื่นสบายตาสบายใจเสมือนความเป็นครอบครัว

Mood and Tone

จาก Concept Image ที่ได้มาจากการวิเคราะห์แก่นของภาพยนตร์ ฝ่ายผู้กำกับศิลป์ได้นำสีที่ปรากฏอยู่ใน Concept Image มาใช้สร้าง Mood and Tone ในการออกแบบ ซึ่งเกิดจากการตีความจากองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ โดยเลือกใช้โทนสีจาก Concept Image ที่มีทั้งโทนร้อนได้แก่ สีแดง ส้ม และเหลือง และโทนเย็น ได้แก่ สีเขียว และน้ำตาล

Mood Board

การสร้าง Mood Board ของฝ่ายผู้กำกับศิลป์มีเป้าหมายเพื่อกำหนดแนวทางในการทำงานให้ชัดเจน เพื่อต้องการให้ทีมงานได้เข้าใจถึงภาพรวมและอารมณ์ของภาพยนตร์ได้อย่างตรงกัน จึงได้เลือกภาพที่สื่อถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์ ได้แก่ ภาพอาหารทางใต้ ที่เราต้องการจะสอดแทรกเรื่องวัฒนธรรมการกินอยู่ของชาวใต้ ภาพไก่ที่จะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์และเป็นส่วนประกอบในหนึ่งวิถีชีวิตของชาวใต้ ภาพดอกสะเดาเทียมที่เป็นดอกไม้ประจำชาติของจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์เรื่องนี้ ภาพเปลวเทียนที่ให้ความหมายในสองแง่คือ ไฟที่ดูร้อนแรง เสมือนบคุลิก ท่าทางและนิสัยของชาวใต้แต่ทุกการกระทำแฝงไปด้วยความรักความห่วงใยซึ่งก้เหมือนเปลวไฟที่ดูร้อนแต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความอบอุ่น (ความรักความอบอุ่นของความเป็นครอบครัว) ในส่วนของ Texture เราได้นำเอกลักษณ์ของภาคใต้มาดีไซน์โดยใช้ ผ้าขาวม้า ผ้าถุง เสื้อสาน และ ลูกปัดร้อยที่เป็นสัญลักษณ์ของโนรา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งในเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้”

(ภาพประกอบ : ภาพ Mood Board : ภาพยนตร์เรื่อง “บ้านเกิด”)

Reference Costume

เริ่มจากจุดประสงค์หลักที่สมาชิกกลุ่มได้ตกลงกันคืออยากให้ประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์มีความเป็นความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว ด้วยความเป็นประเด็นเรื่อง ในยุคปัจจุบัน และในประเทศไทยในบริเวณต่างจังหวัดในภาคใต้ และ ตัวผู้กำกับอยากให้มีเรื่องโนราซึ่งเป็นพิธีกรรมที่คิด

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องบ้านเกิดถูกกำหนดเวลาและสถานที่ให้อยู่ในยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2561-2562) โดยลักษณะของเสื้อผ้าจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ส่วนแรกคือตัวละครดำเนินชีวิตอยู่ที่กรุงเทพฯ เรื่องแนวคิดของชุดวัดจาก อาชีพ อายุ และลักษณะทางกายภาพ ที่จะสามารถสื่อสารได้ว่าตัวละครตัวนี้เมื่อเห็นครั้งแรกมีลักษณะอย่างไร ส่วนที่สองคือตัวละครดำเนินชีวิตอยู่ที่ภาคใต้ ลักษณะชุดก็จะแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับตัวละครเมื่ออยู่ที่กรุงเทพฯ ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง สี หรือลักษณะของเนื้อผ้าที่แตกต่างกัน เพื่อนำเสนอชุดให้เข้ากับวิถีชีวิตของภาคนั้นๆ

(ภาพประกอบ : ความแตกต่างของชุดทั้งสองภูมิภาค)

(ภาพประกอบ : Reference : ชุดของตัวละครนพ)

(ภาพประกอบ : Reference : ชุดของตัวละครแม่)

(ภาพประกอบ : Reference : ชุดของตัวละครญาติพี่น้อง)

(ภาพประกอบ : Reference : ชุดของตัวละครครูโนรา)

Sketch Design Costumes

การเลือกใช้สี ทางผู้จัดทำก็ได้ทำการแบ่งสีออกเป็น 2 กลุ่มตามภูมิภาคคือ เมื่อตัวละครอยู่ภาคกลางจะเลือกใช้สีโทนเย็นจำพวกสีเทา สีฟ้า สีน้ำเงิน เพื่อตอบโจทย์ในเรื่องความไม่อบอุ่น ความโดดเดี่ยวและเย็นชา ส่วนอีกกลุ่มนึงคือโทนสีที่ได้แนวคิดมาจาก Concept Image ที่เป็นโทนสีธรรมชาติจำพวกสีส้ม สีน้ำตาล สีแดง สีเหลือง เพื่อตอบโจทย์ความเป็นธรรมชาติของคนภาคใต้ ความอบอุ่นและความรักใคร่ในรูปแบบครอบครัวให้กับตัวละคร ดังนี้

โทนสีเสื้อผ้าในภาพยนตร์

ตัวละคร นพ

ชายหนุ่มอายุ 25 ปี ทำอาชีพกราฟิคดีไซน์

ชุดมาเยี่ยมแม่ที่โรงพยาบาล

เป็นชุดที่นพไปเยี่ยมแม่ที่โรงพยาบาลหลังจากกลับมาจากทำงาน ผู้ออกแบบได้ออกแบบให้ชุดออกแนวไปทางโทนเย็นสีเข้มเพื่อแสดงออกถึงความอึดอัดในใจ ลักษณะการแสดงออกถึงความห่างเหินในความสัมพันธ์ของแม่และนพ เนื่องจากพ่อเสียเลยทำให้นพก้าวขึ้นมาเป็นหัวหน้าครอบครัวในขณะที่อายุยังน้อย ลักษณะของรูปทรงเสื้อจึงดูอึดอัด เข้ารูป ผสมกะการเลือกใช้สีเข้มเพื่อตอบสนองความเครียดของตนที่อยากจะรักษาแม่ให้หาย

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุดนพตอนอยู่โรงพยาบาล)

ชุดตอนกลับไปอยู่ภาคใต้

เป็นชุดที่นพกลับไปภาคใต้ จะเห็นได้ว่าลักษณะของเนื้อผ้า สี และรูปทรงดูสบายมากยิ่งขึ้นแต่ก็ยังคงความเป็นเด็กที่มาจากกรุงเทพฯ โทนสีก็ค่อยๆ

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด : นพตอนกลับใต้)

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด: นพตอนอยู่โรงพยาบาล)

ชุดตอนกลับไปอยู่ภาคใต้ 2

เป็นชุดที่นพกลับไปภาคใต้สำหรับเป็น montage ที่พูดถึงระยะเวลาช่วงหนึ่งที่นพอยู่ที่ภาคใต้ แสดงออกถึงการเรียนรู้วิถีชีวิตของคนต่างจังหวัด ตระหนักและคิดได้ในบางอย่าง

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด : นพตอนกลับใต้ 2)

ชุดตอนร่วมพิธีกรรมโนรา

ชุดนี้ตั้งใจออกมาให้ดูโทนสีแนวธรรมชาติมากที่สุด เนื้อผ้าดูเป็นผ้าที่มีความธรรมชาติสูง บางเบา ตั้งใจจะซ่อนคีย์หลักแทนกำแพงที่ค่อยๆ ถูกทุบเกี่ยวกับครอบครัวให้บางจนเหลือแค่เศษอิฐ

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชด : นพตอนร่วมพิธีกรรมโนรา)

MOM 2

ตัวละคร ใจ

หญิงอายุ 55 ปี เป็นแม่ของนพ อดีตเคยรำโนรา ปัจจุบันป่วยเป็นโรครักษาไม่หาย

ชุดตอนอยู่ที่ภาคใต้

เนื่องจากลายดอกไม้ ลายใบไม้ ลายธรรมชาติที่ผู้ออกแบบตั้งใจให้อยู่ในทุกชุดของแม่ ดังนั้นเมื่อมาผสมผสานกับความเป็นภาคใต้ทำให้ได้ชุดนี้ออกมา ที่ออกแนวคล้ายๆ ชุดนอน เพื่อสื่อถึงความสบายที่แท้จริงที่ได้อยู่ท่ามกลางครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือตนในขณะที่ต้องเจอกับเรื่องที่ยากลำบากที่สุดในชีวิต โทนสีก็จะออกแนวสว่าง สดใส ตามรูปของ

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบ : ชุดใจตอนกลับภาคใต้)

KIAD

ตัวละคร เขียด

ชายหนุ่มอายุ 23 ปี คนเลี้ยงไก่ผู้สร้างความสนุกสนานให้คนในครอบครัว

ชุดตอนเลี้ยงไก่

เขียดเป็นตัวละครที่อาศัยในชนบทภาคใต้โดยแท้จริง ขลักษณะของชุดที่ออกแบบคือมุ่งเน้นไปด้านการใช้งานโดยแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นเสื้อที่ดูเก่ามอมแมม ดูผ่านการใช้งานมามาก กางเกงเน้นเป็นขาสั้นที่ดูคล่องตัวง่ายและ

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด : เขียด)

NORA

ตัวละคร ครูหมอโนรา

โนราที่เป็นญาติห่างๆ ของครอบครัวนพ

ชุดโนรา

ทางผู้ออกแบบได้ออกแบบชุดโนราให้ดูเข้ากับโทนของ Concept Image มากที่สุด โดยเลือกใช้โทนสีแดง ส้ม น้ำตาลและเหลือง เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องและ Design Concept ที่ว่า รวมเป็นหนึ่ง

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด : โนรา)

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบชุด : นวล

ตัวละคร นวล

น้องสาวของใจ วัย 48 ปี เป็นน้าของนพ

ชุดที่อาศัยในวันปกติ

ชุดของนวล ผู้ ออกแบบต้องการให้ออกมาดูสบายๆ ให้เข้ากับความเป็นภาคใต้ที่อากาศร้อน ผู้คนมักจะสวมใส่ชุดที่น้อยชิ้นและบางที่สุดเพื่อความคล่องตัวและซักง่ายแห้งง่าย

ตัวละคร ยาย

อายุ 76 ปี แม่ของใจและนวล

ชุดที่อาศัยในวันปกติ

ชุดของยายจะเน้นตามแบบฉบับของผู้สูงอายุที่มาจากการหาข้อมูลพื้นที่ในภาคใต้ จะเน้นใส่ผ้าถุงที่เป็นลายแพทเทิร์นของภาคใต้แท้ๆ กับเสื้อคอกระเช้าเพื่อความคล่องตัว และระบายความร้อนได้ดี

ตัวละคร ติม

น้องสาวของเขียด วัย 20 ปี ญาติของนพ

ชุดตอนทำอาหารให้คนในครอบครัว

ชุดของติมจะดูเป็นวัยรุ่นมากขึ้นมาหน่อยสำหรับคนท้องถิ่นที่นั่น ผู้ออกแบบเลยเลือกสีที่เชื่อมโยงกับ Concept Image ให้มากที่สุด และลักษณะของรูปทรงผ้าจะเป็นแขนยาวเพื่อป้องกันความร้อนเมื่อทำกับข้าวในครัวและใส่ขาสั้นเพื่อความคล่องตัว

Fitting

ชุดของตัวละครทั้งหมด ผู้ออกแบบต้องการให้มีความสอดคล้องกันในเรื่องของโทนสี และเรื่องความแตกต่างของเสื้อผ้าที่ถูกแบ่งแยกโดยภูมิภาค ใช้โทนสีและ Textures ของเนื้อผ้าเป็นตัวแบ่งโดยที่ สีโทนเย็น ให้แทนภูมิภาคของภาคกลาง และเนื้อผ้าจะเป็นเนื้อผ้าที่ค่อนข้างแข็ง ไม่ยืดหยุ่น เพื่อนำเสนออารมณ์ของตัวละครที่รู้สึกอึดอัด กดดัน และคิดมาก ส่วนสีโทนร้อน ให้แทนภูมิภาคของภาคใต้ และเนื้อผ้าดูยืดหยุ่น ใส่สบายและคล่องตัว เนื่องจากผู้ออกแบบได้แนวคิดนี้มาจากลักษณะนิสัยที่ปรากฏออกมาของคนภาคใต้ คือภายนอกถึงจะดูแข็งกระด้าง พูดจาห้วน แต่แท้จริงแล้วเปี่ยมล้นไปด้วยความห่วงใย เอาใจใส่ และรักใคร่ครอบครัว พวกพ้องเสมอ เนื่องจากเกิดความล่าช้าในการคัดเลือกตัวแสดงที่เหมาะสมกับบททำให้ผู้ออกแบบไม่สามารถนำเสนอบางชุดที่ออกแบบมาแล้วแต่ไม่สามารถนำไปใส่ในตัวภาพยนตร์ได้ เช่น ชุดของโนรา ตามขนบธรรมเนียมแล้ว ชุดของโนราจะต้องประกอบไปด้วยสีหลัก 3 สี คือ น้ำเงิน แดง ขาว ส่วนพวกสีเหลือง ส้ม สามารถนำมาประดับตกแต่งตามความชอบของผู้ใส่ ดังนั้นชุดที่ออกแบบไว้จึงต้องถูกปรับให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีของโนรา และเนื่องด้วยตัวละครมีหลากหลาย ผู้ออกแบบจึงเลือกใช้เสื้อผ้ามือสองและนำมาประยุกต์ให้เข้ากับสิ่งที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อเป็นการควบคุมงบประมาณและเป็นวิธีการเรียนรู้ที่จะปรับใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ที่สูงสุด

(ภาพประกอบ : การ Fitting : ตัวละคร ใจ)

Reference Makeup and Hair

ตัวละครนพ อายุประมาณ 25 ปี ผู้ออกแบบได้จัดทรงผมให้ดูมีความวัยรุ่นที่ก้าวเข้าไปสู่วัยทำงาน โดยทรงผมลักษณะนี้เป็นที่นิยมกันในหมู่ผู้ชายที่เรียกว่า under-cut ส่วนการแต่งหน้าจะเป็นการแต่งในลักษณะธรรมชาติ กลบใต้ตาด้วยคอนซีลเลอร์ และทาลิปมันเพื่อไม่ให้ปากดูแห้งและซีดจนเกินไปเวลาอยู่ในกล้อง และตบท้ายด้วยสเปรย์น้ำแร่เพื่อความเป็นธรรมชาติมากที่สุด ในส่วนของหนวดและเคราทางผู้ออกแบบได้ทำการเล็มและตัดแต่งให้เหมาะสมกับวัยและยังดูไม่สูงอายุจนเกินไป

(ภาพประกอบ : Makeup and Hair : ตัวละคร นพ)

ตัวละครแม่ ป่วยเป็นโรคที่ไม่สามารถค้นพบสาเหตุได้เลยส่งผลทำให้ลักษณะดูเหมือนคนที่ป่วยมากๆ ไร้เรี่ยวแรง ทั้งที่ตรวจอย่างละเอียดแต่ร่างกายก็ปกติดี ดังนั้นอย่างแรกเลยคือเราต้องทำให้หน้าของนักแสดงปราศจากเครื่องสำอางค์ แล้วค่อยๆ ใช้บรอนเซอร์หรือแป้งสีน้ำตาลมาแต่งแต้มบริเวณใต้ตา ร่องตรงหัวตา ข้างแก้ม และบริเวณคางทั้งสองข้าง เพื่อทำให้นักแสดงดูป่วย ดูขาดการพักผ่อน จากนั้นก็เติมร่องบริเวณหน้าผาก ร่องตีนกา และเส้นข้างแก้มเพื่อเพิ่มอายุให้นักแสดง ใช้คอนซีลเลอร์ทาบริเวณปากเพื่อให้ดูซีดและป่วยมากยิ่งขึ้น ตบท้ายด้วยสเปรย์น้ำแร่เพื่อความเป็นธรรมชาติสูงสุด ส่วนผมจะไม่ทำการเซ็ตโดยการใช้ผลิตภัณฑ์จัดแต่งทรงผมแต่อย่างใด เพราะตัวละครเป็นผู้ป่วย ผู้ออกแบบจึงให้มัดผมด้วยหนังยางผ้าเพื่อทำการเก็บผมธรรมดาๆ ส่วนบริเวณโคนผม ผู้ออกแบบใช้สีขาวสำหรับเพ้นท์หน้ามาแต่งแต้มให้เป็นหงอกแซมๆ เพื่อเพิ่มความสมจริงในอายุให้กับตัวละคร

(ภาพประกอบ : การ Fitting : ตัวละคร ใจ)

Reference Location

1. ลานจอดรถนอกอาคาร

(ภาพประกอบ : Reference : ลานจอดรถนอกอาคาร)

ลานจอดรถนอกอาคาร : เป็นสถานที่เปิดเรื่องในภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้ออกแบบและทีมงานต้องการลานจอดรถที่เปิดโล่งเพราะอยากสร้างนัยยะให้ตัวละครรู้สึกเคว้งคว้าง รู้สึกว่าตัวละครเป็นเพียงสิ่งเล็กๆบนโลกที่กว้างใหญ่ ซึ่งโลกที่กว้างใหญ่นั่นก็เปรียบเสมืองปัญหาและความเศร้าที่อยู่รอบตัวของตัวละคร

2. ห้องพักผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชน

(ภาพประกอบ : Reference : ห้องพักผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชน)

ห้องพักผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชน : ห้องพักผู้ป่วยระดับกลางในโรงพยาบาลเอกชน ที่มีเครื่องมือและข้าวของเครื่องใช้ในระดับกลางๆ ไม่ได้ดูหรูเกินไปและไม่ได้ดูเก่าเกินไป เนื่องจากบทภาพยนตร์กล่าวให้ตัวละครนั่นต้องการที่จะเลือกโรงพยาบาลที่ดีเพื่อนรักษาอาการป่วยของตัวละครแม่

3. บ้านในลักษณะภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย

(ภาพประกอบ : Reference : บ้านในลักษณะภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย)

บ้านในลักษณะภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย : เป็นสถานที่ที่ปรากฏเป็นส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เรื่อง บ้านเกิด เป็นสถานที่สำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นและจุดเปลี่ยนแปลงรวมถึงเป็นสถานที่ที่มีความสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของตัวละครหลักทุกตัวละคร จากที่เห็นภาพตัวอย่างบ้านจะมีลักษณะเป็นบ้านไม้สองชั้นด้านล่างจะยกสูงด้วยเสาปูนเพื่อกันน้ำท่วมตามลักษณะภูมิศาสตร์ของภาคใต้ บริเวณรอบๆบ้านจะมีต้นไม้รอบๆ มีพื้นที่สำหรับดำเนินวิถีชีวิตต่างๆ เช่นการเลี้ยงไก่

4. ริมคลอง

(ภาพประกอบ : Reference : ริมคลอง)

ริมคลอง : เป็นสถานที่ระลึกความทรงจำของตัวละครนพ ตามบทภาพยนตร์ทีมงานได้มีความต้องการให้เป็นคลองที่มีต้นไม้อยู่ล้อมรอบเพื่อให้ความรู้สึกร่มรื่นและเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงเวลาที่จะถ่ายคือเวลาตอนเย็นเพราะแสงอาทิตย์ที่กำลังจะตกดินนั้นจะตกกระทบมาผ่านคลองและเกิดโบเก้สีเหลืองสะท้อนสีเขียวของต้นไม้ ทำให้เกิดภาพที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น

5. สวนต้นตาลหรือสวนที่มีต้นไม้ใหญ่ในภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย

(ภาพประกอบ: Reference : สวนต้นตาลหรือสวนที่มีต้นไม้ใหญ่ในภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย)

สวนต้นตาลหรือสวนที่มีต้นไม้ใหญ่ : สถานที่ที่เป็นฉากประกอบการเล่าเรื่อง เป็นฉากที่นพและเขียดจะได้เปิดใจคุยกันเรื่องพิธีกรรมรักษา และมีการเล่าถึงธรรมชาติป่าสวนตาลที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ผ่านภาพ

6. ห้องครัวพื้นไม้และผนังไม้

(ภาพประกอบ : Reference : ห้องครัวพื้นไม้และผนังไม้)

ห้องครัวพื้นไม้และผนังไม้ : สถานที่ที่จะถ่ายทอดเรื่องวัฒนธรรมการกินอาหารของชาวใต้ ทางผู้ออกแบบต้องการครัวที่เป็นไม้เพื่อให้เห้นภาพของบ้านต่างจังหวัดที่ชัดเจนขึ้น มีผนังไม้เพื่อให้มีแสงแดดลอดผ่านสำหรับการวางภาพที่สวยงาม

7. หิ้งพิธีกรรมโนรา

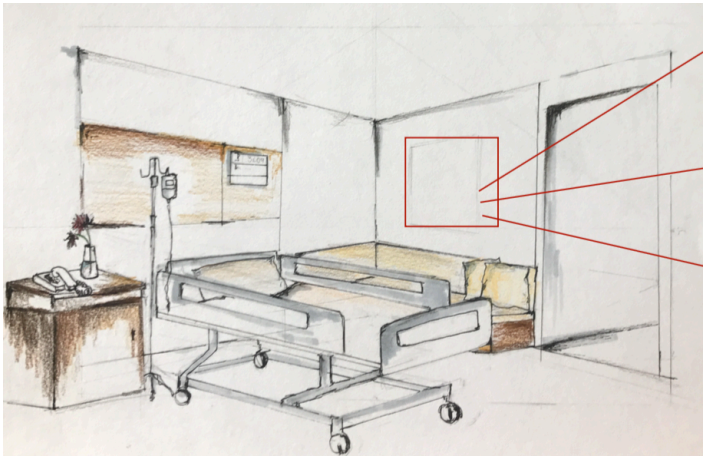

(ภาพประกอบ : Reference : หิ้งพิธีกรรมโนรา)

หิ้งพิธีกรรมโนรา : เป็นฉากที่สำคัญฉากหนึ่งตามบทภาพยนตร์ ผู้ออกแบบต้องการให้เป็นพื้นที่โล่งภายในตัวบ้านเพื่อที่จะสามารถตั้งหิ้งและรองรับบรรดาญาติพี่น้องที่จะมาร่วมพิธีกรรมรักษาตัวละครแม่ ซึ่งหิ้งที่ทางทีมงานต้องการนั้นจะเป็นหิ้งไม้ที่มีชั้นต่อกัน และมีการวางข้าวของพิธีกรรมต่างๆไล่เรียงลงมา

Set Decoration and Sketch Design

จาก Concept Design และออกแบบ Mood and Tone ข้างต้น เราจึงต้องการสถานที่ที่สามารถเล่าเรื่องราวและสื่อสารเนื้อเรื่องได้ตรงตามความต้องการตามที่บทภาพยนตร์และฝ่ายกำกับศิลป์ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงมีการออกแบบสถานที่ตามสิ่งแวดล้อมแบะบริบทต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบ : ห้องพักผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชน)

ห้องพักผู้ป่วย : ผู้ออกแบบได้ดีไซน์ให้ห้องพักมีโทนสีน้ำตาลอ่อน ครีม และขาว เพื่อให้ตัดกับโทนสีเสื้อผ้าของตัวละครที่เป็นสีกรมท่า ดำ และน้ำตาลเข้ม

(ภาพประกอบ : ภาพออกแบบ : บ้านในลักษณะภูมิศาสตร์แบบภาคใต้ของประเทศไทย ภายนอก)

บ้านทางใต้ : ผู้ออกแบบได้ดีไซน์ให้บริเวณรอบๆบ้านมีข้าวของอุปรกณ์เครื่องใช้ๆต่างๆที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตแบบชนบทของภาคใต้ มีการจัดวางที่ให้รู้สึกถึงการใช้ชีวิตจริงๆแต่ไม่ดูรกจนเกินไป

(ภาพประกอบ: ภาพออกแบบหิ้งพิธีกรรมโนราภายในบ้านทางใต้)

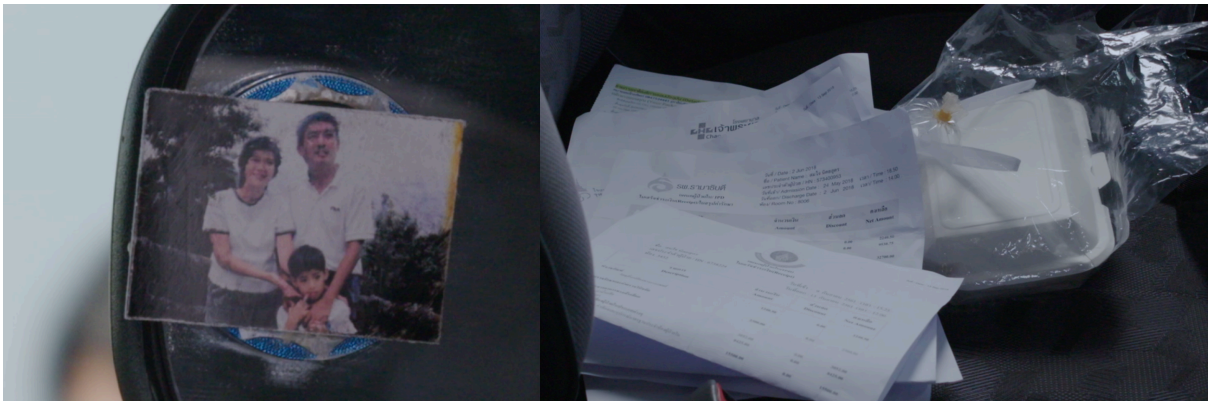

(ภาพประกอบ: Key visual หิ้งพิธีกรรมโนรา)

หิ้งพิธีกรรม : ผู้ออกแบบมีการดีไซน์ให้หิ้งมีลักษณะเป็นชั้นประมาณ 3 ชั้น เป็นชั้นไม้สีน้ำตาลเข้ม เพื่อให้รู้สึกถึงความขลังของหิ้งบูชา มีเครื่องประกอบพิธีกรรมจัดเรียงกันเป็นระดับไล่เรียงลงมาจากชั้นบนถึงชั้นล่าง และได้นำดอกดาวเรืองมาจัดวางเพิ่มมากกว่าปกติเพื่อให้หิ้งมีความยิ่งใหญ่และงดงามมากขึ้น เป็นการสร้างความเป็น cinematic เข้าไป

Props

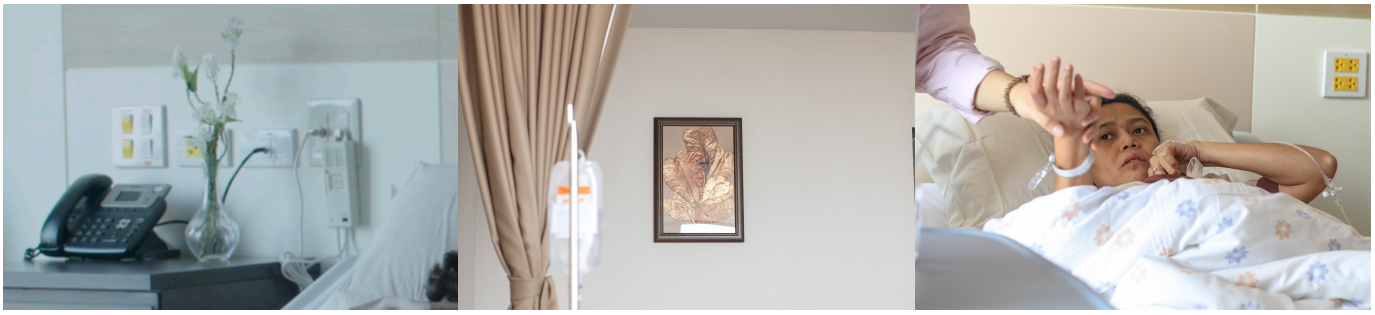
ลานจอดรถ

(ภาพประกอบ : ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากลานจอดรถ)

1. รถยนต์รุ่นเก่า
2. ข้าวกล่อง
3. ใบเสร็จโรงพยาบาลต่างๆ
4. รูปสติ้กเกอร์ครอบครัว

ห้องพักผู้ป่วย

(ภาพประกอบ : ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากห้องพักผู้ป่วย)

1. ปลอกหมอนสีเบจ
2. สายน้ำเกลือ
3. ป้ายชื่อผู้ป่วย
4. ดอกไม้ปลอมสีขาว
5. รูปภาพใบไม้สีทอง
6. ถุงน้ำเกลือ
7. แจกันใส

บ้านทางภาคใต้

1. สุ้มไก่
2. กรงนกหัวจุก
3. นกหัวจุก
4. ถังน้ำและโอ่ง
5. เชือกตากผ้าและผ้าที่ตากไว้
6. แคร่ไม้
7. ขวดใส่ปลากัด
8. ลูกตาล ลูกพร้าว

(ภาพประกอบ : ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากหน้าบ้าน)

สวนต้นตาลหรือสวนที่มีต้นไม้ใหญ่

(ภาพประกอบ : ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากสวนต้นตาลหรือสวนที่มีต้นไม้ใหญ่)

1. แคร่ไม้
2. ถุงน้ำ 2 ถุง
3. ซาเล้งพวกข้าง

ภายในบ้านทางภาคใต้

1. หิ้งไม้ 3 ชั้น
2. เทริด
3. แจกกันและดอกไม้สดสีเหลือง
4. ธูปและกระถางธูป
5. พานใส
6. สมุดรายชื่อบรรพบุรุษ
7. บายศรีปากชาม 4 ถ้วย
8. ขันโตกใส่อาหารบูชาและชุดอาหารบูชาครูหมอโนรา23.ข้าวสาร
9. ชุดอาหารใต้ เช่น น้ำพริก ผักสด ไก่ต้ม ไข่ แกงส้ม หมึกต้มหวาน ผัดสะตอ ปลาทอด
10. ขนมไทยมงคล เช่น ทองหยิบ ทองหยอด
11. น้ำดื่ม
12. ผลไม้มงคล เช่น กล้วย อ้อย ส้ม
13. ผ้าดิบและสายสิญจน์สำหรับขึงเพดานผ้า
14. รูปบรรพบุรุษ
15. พวงมาลัยสด
16. เทียน 9 เล่ม
17. พานสำริด
18. บายศรีต้น 2 ต้น
19. เสื่อกระจูดใหญ่และเล็ก
20. เหล้าขาวและแดง
21. หมับรา 2 ชุด
22. ดอกดาวเรืองและข้าวตอก
23. ปฏิทินแขวน
24. ชุดเชี่ยนหมาก
25. พรับแพรว 2 ต้น
26. สำรับกระจก แว่น หวี แป้ง ลิปสติก เข็ม ด้าย กรรไกร มีดโกน

ห้องครัว

1. หม้อ ชาม จาน และ ช้อนแบบสังกะสี
2. ครกสากหิน
3. เขียงมีด
4. เครื่องทำปลาทอดขมิ้น
5. เครื่องทำหมึกต้มหวาน

Plot

หลังจากพ่อเสียชีวิตลง แม่ก็เริ่มป่วยเป็นโรคประหลาดที่รักษาไม่หาย จนสุดท้าย “นพ” ลูกชายคนเดียวเลือกที่จะทำตามความปรารถนาสุดท้ายของแม่ คือพาแม่กลับภาคใต้ไปยังภูมิลำเนาเดิมของแม่ ซึ่งเป็นที่ที่แม่เกิดและตัวนพเคยอาศัยอยู่สมัยเด็ก

การกลับบ้านในครั้งนี้ทำให้นพได้ไปพบเจอ “พิธีกรรมบูชาครูหมอโนรา” ที่ครอบครัวเชื่อว่าจะช่วยรักษาอาการป่วยของแม่ได้ ความขัดแย้งค่อยๆเกิดขึ้นในใจของนพที่ไม่เคยเชื่อในเรื่องพิธีกรรมดังกล่าว แต่นี่ก็คือความหวังสุดท้ายที่จะทำให้แม่กลับมาหายดี

อดีตที่หลงลืม สายใยครอบครัวที่ตัดไม่ขาด ความหวังที่มาพร้อมกับความไม่เชื่อ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่นพได้พบเจอผ่านพิธีกรรม จนในท้ายที่สุดตัวเขาก็ได้รู้ว่าจริงๆแล้ว สิ่งที่แฝงมาและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์ทุกคนมีรากฐานและก้าวเดินต่อไปได้คือ “ครอบครัว”

Script

บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง บ้านเกิด

SCENE 1 EXT. ลานจอดรถโรงพยาบาล — เย็น

ภาพความวุ่นวายยามเย็นในลานจอดรถ **นพ** ในชุดพนักงาน สภาพดูอิดโรย นั่งอยู่ในรถเก๋งที่เป็นมรดกของพ่อ เขามีท่าทางกลุ้มใจกับเรื่องอาการป่วยของแม่ ในรถปรากฏภาพครอบครัวสมัยเด็กของเขา พ่อและแม่ เบาะข้างๆ มีของวางไว้กระจัดกระจายทั้งถุงใส่อาหาร กระเป๋าใส่เสื้อผ้า เอกสารต่างๆ หนึ่งในนั้นคือใบตรวจค่ารักษาพยาบาลที่ถูกทับซ้อนกันไว้จำนวนหนึ่ง

นพผละสายตาจากรถที่วิ่งไปวิ่งมาก่อนจะคว้ากระเป๋าใส่เสื้อผ้าและถุงอาหารออกจากรถไป

SCENE 2 INT. โถงทางเดิน — เย็น

โถงทางเดินของชั้นห้องพักผู้ป่วย ดูไม่วุ่นวาย นพเดินอย่างไม่สนใจใคร เขาเดินสวนกับพยาบาลที่กำลังเข็นรถเก็บจานข้าว ก่อนจะหยุดที่หน้าห้องหนึ่ง นพมองผ่านหน้าต่างเข้าไปก่อนจะผลักประตูเข้าไปโดยไม่เคาะ

SCENE 3 INT. ห้องพักผู้ป่วย — เย็น

นพผลักประตูเข้าไปในห้องพักผู้ป่วย ภาพที่นพเห็นคือ **แม่** ที่ดูเหนื่อยล้า ใบหน้าไม่สดใส ดูไร้เรี่ยวแรง กำลังนอนดูทีวีอยู่ เขาเดินเข้าไปวางกระเป๋าที่โซฟาพลางพูดคุยกับแม่

นพ

น้าเจนเค้ากลับไปนานยังอะแม่

แม่

เพิ่งกลับไปแปปนึงเอง นี้ลูกกินอะไรมาแล้วยัง

นพ

นี้อะ (ยกถุงอาหารขึ้นมา) วันนี้รถติดมาก กว่าจะมาถึง

แม่

เสียดายเจนต้องรีบกลับ น่าจะได้อยู่ลากันก่อน

นพนั่งลงที่โต๊ะกินข้าว ลงมือแกะอาหาร เขาคุยกับแม่โดยที่ไม่ได้หันกลับไปมอง

นพ

ไม่เป็นไรหรอก เดี๋ยวนพค่อยโทรหาแกก็ได้

แม่

เจอกับโทรคุยก็ไม่เหมือนกันอยู่ดี น้าเจนเค้ากลับไปดูหลานที่อุดร คงอีกนานกว่าจะได้เจอกัน

นพ

เออ แม่คนที่น้าเจนแนะนำมา เขามาดูแลไม่ได้แล้วนะ เดี๋ยวช่วงนี้นพดูแม่เอง

แม่

แล้วงานลูกละ

นพ

(นิ่งไปก่อนจะพูดขึ้นมา)

ลาได้แหละ แม่ไม่ต้องห่วง

แม่

(ค่อยๆ พูดขึ้น)

นพพาแม่กลับไปอยู่ใต้ดีกว่ามั้ย

นพหยุดจากการกระทำ หันตัวกลับมาคุยกับแม่

นพ

(สีหน้าจริงจัง)

เราพูดเรื่องนี้กันหลายรอบแล้วนะแม่

แม่

รักษากันมานานแล้วนะ เปลี่ยนมาก็หลายโรงบาล
เรื่องเงินอีก ถ้าแม่กลับไปก็ยังมีคนดูแล..
นพจะได้ไม่ต้องเหนื่อย

นพ

(ถอนหายใจ)
นพไม่ได้เหนื่อยแม่.. มันไม่มีหรอก
ไอ้โรคที่รักษาไม่ได้อะ ต้องมีซักโรงบาลแหละที่หาเจอ

แม่

วันนี้น้าสาวเค้าโทรมาหาแม่..

แม่พูดยังไม่ทันจะจบประโยค นพก็พูดแทรกขึ้นมา

นพ

แม่จะกลับไปทำไม ไม่ได้กลับไปจะยี่สิบปีแล้ว
ที่นั้นเค้าจะอะไรกับแม่อีกหรอ

แม่ข่มความรู้สึกบางอย่างที่อยากจะพูดอยู่ในใจในขณะที่นพพยายามมองเข้าไปยังคนตรงหน้าเพื่อหาคำตอบ นพทำท่าเหมือนจะพูดขึ้นแต่เสียงเคาะประตูขัดจังหวะการสนทนา พยาบาลเดินเข้ามาในห้องพร้อมอุปกรณ์การแพทย์

พยาบาล

เดี๋ยวขอให้ยาหน่อยนะคะ

นพหันกลับมา พยายามที่จะกินข้าวต่อแต่เขากลับกินไม่ลง

SCENE 4 INT. ห้องพักผู้ป่วย — กลางคืน

แสงไฟจากตึกสูงสะท้อนเข้ามาในห้องพักผู้ป่วย แม่นอนหลับสนิทอยู่บนเตียงผู้ป่วย ส่วนนพนอนอยู่ที่โซฟาข้างเตียง ในขณะที่นพกำลังข่มตาหลับเสียงร้องบางอย่างก็ดังขึ้น นพเหลือบไปมองที่เตียงแม่เห็นแม่มีท่าทางที่แปลกไป ลักษณะที่ดูเหมือนไม่ใช่แม่นั้นทำให้นพตกใจ ทำอะไรไม่ถูกรีบก้าวไปยังเตียงเพื่อดูอาการแต่อาการของแม่กลับสงบลงคล้ายคนละเมอ

นพค่อยๆ พิจารณาภาพตรงหน้าของแม่ที่นพไม่เคยจะสังเกตุมาตลอดหลายปี ริ้วรอยที่มากขึ้น ตาที่ลึกลงไปเพราะอาการเจ็บป่วย นั้นทำให้นพตัดสินใจที่ทำตามความปราถนาของแม่ คือ ให้แม่ได้ลองกลับไปที่ภาคใต้

SCENE 5 EXT. ระหว่างทาง — กลางวัน

รถกระบะขับไปตามถนน ที่นั่งด้านหน้าประกอบไปด้วยญาติที่เป็นคนขับและแม่ ส่วนนพนั่งอยู่ที่เบาะด้านหลัง ข้างนพมีกระเป๋าเสื้อผ้าและกระเป๋าเป้วางอยู่

นพมองออกไปเห็นสองข้างทางเป็นทิวทัศน์ชนบทที่เต็มที่ด้วยต้นตาล คันนาอย่างไม่รู้สึกอะไร ในขณะที่***แม่คุยกับญาติถึงเรื่องชีวิตที่ผ่านมา***และมองบรรยากาศด้านนอกอย่างอิ่มใจ

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

แล้วอีมาอยู่แค่อาทิตย์เดียวเองหรอ

แม่

(ภาษาใต้)

อื้ม แค่กลับมาเยี่ยมบ้านหน่ะ

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

ที่บ้านเค้าดีใจกันใหญ่ตอนพี่ใจบอกว่าอีหลบมา

กล้องจับนพที่มองออกไปนอกหน้าต่างรถ ได้ยินเสียงแม่กับญาติคุยกัน

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

นพเติบขึ้นรุยหนา จำไม่ได้เลย

แม่

(ภาษาใต้)

อยู่เหมือนพ่อ ไม่ได้พี่เลย

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

(เหลือบมองนพจากกระจก) อยู่หล่อใช้ได้เลยหนา

นพหันกลับมาในรถ ยิ้มอย่างไม่รู้จะพูดอะไร ก่อนจะหันไปมองข้างนอก เสียงญาติที่ถามโน้นถามนี้ทำให้นพอดที่จะแสดงสีหน้าหน่ายๆ ออกมาไม่ได้

SCENE 6 EXT. หน้าบ้านยาย — กลางวัน

ภาพรถเลี้ยวเข้ามาจอดในบ้านขนาดกลาง

นพลงมาจากรถ กำลังจะหันไปยกวีลแชร์ที่อยู่ด้านหลังกระบะแต่**น้าชาย**ก็รีบเข้ามาช่วยยกแทน นพนิ่งไปก่อนจะค่อยๆ ประคองแม่มานั่งที่รถเข็น น้าชายหันไปยกกระเป๋าที่อยู่หลังรถ นพรีบทำท่าจะเข้าไปช่วยแต่น้าชายโบกมือปัดปฏิเสธ

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

ไม่พรื้อๆ

นพก้มหัวขอบคุณน้าชาย เป็นจังหวะเดียวกับที่ป้าและน้าเดินมา นพหันมาไหว้ยายและน้าอย่างทำตัวไม่ถูกนัก

น้านวล

(ภาษาใต้)

(จับไหล่นพอย่างสนิทสนม)

ไอหยา เต็มบ่าวและนะ เห็นตั้งแต่ตัวเอียดโน๊ะ

นพยิ้มตอบอย่างประหม่า

ยาย

(ตะโกนเรียก) น้องวิวมาไหว้ป้าใจกับพี่นพก่อน

เด็กผู้ชายอายุประมาณ 8 ขวบ วิ่งมากอดขายายก่อนจะไหว้นพและแม่

แม่

(ภาษาใต้)

ลูกน้องนาวอ่อ

ยาย

บอกป้าใจเร็วว่าลูกใคร

วิวเขินก่อนจะวิ่งกลับไปวิ่งเล่นเหมือนเดิม

น้าจุ๋ย

(ภาษาใต้)

เดี๋ยวผมมานะ เอารถไปขนลูกพร้าวก่อน

ป้าและน้าหันไปพยักหน้าเอออออ

ยาย

(ภาษาใต้)

ไปๆ เข้าไปนั่งในบ้านกันก่อน

นพกำลังจะเข็นแม่ แต่ยายและน้าก็เข้ามาช่วยและเข็นนำไป นพจึงเดินไปถือสัมภาระเดินตามหลังเข้าไปในบ้าน

SCENE 7 INT. ในบ้านยาย (ที่นั่งหน้าหิ้ง) — ต่อเนื่อง กลางวัน

กล้องรับหน้านพซึ่ง ด้านหลังของนพเป็นแม่และยายกำลังนั่งคุยกันอยู่

นพนั่งอยู่ที่พื้นบ้าน น้าหยิบพัดลมมาวางไว้ให้นพ เขายิ้มขอบคุณและมองสำรวจรอบๆบ้าน น้าเดินกลับไปคุยกับแม่และยายที่ตั่งด้านหลังของนพ

สายตานพเหลือบไปเห็นหิ้งโนราที่ตั้งอยู่กลางบ้าน นพมองอย่างสงสัยแต่ก็ไม่ได้สนใจอะไรมากนัก

แม่

(ภาษาใต้)

คนอื่นไปไหนกันหมดละ

ยาย

(ภาษาใต้)

ออกไปแถวนี้แหละ เดี๋ยวตอนเย็น ก็หลบมากินข้าวทีนี้

น้านวล

(ภาษาใต้)

แล้วนพนี้ทำงานไอไหร่อยู่อะ

นพชะงักที่น้าเรียกตัวเอง แล้วจึงหันไปคุย

นพ

(หันกลับไป)

อ๋อ.. กราฟฟิค ครับ

นพพูดอย่างไม่ได้ใส่ใจมากนัก

น้านวล

(ภาษาใต้)

ไอไหร่นะ

น้าถามด้วยท่าทางสงสัย

นพ

ก็พวกออกแบบในคอมพิวเตอร์ครับ

น้านวล

(ภาษาใต้)

ถึงได้เบี้ยลุยมั้ย

นพ

ห้ะ อะไรนะ

น้านวล

(ทองแดง)

ดีจัง เงินเดือนเยอะมั้ย

นพ

ก็ไม่เยอะเท่าไหร่ครับ พอกิน

น้านวล

แล้วมีแฟนยังอะน้องนพ

นพ

ไม่มีครับ

นพเริ่มรำคาญแต่ก็พยายามข่มความรู้สึกไว้

น้านวล

แขบหาแฟนซักคนสิ ให้แม่เค้าอุ้มหลาน (หัวเราะ)

นพ

(ยิ้มเจื่อนๆ)

ไม่เป็นไรครับ ยังไม่รีบ

น้านวล

(ภาษาใต้)

คนเรามีแต่จะแก่ลงทุกวัน ไม่รีบจะไม่ทันเอานะ

นพพยักหน้าแสร้งทำเป็นว่าเข้าใจที่น้าพูด

น้านวล

(ภาษาใต้)

นพโตเป็นหนุ่มเยอะเลย สมัยเด็กๆ

ที่แอบขโมยกินพริก จำได้มั้ย เผ็ดปากพองวุ่นวายเหม็ด

นพจำเรื่องราวที่เกิดขึ้นไม่ได้แต่ก็พยายามที่จะตอบรับในขณะที่แม่ยิ้มกับเรื่องราวดังกล่าว

น้านวล

(ภาษาใต้)

เออ ยังไม่ได้ซื้อเบอร์เลย นี้บนกับครูหมอให้ถูกรางวัล

ที่หนึ่งอีกแจกเบี้ยหลานๆคนละหมื่นเลย

ยาย

เลิกเล่นได้แล้วตะหวยนั้น เออนพหิวม้ายอะ

ไปแลหลังบ้านตะ น้องติมทำกับข้าวอยู่ เยอะแยะเหม็ด

ป้าคะยั้นคะยอให้นพไปดูกับข้าวที่หลังบ้าน นพจึงลุกขึ้นเดินออกมา

SCENE 8 INT. ครัวบ้านยาย — ต่อเนื่อง กลางวัน

แสงช่วงบ่ายทะลุลอดมาตามผนังไม้ของครัว นพเดินเข้าไปในครัวเจอกับหญิงสาวคนหนึ่ง คนนั้นคือ ติม ลูกพี่ลูกน้องของนพที่เขาไม่มีอยู่ในความทรงจำเลย

ติมกำลังยุ่งอยู่หน้าเตากำลังทำอาหาร เสียงเดินของนพทำให้ติมเงยหน้าจากเตาขึ้นมามอง

ติม

(ภาษาใต้)

หวัดดีค่ะ

นพพยักหน้าตอบรับ เขาท่าทางไม่คุ้นกับคนตรงหน้าแต่ก็พอจะเดาได้ว่าคนตรงหน้าคงเป็นญาติซักคนของเขา

ติม

(หันไปหั่นผัก)

นี้ยายให้ทำอาหารให้พี่นพเยอะเลย

ยายบอกพี่นพชอบกินหมึกต้มหวาน กินทีหมดเป็นหม้อๆ

นพนึกไปตามคำที่ลูกพี่ลูกน้องบอก มองหม้ออาหารตรงหน้าก็เห็นปลาหมึกและน้ำสีดำๆ ภาพความทรงจำนึกย้อนมาในเสี้ยววิที่คนตรงหน้าพูดถึง

นพ

อ่า ใช่ ชอบกินตอนเด็กๆ

ติม

(เงยหน้ามองนพหน้าตาสงสัย)

อ้าว.. แล้วตอนนี้ไม่ชอบแล้วหรอ?

นพ

ไม่ได้ไม่ชอบ แค่ไม่ได้กินนาน จำรสชาติไม่ค่อยได้แล้ว

ติม

นึกว่าไม่ชอบแล้ว ย่ายังทำหรอยเหมือนเดิมแหละ

แต่บางทีแกก็ชอบหยิบเกลือสลับกับน้ำตาลบ่อยๆ

เอ้อ มาเหนื่อยๆ หิวม้ายอะ กล้วยตรงนั้นกินได้นะ

ลุงยาวเพิ่งเก็บมาให้เลย เผื่อพี่อยากกิน

หลานสาวพูดจบก็หันไปวุ่นอยู่กับการทำครัวต่อ
นพไม่ตอบอะไรหันไปมองผลไม้ที่วางอยู่บนชั้นวางอย่างธรรมดาๆ ก่อนจะเดินออกมา

SCENE 9 EXT. ข้างหลังบ้าน — กลางวัน

นพเดินออกมาแถวหลังบ้าน บริเวณรอบๆ ไม่มีใคร เขาหยิบบุหรี่ที่อยู่ในกระเป๋ากางเกงออกเพื่อที่จะสูบแต่เมื่อหาไฟแช็คกลับไม่พบ เสียงแว่วบางอย่างทำให้นพละความสนใจจากการหาไฟแช็ค แล้วเดินไปตามเสียง

SCENE 9A EXT. ข้างหลังบ้าน — กลางวัน

ยิ่งนพเดินเข้าไปลึกเสียงก็ยิ่งดังชัดขึ้น

ออฟซีน เสียงเขียดคุยกับไก่ด้วยน้ำเสียงดุๆ

ในขณะที่นพกำลังจดจ่ออยู่กับเสียง จู่ๆ ก็มีอะไรบางอย่างลอยข้ามตรงหน้าไป

นพ

(ตกใจ)

เฮ้ย

นพค้างไปด้วยความตกใจ

เขียดเดินผ่านหน้านพไป

เขียด

(ภาษาใต้)

วิ่งไปไหนหล่าว อ้าว..

เขียดชะงักและถอยเดินถอยหลังกลับมาเมื่อเห็นนพ เพียงแค่เสี้ยววิเขียดก็จำได้ทันทีความคนตรงหน้าคือใคร

เขียด

(ภาษาใต้)

พี่นพ!! พี่นพใช่มั้ย!!

นพยังคงตกใจกับไก่ที่ลอยผ่านไป เขาพยามนึกว่าอีกฝ่ายคือใครพลางพยักหน้าเป็นคำตอบ

เขียด

(ภาษาใต้)

(แสดงท่าทางให้นพจำได้)

ผมเขียด พี่นพจำได้ม้าย เขียดนั้น

นพยังงงและนึกไม่ออกว่าอีกฝ่ายคือใคร

เขียด

(ภาษาใต้)

เขียดลูกป้าสาวนั้น ป้าสาวพี่น้าใจ พี่นพนึกดีๆ

เมื่อนพพยายามนึกอีกครั้งก็จำได้เป็นภาพลางๆ ว่าคนตรงหน้าคือญาติสนิทตอนที่เขาเคยอาศัยอยู่ที่นี้

นพ

อ๋อ.. เขียด

เขียด

(ภาษาใต้)

แม่บอกแล้วว่าพี่อีหลบมา

ไม่เจอพี่นพนานมากๆ หล่อจังหนา

เขียดจ้องนพอย่างเปิดเผย นพยิ้มอย่างไม่รู้จะพูดอะไรต่อ

เขียด

(ภาษาใต้)

แล้วพรรพื้อบ้างพี่ ทำงานไรอยู่

นพ

ก็กราฟฟิค..เอ่อ พวกพนักงานออฟฟิศนั้นแหละ

เขียด

(ดูตื่นเต้น)

โห เท่จัง ผมนิอยากทำงานในกรุงเทพบ้าง

นั่งห้องแอร์

(พูดพลางเดินให้อาหารไก่)

แล้วบายดีมั้ยชีวิตที่นั้น

นพ

ก็ดีนะ สะดวกดี

เขียดหันไปพูดกับไก่ต่อ ในขณะที่นพหันมองไปมาอย่างไม่รู้จะทำอะไร จึงหาโอกาสที่จะออกไปจากตรงนี้ นพค่อยๆ เดินออกมา

เขียด

ไปไหนอะพี่

นพ

(พูดขอไปที)

ก็..ไปร้านขายของแถวนี้

เขียด

จะซื้อไอไหร่อะ ผมพาไปมั้ย

นพ

(รีบปฏิเสธ)

ไม่เป็นไร ไปเองได้

เขียด

ไม่พรื้อๆ ผมพาไป เดินไปด้วยกัน พี่ไม่ได้กลับมา
ตั้งหลายปีเดี๋ยวหลง

นพพยักหน้าอย่างจำยอมให้เขียดไปด้วย
เขียดวางถังใส่อาหารไก่ไว้บริเวณนั้น ปัดฝุ่นตามตัว แล้วจึงลากนพออกมา

SCENE 10 EXT. ริมบึง — กลางวัน

นพและเขียดเดินมาตามทางหลังบ้าน บรรยากาศรอบข้างเต็มไปด้วยต้นตาล คันนา เขียด**ฮัมเพลง**อย่างสบายใจในขณะที่นพเดินมองดูรอบข้าง

เขียด

เออ พี่จำได้มั้ยอะ เราชอบมาเล่นน้ำ จับปลาตรงนี้
กระโดดน้ำกันหนุกหนาน

เขียดเล่าไปอย่างมีความสุขในขณะที่นพมองออกไปยังบึงตรงหน้าเห็นเด็กกระโดดน้ำและไซจับปลาเก่าๆ ที่ตั้งอยู่ริมบึงนั้นทำให้นพนึกความทรงจำในอดีตที่เค้าเคยมาเล่นที่นี่บ่อยๆ

นพ

ลุง.. ชื่อไรแล้วนะ ที่เรามาจับปลากับเขาบ่อยๆ อะ

เขียดทำท่าทางพยามนึกถึง

เขียด

ลุงพลอะหรอ

นพ

ใช่ๆ ลุงพล ยังไม่เห็นแกเลย

เขียด

เจอก็แปลก.. แกตายแล้ว!

นพ

(อึ้ง)

จริงดิ

เขียด

(พูดติดตลก)

เอ่า ผมอีหลอกไซร้อะ คนหลอกอะโน้นลุงพล

เนี่ยแกตายในคลองนี้แหละ เมาแล้วบรื๋น จมน้ำตายเลย

ศพแกตอนเค้าเอาขึ้นมาอยู่ที่พี่ยืนแหละ

นพก้มมองที่ตัวเองยืนและก้าวขาออกทันที เขียดหัวเราะกับท่าทางนั้น

เขียด

แปลกเนอะ แกว่ายน้ำเก่งอีตาย แต่สุดท้ายก็ตายเพราะน้ำ

เขียดเดินนำก่อนจะหันหลังกับมาเห็นนพยืนที่เดิมกำลังมองไปยังคลองตรงหน้าอย่างไม่พูดอะไร

เขียด

แขบเดินต่ะพี่ ยืนทำไซร้ เดี๋ยวแกก็มาหาหรอก

นพกำลังเดินตามเขียดแต่ได้ยินเสียง **ตู้ม** เหมือนคนตกน้ำ เมื่อหันไปก็ไม่เห็นใคร

SCENE 11 EXT. แคร่หน้าบ้าน — กลางวัน (เย็น)

นพนั่งอยู่ที่แคร่หน้าบ้านกับสมาชิกครอบครัวคนอื่น ประกอบด้วย ยายที่นั่งอยู่กับแคร่ ลุงบ่าวที่กำลังทำอะไรซักอย่างอยู่กับต้นไม้หน้าบ้าน ป้าสาวที่กำลังเก็บผ้า น้องวิวที่กำลังวิ่งเล่น และติมที่กำลังยกกับข้าวมาวางบนแคร่

เขียด

(ภาษาใต้)

หิวจังแล มีไรบ้างอะ

เขียดเปิดหม้อดูอาหาร ในขณะที่น้ายกกับข้าวที่ทำไว้ มาวางบนแคร่เพิ่ม

ยาย

กินเยอะๆ ไม่อิ่มตักเพิ่มเอานะลูก

สายตายายที่มองมายังนพนั้นเต็มไปด้วยความอบอุ่นและคิดถึงหลาน

นพยิ้มตอบกลับ มองเข้าไปในบ้านอย่างเป็นกังวล น้าเห็นจังหวะที่นพมองเข้าไปพอดี

น้านวล

นพไม่ต้องห่วง พี่ใจกินข้าวกินยาเรียบร้อยแล้ว

นพมากินข้าวให้อิ่มก่อน

นพพยักหน้า เขาทำตัวไม่ถูกเมื่อต้องมานั่งกินข้าวท่ามกลางญาติที่รู้สึกไม่สนิท

เขียด

มาพี่ ผมตักข้าวให้

นพเห็นอาหารที่เรียงรายอยู่ตรงหน้า บางอย่างนพก็ไม่ได้กินมานานมากแล้ว
ทุกคนเริ่มเข้ามานั่งล้อมวงที่แคร่กัน

น้านวล

กินเยอะๆ นี่ยายทำให้ทั้งเพ (ตะโกนไปหาป้าสาว)

พี่สาวมากินข้าวก่อน

ป้าสาว

(ภาษาใต้)

กินตะ ยังไม่หิว

ขณะที่ทุกคนเริ่มตักอาหาร นพก็ยังมีท่าทางเก้ๆกังๆ ไม่กล้าจะเริ่ม

เขียด

ลองชิมอันนี้แล แกงส้มนี้เผ็ดนะ พี่กินเผ็ดได้ใช่มั้ย

เขียดตักอาหารใส่จานของนพจนเต็มจาน นพพยายามปฏิเสธความหวังดีตรงหน้าแต่ก็เหมือนเขียดจะไม่รู้ตัว

ติม

(ภาษาใต้)

กินตะพี่เขียด เต็มจานพี่นพแล้ว

เขียด

(ภาษาใต้)

ไซร้มึงอะ กูไม่ได้ตักให้มึง กูตักให้พี่นพ

(ทองแดง) เป็นไงพี่หรอยมั้ยๆ

นพเคี้ยวข้าวพลางพยักหน้าตอบรับเขียด

น้านวล

เออ นพ รู้เรื่องครูหมอโนรามั้ยนิ

นพทำหน้าไม่เข้าใจ ส่ายหน้าเป็นคำตอบ

นพ

มันคืออะไรครับ

น้านวล

อยู่ไม่รู้ไรเลย ก็แม่สูนะโดนครูหมอ ก็เลยไม่บาย

เขียด

(ภาษาใต้)

ว่าอยู่อาการเหมือนคนโดนเพศครูหมอ

นพ

หมายถึงแม่โดนผีสิงหรอ

น้านวล

ไม่ใช่โดนผีสิง! แต่ครูหมอโนราทำเพศใส่
ตายายเรานะเป็นโนรา!

น้าพูดพลางชี้เข้าไปในบ้านให้เห็นหน้าหิ้ง นพเห็นรูปขาวดำตั้งอยู่ที่หิ้ง

น้านวล

ตอนสาวๆ พี่ใจนะรำโนรา แต่ก็ไม่ได้รำต่อ
แล้วก็ย้ายไปอยู่กรุงเทพแค่ยี่สิบปี
เค้าคงอยากให้หลบมาอยู่นี้เลยทำให้ป่วย

เรื่องที่น้าพูดมาทำให้นพเกิดคำถามขึ้นในสมองเต็มไปหมด เค้าไม่เคยรู้ว่าในอดีตแม่มีบางอย่างกับเรื่องราวนี้

น้านวล

ตอนนพไม่อยู่ พี่น้อง เค้าตกลงกันแล้วนะว่าจะ
ทำพิธีบูชาครูหมอให้

นพ

ทำพิธีอะไรครับ?

น้านวล

พิธีบูชาครูหมอ ทำที่ตรงหิ้งนี้แหละ ให้โนราใหญ่มารำ
เดี๋ยวทำพิธีแล้วแม่ก็ดีขึ้นให้เค้าช่วยรักษา

นพ

อันนี้คือตกลงกับแม่แล้วหรอ?

น้านวล

(ภาษาใต้)
ตกลงกันแล้วสิ รีบทำวันจันทร์หน้าเลย เดี๋ยวป้าเค้าจัดการให้

นพ

แล้วถ้าไม่ทำแม่จะเป็นไรมั้ยครับ

น้านวล

ก็ถ้าไม่ทำเดี๋ยวอีเป็นหนักขึ้น ไม่หายเอานะ

นพพยามเก็บสีหน้าที่ไม่ค่อยพอใจไว้

น้านวล

ไม่ต้องห่วงนะ เดี๋ยวป้าๆ เค้าจัดการให้
เราอยู่เฉยๆ ให้บาย พอโนราใหญ่มาทำพิธีเดี๋ยวก็หาย

นพ

โนราใหญ่คืออะไรอะครับ...

น้านวล

เออ นพยังไม่พบทิว ลูกลุงพลไง เป็นโนราใหญ่คนทำพิธี
เขารับช่วงต่อจากปู่

นพไม่เข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นและไม่พอใจที่การกระทำที่คล้ายกับการมัดมือชกของบรรดาญาติ

SCENE 12 EXT. หน้าบ้าน — กลางคืน

นพยืนคุยโทรศัพท์อยู่ที่หน้าบ้านเป็นมุมที่มองเข้าไปในเห็นในบ้านที่มีแม่นั่งอยู่กับน้าพอดี นพยืนมองบรรยากาศรอบนอกที่เงียบสงบ

นพ

เออ.. อัปเดตยังไงก็ส่งมาในเมลล์

เสียงในสาย

โอเคพี่ สบายมาก ไม่ต้องห่วง แล้วเป็นไงบ้างพี่

นพ

ก็เบื่อๆว่ะ ไม่มีไรทำ กลับไปทำงานยังดีกว่า

เสียงในสาย

เอาน่าพี่ ถือว่าพักผ่อนแล้วกันนะ

สายตานพมองเข้าไปในบ้านเห็นแม่นั่งคุยอยู่กับน้า ก่อนจะที่น้าจะลุกขึ้นออกไปที่อื่น

SCENE 12A INT. ในบ้านยาย (ที่นั่งหน้าหิ้ง) — กลางคืน

นพเดินเข้าไปในบ้าน เป็นจังหวะเดียวที่เขาวางโทรศัพท์

นพ

เค ยังไงช่วยดูไปก่อน ขอบใจมาก

เขานั่งลงที่ข้างแม่

แม่

เรื่องงานหรอลูก

นพ

อื้อ..งานมีปัญหานิดหน่อยหน่ะแม่
แต่เดี๋ยวให้เจ๋งมันช่วยดูแทนไปก่อน
กลับไปค่อยไปเคลียร์

แม่พยักหน้าเข้าใจ ก่อนจะมองไปรอบๆ บ้าน

แม่

ตอนสมัยนพเกิด ที่นี้ยังเป็นบ้านไม้อยู่เลย
ดูตอนนี้สิ ป้าสาวทุบจนไม่เหลือเค้าเดิมแล้ว

นพ

แถวนี้ก็เปลี่ยนไปเยอะเนอะ วันนี้นพเดินออกไป
ไอร้านขายของตรงหัวมุมก็ไม่อยู่แล้ว

แม่

เห็นว่ายายแกเสีย ลูกหลานไม่อยากทำต่อก็เลยปิดไป
ลูกจำร้านตรงนั้นได้ด้วยหรอ?

นพนึกย้อนไปเมื่อตอนสมัยเด็ก

นพ

อื้อ จำได้ ตอนนั้นแอบขโมยเงินพ่อไปซื้อขนม
พ่อเดินตามมาตีตรงหน้าร้านเลย

แม่

ถ้าพ่ออยู่ เค้าคงไม่ยอมให้แม่กลับมาที่นี่แน่

น้ำเสียงที่แม่พูดไม่ได้แสดงถึงความโกรธแต่อย่างใดมันกลับเต็มไปด้วยความโหยหาอะไรบางอย่าง

นพ

ก็ถูกของพ่อแหละ บ้านเราก็ไม่ใช่

แม่

(อมยิ้ม)

เหมือนกันไม่มีผิด

นพมีท่าทางเหมือนอยากจะพูดอะไร เขานิ่งไปก่อนจะกลั้นใจถามสิ่งที่คาใจ

นพ

(มองไปที่หิ้ง)

แม่รู้เรื่องพิธีนั่นใช่มั้ย ว่าจะต้องกลับมาทำ..

ทำไมแม่ไม่บอกแต่แรก.. ต้องให้นพกลับมารู้เรื่องเอง

หรอ

แม่

ลองดูก็ไม่เสียหายนะ

นพ

เขาจะทำไรแม่บ้างก็ไม่รู้ ถ้าแม่เป็นไรขึ้นมาละ

ใครจะรับผิดชอบ ตอนแม่ป่วยก็ไม่เห็นมีใครมาสนใจ

จะมาอะไรกันตอนนี้

นพเงียบไป ทั้งคู่ดูมีเรื่องบางอย่างอยู่ในใจ

SCENE 13 EXT. ใต้ต้นไม้ใหญ่ — กลางวัน

กลางทุ่งนาที่ไม่ไกลจากตัวบ้าน นพนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ เขียดเดินเข้ามานั่งข้างนพ ในมือของเขียดมีถุงน้ำอัดลม 2 ถุง

เขียด

อะพี่ (ยื่นถุงน้ำ) ทำอะไรอะพี่นพ

เขียดมีท่าทางอยากรู้อยากเห็น

นพ

(พูดโดยไม่เงยหน้า)

ตอบอีเมลล์งานแปป

เขียดพยักหน้าเข้าใจพลางดูดน้ำที่อยู่ในมือและค่อยๆพิงตัวกับต้นไม้นอนรอนพ

เขียด

ทำไมมานั่งคนเดียวตรงนี้อะพี่

นพยังคงในสมาธิในการพิมพ์อีเมลล์

นพ

(สายตายังคงจ้องมือถือ)

ในบ้านคนเยอะ

นพเมื่อพิมพ์อีเมลล์ตอบกลับเสร็จก็วางโทรศัพท์มองไปรอบๆ ทุกอย่างรอบตัวดูนิ่งไปหมด มีเพียงเสียงลมพัด ใบหญ้าที่เสียดสีกัน

นพ

แล้วอยู่นี้ไม่เบื่อหรอเขียด

เขียด

ก็เบื่อนะพี่ แต่ก็สบายดี

นพ

แล้วไม่อยากไปอยู่ที่อื่นบ้างหรอ เรียนกรุงเทพไรงี้

เขียดดูดน้ำก่อนจะเริ่มพูด

เขียด

ผมอยากนะ แต่พ่อบอกว่าผมอยู่เบล่อๆ

เดี๋ยวอีโดนหลอกเอา

นพ

เค้าพูดก็ถูกนะ กรุงเทพมิจฉาชีพเยอะ

เขียด

โหพี่ ที่นี้ก็โจรเยอะ วัวเลี้ยงไว้ยังโดนลักเลย

นพ

ขโมยไงวะ แบบลากไปเลยงี้หรอ

เขียด

โจรมันเอารถมาขน ตื่นมาวัวหายทั้งคอกเลย

นพยิ้มกับท่าทางที่เขียดเล่า

เขียด

พอเล่ามันก็ตลกดี แต่ของจริงเค้ากลัวโจรอีมาปล้นอีก
ย้ายบ้านหนีไปแล้ว

บรรยากาศกลับมาเงียบอีกรอบ

นพ

เขียด พิธีนั่น ทำแล้วจะหายจริงหรอ

เขียด

มันก็เป็นความเชื่อนะพี่นพ แต่ผมว่าทำแล้วก็บายใจดี
บางอย่างก็ต้องพึ่งของพวกนี้แหละ

นพไม่ตอบกลับ ยังคงหยิบหินปาลงน้ำ

นพ

ที่นี่เค้าเชื่อเรื่องนี้กันหมดเลยหรอ

เขียด

ก็โตมากับเรื่องแบบนี้ก็เชื่อเป็นธรรมดาแหละ

นพ

กลัวว่ะ

เขียดลุกขึ้นปัดฝุ่นไปมา

เขียด

ไปขี่รถเล่นกันพี่

นพ

(ลุกขึ้นตาม)

กลับบ้านดีกว่า แม่อยู่คนเดียวนานแล้ว

เขียด

อยู่คนเดียวที่ไหน ป้าใจมีคนช่วยดูแลเยอะแยะ
พี่เป็นคนขับนะเดี๋ยวผมพาไปแลหลายอย่าง
ขับไปซื้อหนมในวัดด้วย

นพ

เฮ้ยไม่เอา ขับไม่เป็น

นพปฏิเสธเขียดแบบหัวชนฝา

เขียด

ซักหน่อยน่าพี่ เด็กแถวนี้ป.2 มันก็ขับได้แล้วนะพี่
ลองขับดู

SCENE 13A EXT. ถนน

ภาพของนพที่ขับซาเล้งไปตามทาง สีหน้าดูมีความสุขกับบรรยากาศรอบข้างมากขึ้น

SCENE 14 Montage — วันที่ 3 และ 4 ของนพที่อยู่ที่นี้

นพเริ่มทำกิจกรรมอื่นๆ มากขึ้น (เก็บเสียง)

- *นพได้ลองปอกลูกตาลกับลุง*
- *น้าปั่นจักรยานแล้วเอาขนมที่นพไม่เคยกินมาให้นพลอง*
- *หลานขี่คอนพ หยิบผลไม้ที่อยู่บนต้น*

SCENE 15 EXT. หน้าบ้านยาย — กลางวัน

นพกดมือถือถ่ายรูปเขียดและวิว วิวและเขียดเข้ามามุงดูรูปที่นพถ่ายให้ นพมองเข้าไปในบ้านเห็นลุงผู้ชายหลายคนกำลังยกตั่งออกเพื่อเตรียมสถานที่สำหรับทำพิธี เขายืนมองลานบ้านที่ตอนนี้เริ่มมีบรรญาติมาช่วยจัดเตรียมพิธี บางส่วนก็นั่งทำบายศรี บางส่วนก็เดินเข้าเดินออกในครัว บางส่วนก็จัดเตรียมหน้าหิ้ง

ติม

พี่นพๆ น้านวลเรียก

นพพยักหน้าก่อนจะเดินเข้าไปหาป้าสาวที่อยู่ในครัว

SCENE 16 INT. หลังบ้าน — กลางวัน

นพเดินเข้าไปหลังบ้านเห็นน้านวลคุยกับญาติซักคนดูท่าทางวุ่นๆ ในมือของน้าถือพาน น้าหันมาเห็นนพก่อนจะเดินเข้ามาหา

น้านวล

นพ เดี๋ยวเอาหมากพลูไปเชิญโนรานะ

นพมองดูในพานที่ป้าถือ เห็นใบพลู หมาก และเงินจำนวนหนึ่ง อยู่ในนั้น

นพ

ให้คนอื่นทำดีกว่าครับ ผมทำไม่เป็น

น้านวล

นพเป็นลูก ให้นพเป็นคนเชิญแหละดีแล้ว

นพ

ผมทำไม่เป็นจริงๆ น้าทำเลย จัดการไปเลย

น้านวล

ทำไม่ยากๆ เดี๋ยวไปบ้านโนรากับป้า บ้านอยู่แค่ๆเอง

ไปๆ

ขณะที่ป้ากำลังจะใส่รองเท้าก็มีเสียงตะโกนเรียกมาจากในครัว

หลาน

น้านวล มาช่วยดูอันนี้หน่อย

น้าตบที่แขนนพเป็นเชิงให้รอก่อนแล้วจึงเดินหายเข้าไปในบ้าน ทิ้งนพไว้กับพานที่อยู่ในมือ เขาทำตัวไม่ถูกไม่รู้จะวางพานไว้ที่ไหน

SCENE 16 INT. หน้าบ้าน — กลางคืน

บรรดาญาติเตรียมของที่ใช้ทำพิธี

- เตรียมขนมโค
- ทำหมับลา
- พับบายศรี

SCENE 17 EXT. หน้าหิ้ง — เช้า

พิธีกรรมเริ่มขึ้นในช่วงเช้า นพนั่งข้างๆแม่ที่กึ่งนั่งกึ่งนอนอยู่ตรงหน้าหิ้งที่ทำพิธี รอบข้างเป็นบรรดาญาติที่มาเข้าร่วมจนเต็มบ้าน คนที่นำพิธีคือ โนราใหญ่ ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของนพ

หิ้งวันนี้ดูเต็มไปด้วยดอกไม้และดูยิ่งใหญ่ ตรงข้างหน้าประกอบไปด้วยอาหารคาวหวานหลากหลาย มีโนราใหญ่อยู่ตรงหน้าหิ้งและบรรดาลูกคู่ที่เล่นดนตรีก็อยู่ขวามือ

พิธีกรรมเริ่มขึ้นดำเนินไปตั้งแต่โนราเริ่มไหว้และรำ จนมาถึงตอนที่โนราขว้างข้าวตอกใส่ผู้เข้าร่วมพิธี นพเอื้อมมือไปบีบมือแม่และเมื่อที่ดนตรีกำลังฮึกเหิม จู่ๆ แม่ที่นอนไม่มีแรงก็สามารถที่จะโยกไปมาตามจังหวะเพลงได้ นพปล่อยมือและมองภาพตรงหน้าอย่างตกตะลึง เขาค่อยๆ มองไปรอบๆ เห็นโนราที่กำลังร่ายรำ เห็นลูกคู่ที่เล่นดนตรีอย่างฮึกเหิม เห็นหิ้ง รูปของบรรพบุรุษ เครื่องเซ่นต่าง ๆ และเห็นบรรดาญาติแต่ละคนที่มารวมตัวกันเพื่อทำพิธีกรรมนี้ไม่ว่าจะเป็นเด็ก คนแก่ หรือคนที่เขาไม่เคยรู้เลยว่าเป็นญาติก็ต่างมีสีหน้ามีความสุข นพรู้สึกได้ถึงชีวิตและจุดร่วมกันบางอย่างที่ส่งทอดมา เขามีสีหน้าที่ผ่อนคลายและเข้าใจอะไรบางอย่าง

จบ.

Character Analysis

1. การวิเคราะห์ตัวละคร นพ

1.1 ด้านกายภาพ : เพศชาย

อายุ25ปี

ผิวสองสี

รูปร่างสมส่วนหน้าไทย

ดูเป็นคนดื้อเงียบ ไม่สนใจอะไร แต่สีหน้าแววตาแสดงออกถึงความกังวลอย่างชัดเจน

1.2 ด้านสังคม :

1.2.1 ชนชั้น : ฐานะปานกลาง เงินเดือนพนักงานออฟฟิศที่พึ่งจบใหม่ และยังมีมรดกจากพ่อที่จากไป

1.2.2 อาชีพ : Graphic Designer

1.2.3 สภาพครอบครัว : นพเกิดและโตที่ภาคใต้จนกระทั่งพ่อของนพเกิดมีปากเสียงกับญาติของแม่ทำให้นพและแม่ต้องย้ายตามพ่อขึ้นมาใช้ชีวิตอยู่ที่กรุงเทพ เมื่อพ่อเสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน เขา จึงต้องแบกรับภาระหน้าที่และความกดดันไว้เพียงคนเดียว ทำให้ต้องอยู่กับแม่สองคนและคอยดูแลเลี้ยงดูแม่ที่ป่วย ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ของนพที่มีต่อเครือญาติจะเลือนหายไป แต่ก็ยังคงได้รับรู้ความเคลื่อนไหวจากแม่บ้าง

1.2.4 การศึกษา : จบปริญญาตรี

1.2.5 สถานภาพในชุมชน : ถึงแม้ว่าจะไม่ได้กลับใต้ไปตั้งแต่ที่พ่อทะเลาะกับญาติแต่นพก็ยังเป็นที่รักใคร่ของเหล่าญาติๆเหมือนเดิม

1.3 ด้านจิตวิทยา :

1.3.1 บุคลิกทั่วไป : ลึกๆแล้วนพเป็นผู้ชายอบอุ่นแต่ไม่เคยแสดงมันออกมาให้ใครเห็น มีความคิดเป็นของตัวเอง มองโลกผิวเผิน และไม่เชื่อในสิ่งงมงาย

1.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : นพไม่เคยที่จะสนใจญาติๆและไม่เคยคิดถึงใต้เลยจนกระทั่งตัวเองได้กลับมา ทำให้นพได้ซึมซับบรรยากาศเก่าๆที่ใต้รวมถึงได้เห็นการร่วมแรงร่วมใจกันของญาติที่มาช่วยจัดพิธีกรรมโนราเพื่อแม่ของเขา ทำให้ทัศนคติที่ของเขามีต่อครอบครัวที่ใต้เริ่มเปลี่ยนไป

1.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : มองว่าชีวิตที่มีความสุขคือการได้ทำงานหาเงินและเลี้ยงดูคนที่เรารักให้มีความสุข

2. การวิเคราะห์ตัวละคร ใจ (แม่)

2.1 ด้านกายภาพ : อายุ 48 ปี
ผิวสองสี
รูปร่างดูทรุดโทรมจากอาการป่วย
ดูไม่สดใส ใบหน้าเศร้าหมองและอ่อนล้า ดูเป็นผู้หญิงรักครอบครัวและใจดี

2.2 ด้านสังคม :

2.2.1 ชนชั้น : เกิดมาในครอบครัวที่พอมีพอกินทำไร่นา

2.2.2 สภาพครอบครัว : ตั้งแต่พ่อของนพทะเลาะกับเหล่าญาติๆที่ใต้ทำให้ครอบครัวต้องย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพ จนกระทั่งพ่อของนพเสียชีวิตไปอย่างกะทันหันทำให้ตัวเองนั้นทรุดลงด้วยโรค PTSD (ภาวะทางใจหลังจากการสูญเสียอย่างกะทันหัน) ทำให้ลูกชายต้องเป็นคนแบกรับหน้าที่ทุกอย่างและเลี้ยงดูตนเอง

2.2.3 สถานภาพในชุมชน : ถึงแม้ว่าจะย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพแต่ก็ยังคงติดต่อกับญาติที่ใต้อย่างสม่ำเสมอทำให้ความสัมพันธ์ของญาติและแม่ยังคงเหมือนเดิม

2.3 ด้านจิตวิทยา :

2.3.1 บุคลิกทั่วไป : เป็นคนที่รักครอบครัวและญาติพี่น้อง มีจิตใจอ่อนโยน ใส่ใจคนรอบข้าง

2.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เมื่อสามีเสียชีวิตไปอย่างกะทันหันทำให้เธอนั้นป่วยและมีความรู้สึกที่อยากกลับไปใช้ชีวิตที่ใต้อีกครั้งแต่ติดอยู่ที่ลูกชายไม่ยอมให้กลับไปสักทีเพราะเรื่องราวในอดีตที่สามีของตนเคยมีปากเสียงกับเหล่าญาติๆที่ใต้ จนลูกชายยอมที่จะพาเธอกลับ เมื่อเธอไปถึงที่ใต้ทำให้เธอนั้นได้ซึมซับบรรยากาศเก่าๆและเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆของบ้านและชุมชนแต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนไปเลยก็คือความสัมพันธ์ที่เหล่าญาติๆมีต่อเธอยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนไปทำให้จิตใจเธอได้รับการเยียวยาและฟื้นฟูขึ้นมาอีกครั้ง

2.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : มองว่าชีวิตที่อยู่กับครอบครัวและคนที่เรารักพร้อมหน้าพร้อมตาคือสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

3. การวิเคราะห์ตัวละคร เขียด (ลูกพี่ลูกน้อง)

3.1 ด้านกายภาพ : เพศชาย

อายุ20ปี

รูปร่างอวบ

หน้าตาดูเป็นมิตร ร่าเริง แข็งแรง กำยำ

3.2 ด้านสังคม :

3.2.1 ชนชั้น : พอมีพอกินเกิดมาในครอบครัวที่ทำเกษตกร

3.2.2 อาชีพ : เลี้ยงไก่

3.2.3 การศึกษา : ไม่เรียนหนังสือ

3.2.4 สภาพครอบครัว : เป็นลูกคนกลางของครอบครัว ช่วยครอบครัวทำไร่ทำนาและเป็นคนดูแลเล้าไก่

3.2.5 สถานภาพในชุมชน : เกิดและโตในภาคใต้มีความผูกพันธ์กับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนใต้เป็นอย่างดี เป็นที่รักใคร่ของคนในชุมชนเพราะด้วยความที่เป็นคนที่ร่าเริงและเฟรนลี่ไม่ถือตัว

3.3 ด้านจิตวิทยา :

3.3.1 บุคลิกทั่วไป : เป็นคนสนุกสนาน เฮฮา มองโลกในแง่ดีใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ช่างพูดและชอบช่วยเหลือคนรอบข้าง

3.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : สมัยยังเด็กสนิทกับนพมาก พอนพย้ายไปอยู่ที่กรุงเทพก็ทำให้ตนนั้นคิดถึงนพแต่ก็ไม่ได้ติดต่อกันต่างคนต่างใช้ชีวิตเป็นของตัวเอง พอรู้ข่าวว่านพจะกลับมาที่ใต้ก็ตั้งหน้าตั้งตารอนพเพื่อที่จะได้เจอกันอีกครั้ง เมื่อเจอกันเขียดนั้นก็ถามไถ่สารทุกข์สุขดิบนพและพานพไปดูที่ต่างๆที่เคยเล่นด้วยกันสมัยตอนยังเด็กทำให้เขาสุขใจที่เพื่อนวัยเด็กของเขากลับมาเติมเต็มช่องว่างที่หายไปอีกครั้ง

4. การวิเคราะห์ตัวละคร นวล (น้า)

4.1 ด้านกายภาพ : เพศหญิง

อายุ 38 ปี

รูปร่างอวบ

ดูเป็นคนเจ้ากี้เจ้าการ

4.2 ด้านสังคม :

4.2.1 ชนชั้น : พอมีพอกิน

4.2.2 อาชีพ : เกษตกร

4.2.3 สภาพครอบครัว : เป็นน้องคนสุดท้องของคนในครอบครัว สมัยตอนนพยังเด็กเคยเลี้ยงดูนพทำให้ผูกพันธ์และเอ็นดูนพ

4.2.4 สถานภาพในชุมชน : เป็นที่รักใคร่ของคนในชุมชนเพราะชอบช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

4.3 ด้านจิตวิทยา :

4.3.1 บุคลิกทั่วไป : เป็นคนที่ใส่ใจคนในครอบครัว ชอบช่วยเหลือญาติพี่น้อง แต่บางครั้งก็สร้างความอึดอัดให้คนในครอบครัวเพราะช่วยเหลือมากเกินไป

4.2.3 ภาวะทางอารมณ์ : รักและคิดถึงพี่สาวที่อยู่กรุงเทพมาตลอด อยากเจอหน้ากันบ้าง แต่ทำได้แค่คุยโทรศัพท์หากันถามไถ่สารทุกข์สุขดิบ พอพี่สาวกลับมาที่ใต้ก็ดีใจและดูแลพี่สาวของตนเป็นอย่างดีรวมถึงติดต่อครูหมอโนราเพื่อที่จะมารักษาอาการเจ็บป่วยเหล่านี้

Casting

1. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นนพ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาคัดเลือกบท : นพ)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นนพ คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : นพ)

นาย นนทพัทธ์ ชื่นวาริน (ปลื้ม)

อายุ 23 ปี / น้ำหนัก 65 กิโลกรัม / สูง 175 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอกใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจ ความคิดและทัศนคติใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
3. เคยมีประสบการณ์ในด้านการแสดงละครหรือภาพยนตร์มาก่อน
4. สามารถไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดได้

2. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็น ใจ (แม่)

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาคัดเลือกบท : ใจ)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นแม่ คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : ใจ)

นางสาว ฟาริดา จิราพันธ์

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจ ความคิดและทัศนคติใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
3. เคยมีประสบการณ์ในด้านการแสดง ละครหรือภาพยนตร์มาก่อน
4. สามารถไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดได้

3. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็น เขียด

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาคัดเลือกบท : เขียด)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นเขียด คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : เขียด)

นายอัมรินทร์ ทองชูใจ (ชะอำ)

อายุ 21 ปี / น้ำหนัก103 กิโลกรัม / ส่วนสูง 176 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจ ความคิดและทัศนคติใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
3. เคยมีประสบการณ์ในด้านการแสดง ละครหรือภาพยนตร์มาก่อน
4. สามารถพูดภาษาใต้
5. สามารถไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัด

4. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นน้านวล

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : น้านวล)

นางสาว ทิพากร ไชยประสิทธิ์

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจ ความคิดและทัศนคติใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
3. เคยมีประสบการณ์ในด้านการแสดง ละครหรือภาพยนตร์มาก่อน
4. สามารถพูดภาษาใต้
5. สามารถไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัด

5. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็นยาย

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทเป็น ยาย)

นาง ณี ณ สงขลา

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดง
3. สามารถพูดภาษาใต้ได้

6. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็น ติม

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : ติม)

นางสาว ภัทรวดี รักษ์พนม

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดง
3. สามารถพูดภาษาใต้
4. สามารถถ่ายทำที่ต่างจังหวัด

7. การคัดเลือกนักแสดงที่รับบทเป็น ครูหมอโนรา

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทเป็น : ครูหมอโนรา)

นาย ธรานนท์ เพชรสกุล

โดยมีเหตุผลในการตจัดสินใจดังนี้

1. บุคลิกภายนอก ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดงและสามารถรำมโนราห์
3. สามารถพูดภาษาใต้
4. สามารถถ่ายทำที่ต่างจังหวัด

Acting Style

รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ การแสดงในรูปแบบ Realistic ละครแนวสัจนิยม (realism) ละครที่นำเสนอความจริงและวิถีชีวิตแห่งความเป็นมนุษย์ของตัวละครที่ปรากฏต่อสายตาผู้ชมภายใต้สถานการณ์และสภาพแวดล้อมนั้นๆ โดยมิได้จำกัดวิถีชีวิตของบุคคลเอาไว้ หากแต่นำเสนอสาระของเรื่องราวให้มีชีวิตเสมือนจริงมากยิ่งขึ้น อย่างเช่น ตัวละครเอกอาจจะเป็นบุคคลธรรมดา มีลักษณะอาชีพทั่วไป มีเทคนิคการแต่งตัวและบุคลิกลักษณะเปลี่ยนตามไปด้วย การเสนอละครเรื่องหนึ่งไม่ใช่การสมมุติขึ้นเท่านั้น แต่ตัวละครทุกตัวมีชีวิตและความเป็นอยู่เช่นนั้นจริงๆ

การแสดงที่สมจริง การแสดงที่สมจริงคือการแสดงความเป็นธรรมชาติที่มีรากฐานมาจากความจริง ซึ่งจะทำให้ตัวละครน่าเชื่อถือและมีชีวิตจิตใจ เรียกว่าละครธรรมชาติ มุ่งเน้นให้ละครเป็นเสมือนภาพชีวิตและแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่สมจริง เช่นเดียวกับที่ Michael Chekhov นักการละครชาวรัสเซียได้สอนนักแสดงไว้ว่าควรให้ความสำคัญกับการฝึกฝนทักษะการจิตนาการ และใช้คำว่า “ภาพ” แทนคำว่า “จินตานาการ” โดยมีเป้าหมายให้นักแสดงสามารถสร้างภาพในหัวขึ้นมาได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้มองเห็นภาพได้อย่างชัดเจน และเมื่อเกิดอารมณ์ร่วมนักแสดงก็จะสามารถเข้าถึงความรู้สึกและความต้องการภายในของตัวละคร แล้วสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกออกมาได้อย่างธรรมชาติ

1. แผนการทำงานกับนักแสดง

1.1 ทำความรู้จักกับนักแสดงและละลายพฤติกรรมสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักแสดงและทีมงาน มองหาจุดเด่นและจุดด้อยของตัวนักแสดง เก็บข้อมูลและเตรียมตัวเพื่อนำไปแก้ไขและปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการของเรามากที่สุด โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาการเคลื่อนไหว, ฝึกไหวพริบ, ฝึกสมาธิ, ปรับแก้น้ำเสียงและบุคลิกลักษณะประจำตัวของนักแสดง, ฝึกพูดภาษาเฉพาะ, เสริมสร้างความมั่นใจและพฤติกรรมการช่างสังเกตุของนักแสดง

1.2 Script and Character Analysis อ่านบทร่วมกัน เริ่มจากการวิเคราะห์ตัวละครจากบท ว่าแต่ละตัวละครมีความเป็นมาอย่างไร มีความคิดและทัศนคติแบบไหน มีภูมิหลังและความสัมพันธ์กับตัวละครแต่ละตัวอย่างไร

1.3 Improvisation จำลองสถานการณ์ใกล้เคียงกับบทให้นักแสดงเล่น สังเกตุไหวพริบจินตนาการ ความเป็นธรรมชาติของตัวนักแสดง และให้นักแสดงอ่านบทเล่นตามความเข้าใจของตนเองแล้วตีความจากบท เพื่อดูศักยภาพของนักแสดงที่ส่งสารออกมา เริ่มพัฒนาจุดเด่น ปรับปรุงจุดด้อยเพื่อให้ตอบสนองกับแนวทางและเข้ากับแนวทางของบท

2. การเข้าสู่ตัวละคร

2.1 การทำความเข้าใจ : ให้นักแสดงทำความเข้าใจความแตกต่างและความเหมือนกันระหว่างตัวเองกับตัวละคร ตัวละครมีบทบาท ความต้องการ และถ่ายทอดมุมมองแบบไหนจากบท หาจุดร่วมของนักแสดงและตัวละคร ปรับทัศนคติ ความคิด จากการตีความของนักแสดง ศึกษาท่าทางการแสดงออกและชุดภาษาที่ใช้ให้ไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 การแสดงออก : เมื่อนักแสดงมีความเข้าใจในบทและจุดประสงค์ของตัวละครแล้ว จึงให้นักแสดงเข้าคู่กับตัวละครอื่นๆ เพื่อดูการรับส่งอารมณ์ระหว่างกันและกัน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงสังเกตุระดับภาษาที่ใช้สื่อสารกัน สร้างปฏิสัมพันธ์ของแต่ละตัวละครให้เข้ากันได้

2.3 สภาพแวดล้อม : จำลองสภาพแวดล้อมจริงของเรื่องขึ้นมาให้นักแสดงสร้างเป็นภาพความคิด เพื่อดึงความรู้สึก ความเข้าใจบริบท สถานะและสถานที่ๆอยู่จริงของตัวละครให้ออกมาใกล้เคียงที่สุด ดึงความรู้สึกจาก inside out ของนักแสดงออกมา และนำความรู้สึก outside in มาปรับใช้ให้นักแสดงเข้าใจการเป็นอยู่ มีความรู้สึกร่วมและป็นตัวละครตัวนั้นมากที่สุด

2.4 การใช้ improvise : หลังจากได้ทำความเข้าใจกับบทบาทของแต่ละตัวละครทำความเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในเรื่อง จึงให้นักแสดงได้ลองจินตนาการตามความเข้าใจของตนแล้วต่อบทร่วมกันเพื่อให้เข้าใจถึงการใช้ชีวิตอยู่รวมกันและแสดงออกต่อกันตามลักษณะเหตุการณ์ในเรื่อง เพื่อสังเกตุข้อดี ข้อเสีย หากมีตรงไหนไม่เหมาะสมก็ปรับปรุงแก้ไข แต่หากดีอยู่แล้วก็พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป และจดจำนำเอาศักยภาพออกมาใช้เมื่อถึงเวลาจริง

3. การซ้อมการแสดง

3.1 ปรับระดับการแสดงของนักแสดงแต่ละคนให้ไปในทิศทางเดียวกัน ปรับบุคลิคลักษณะท่าทางการเดิน การนั่ง รวมถึงการใช้ระดับภาษาให้ไปในทางเดียวกับเรื่อง

3.2 ฝึกให้นักแสดงมีความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน สร้างความสัมพันธ์ของนักแสดงให้สอดคล้องกับปฏิสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง อย่างเช่น ความสัมพันธ์ของแม่ลูกที่มีการแสดงออกตรงข้ามกับความรู้สึกภายในใจ และให้นักแสดงเข้าคู่กันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปของตัวละครต่างๆ ที่มีต่อบุคคลรวมถึงความสัมพันธ์ระดับกลุ่ม

3.3 ฝึกให้นักแสดงมีความคล่องแคล่วในการพูดเนื่องจากมีการใช้ภาษาเฉพาะถิ่น เพื่อให้ให้มีความคล่องปากเมื่อต้องใช้ศัพท์เฉพาะในการต่อบท และฝึกให้นักแสดงคนอื่นคุ้นเคยกับการฟังภาษาถิ่นเพื่อให้มีความเข้าใจและคุ้นเคยกับภาษาเพราะภาษาถิ่นเฉพาะอาจจะมีน้ำเสียงที่แปลก ถ้าหากไม่มีสมาธิจะทำให้วอกแวกหรือขำขันได้นำไปซึ่งการเสียสมาธิได้

4. การซ้อมการแสดง (Acting Workshop)

ครั้งที่ 1 : 19 มกราคม 2562 เวลา 14.00 น. - 18.00 น.

ครั้งที่ 2 : 21 มกราคม 2562 เวลา 14.00 น. - 17.00 น.

ครั้งที่ 3 : 22 มกราคม 2562 เวลา 14.00 น. - 17.00 น.

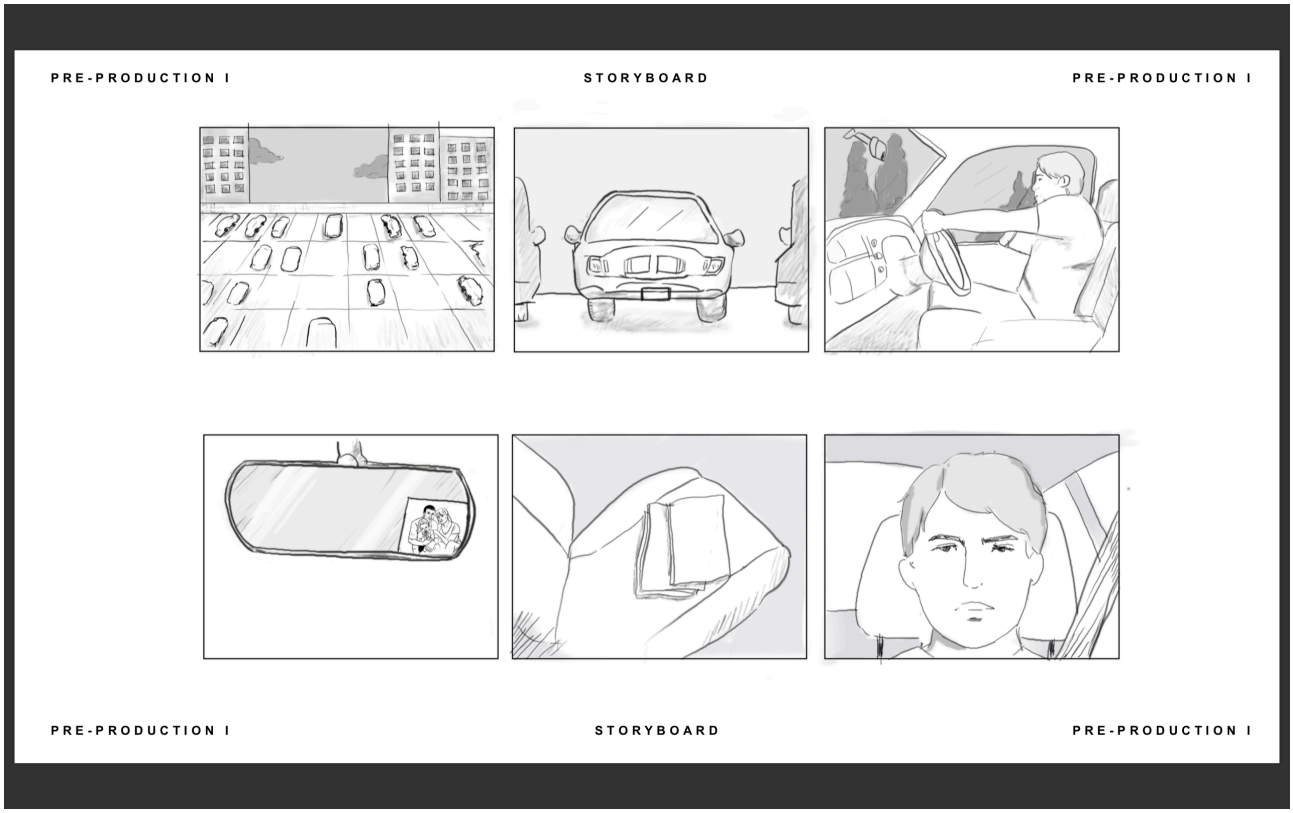
ครั้งที่ 4 : 28 มกราคม 2562 เวลา 14.00 น. - 17.00 น.

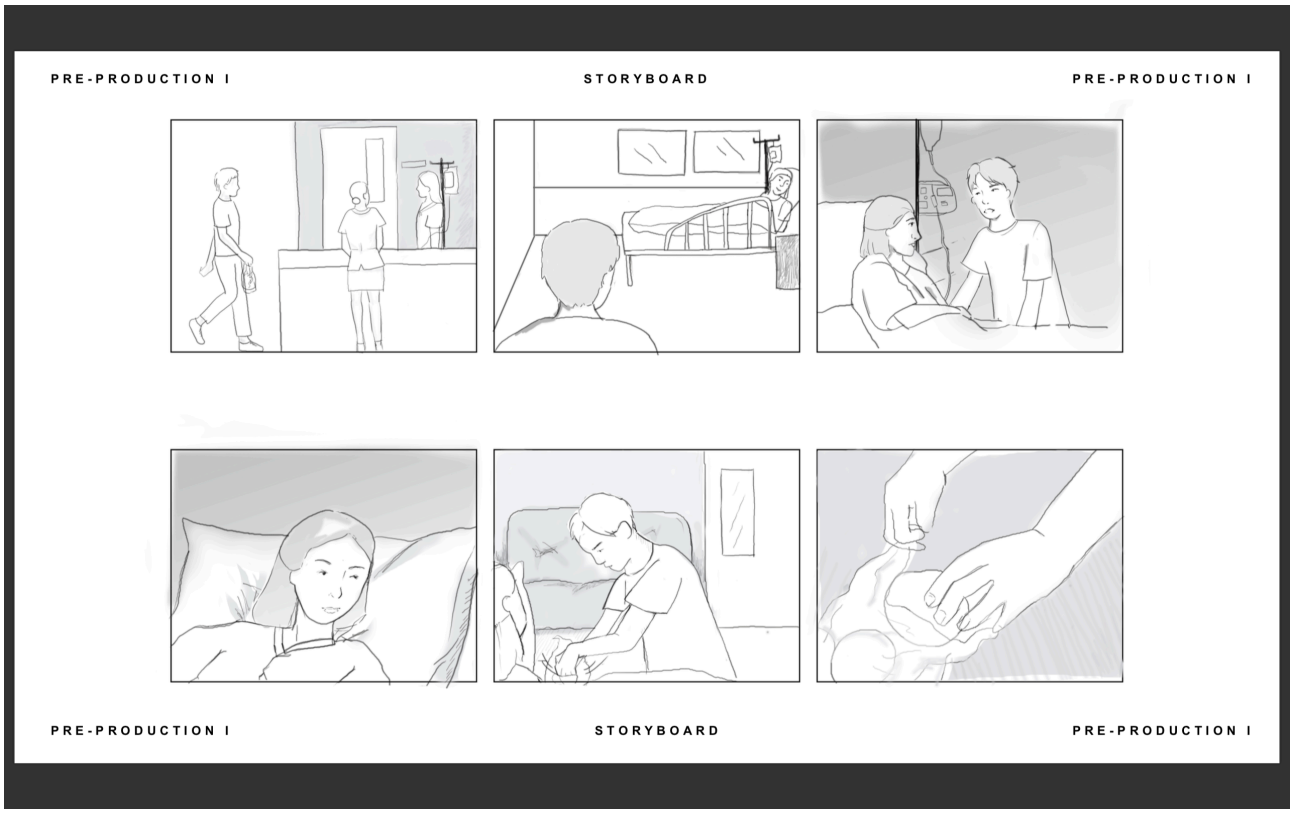
ครั้งที่ 5 : 3 กุมภาพันธ์ 2562 เวลา 15.00 น. - 18.00 น.

ครั้งที่	หัวเรื่อง	กิจกรรม	นักแสดง
1	- Awareness Opening Body - Imagination Pre - Super Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคราะห์ร่วมกัน (นพ,เขียด) 5. Imagination (สัตว์) 6. ลองให้นักแสดง Improvisation สถานการณ์ตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับบท 2 สถานการณ์ 7. Objective ไม่,นะ 8. กิจกรรม A&B 9. ผสานคนทั้งกลุ่มเข้าด้วยกัน (นักแสดง,ทีมงาน)	นพ เขียด ติม
ครั้งที่	**หัวเรื่อง**	**กิจกรรม**	**นักแสดง**
2	- Awareness Opening Body Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching - Skill	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคราะห์บท 5. Give and Take (Inside out, Outside in) 6. ปรับระดับภาษา สร้างความเข้าใจระหว่างคำและความหมายของภาษาใต้ - ฝึกพูดภาษาใต้ตามบท 7. Mood of Character	แม่
3	- Awareness Opening Body Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคราะห์บท 5. Give and Take (Inside out, Outside in) 6. สะกดจิตบำบัด	นพ

4	- Awareness Opening Body Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคราะห์บท 5. ลองให้นักแสดง Improvise บท 6. Mood of Character	นพ
5	- Awareness Opening Body Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching - Skill - Breaks The Walls	1. Relaxation / Opening the Body - ยืดหยุ่นร่างกาย 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคราะห์บทร่วมกัน 5. Mood of Character 6. ปรับระดับภาษา สร้างความเข้าใจระหว่างคำและความหมายของภาษาใต้ - ฝึกพูดภาษาใต้ตามบท 7. The walls of emotional 8. ให้นักแสดงเข้า scene อารมณ์ด้วยกัน 9. ผสานคนทั้งกลุ่มเข้าหากัน	นพ แม่เขียด น้านวลติม

Storyboard

PRE-PRODUCTION I
STORYBOARD
PRE-PRODUCTION I
PRE-PRODUCTION I
STORYBOARD
PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I
STORYBOARD
PRE-PRODUCTION I
PRE-PRODUCTION I
STORYBOARD
PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

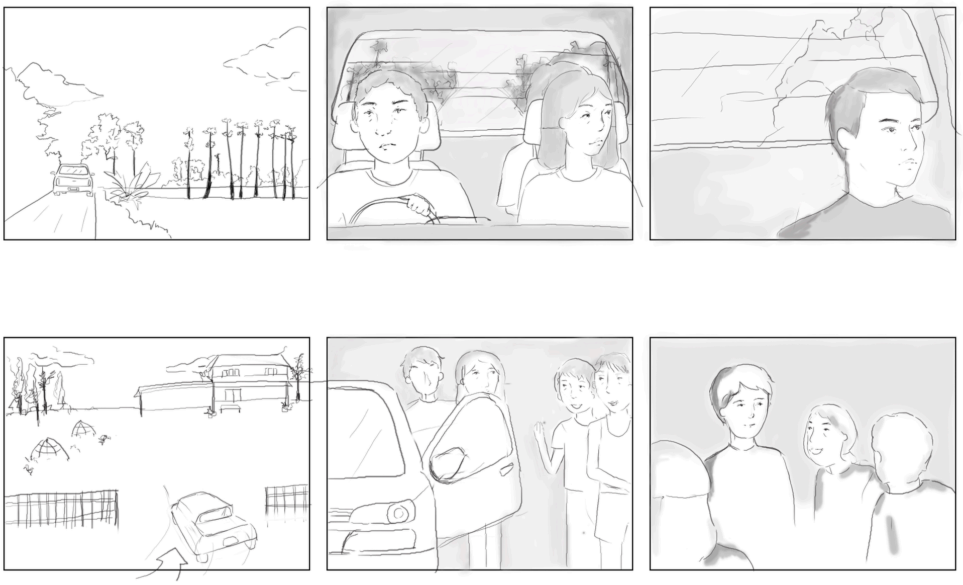
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

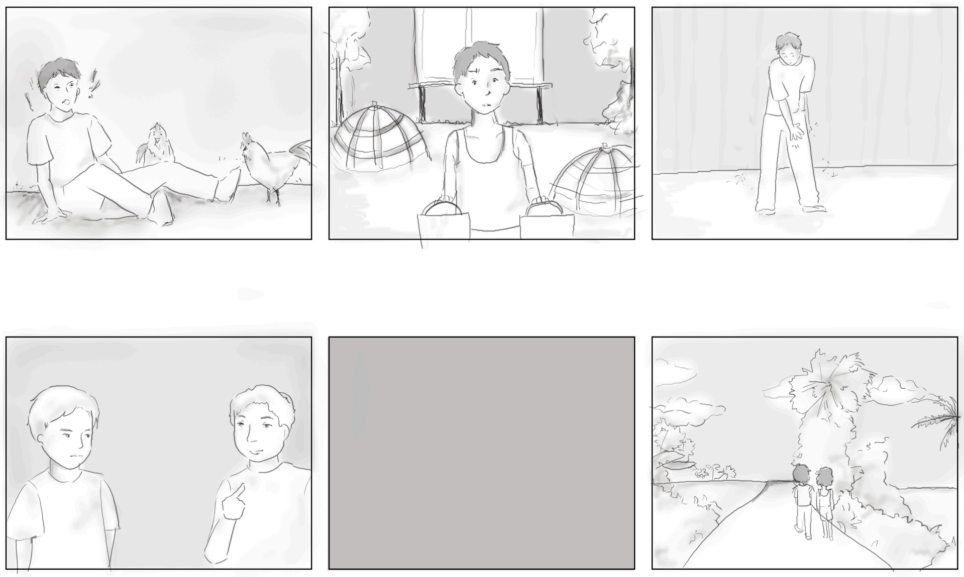
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

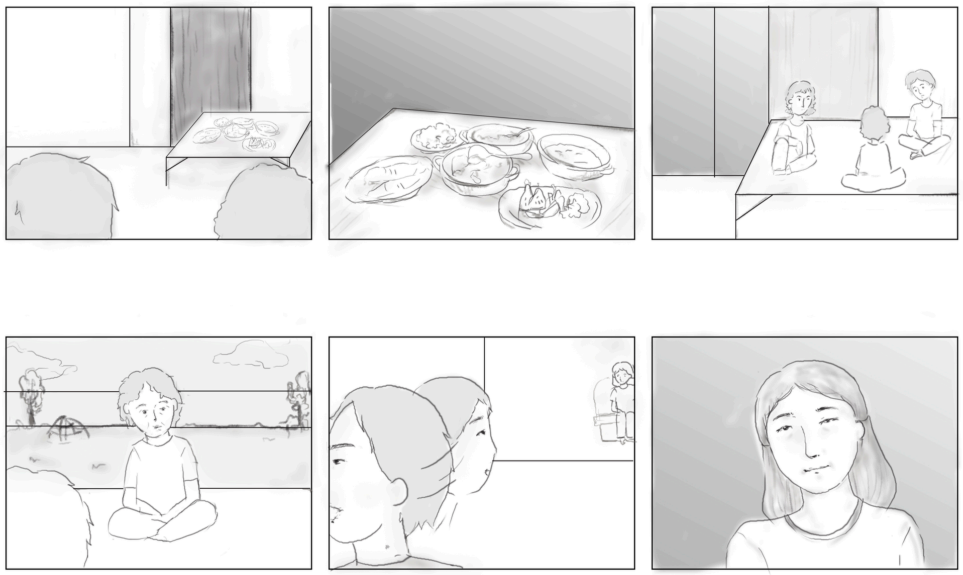
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

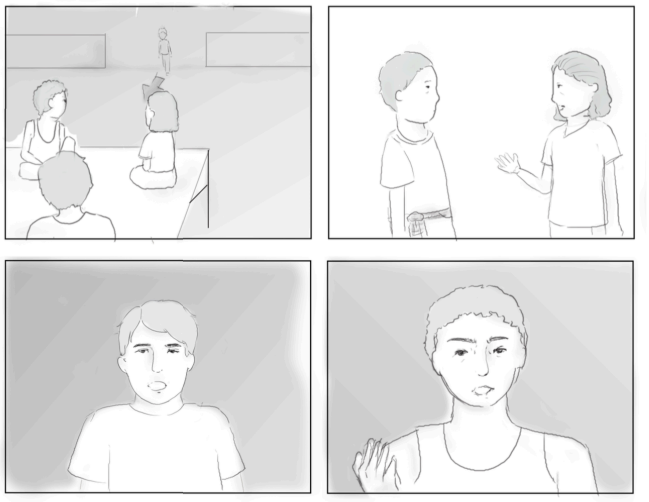
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

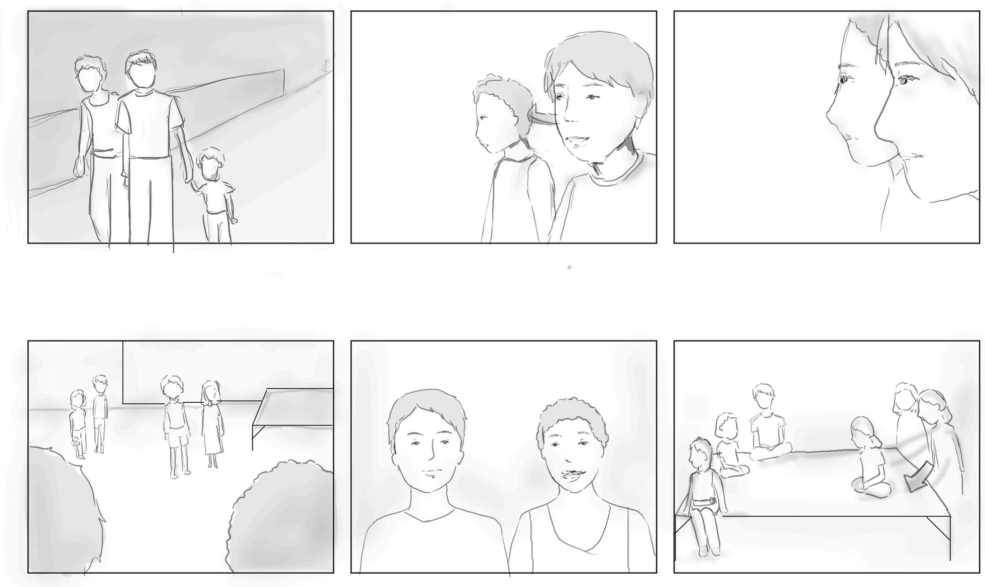
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

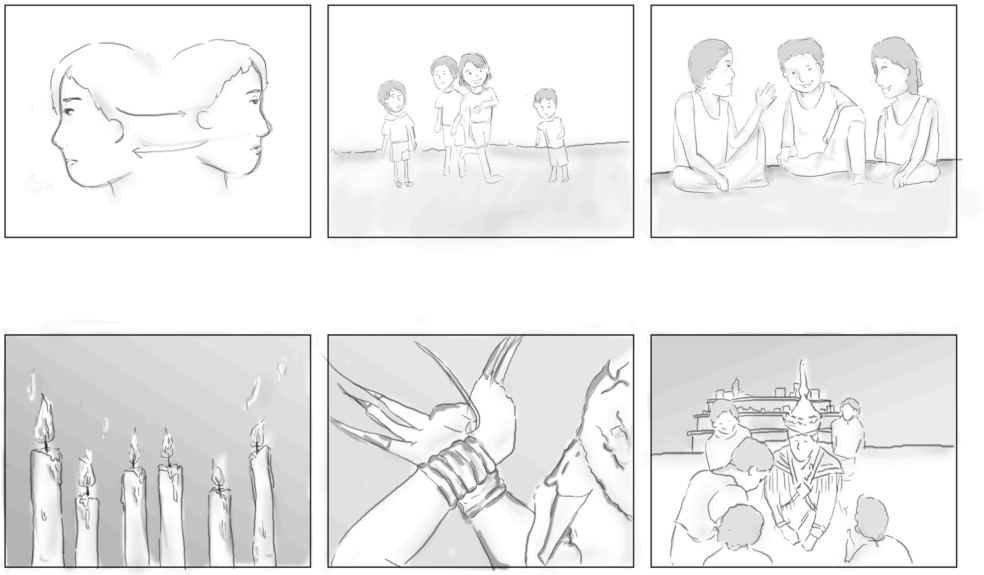
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

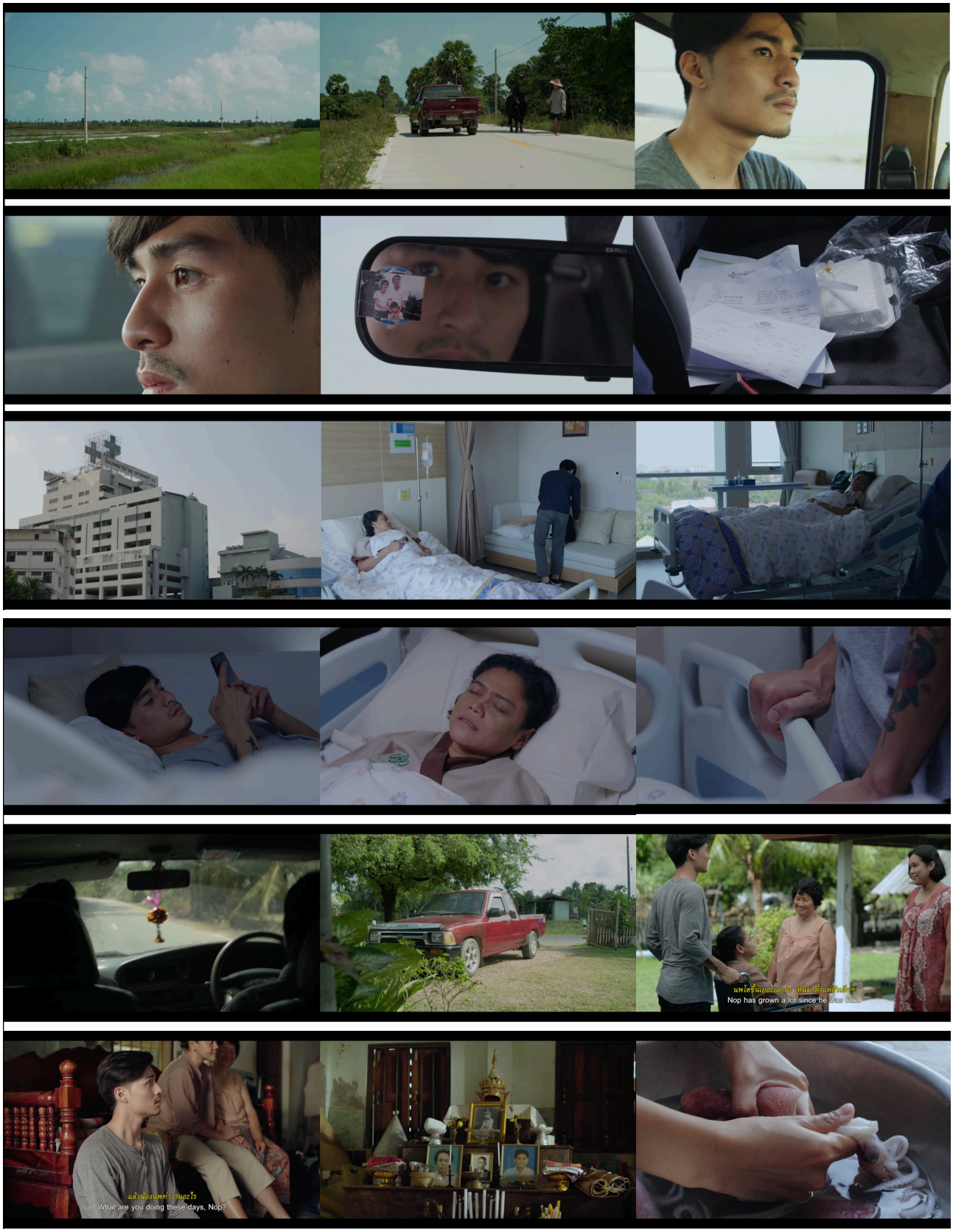
PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

PRE-PRODUCTION I STORYBOARD PRE-PRODUCTION I

3.2 Production

3.2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

I haven't had it for a long time.

but not you.

Wrong breed while mating.

Can you remember?

Here bro Nop , I give you some food.

I wanted to.

3.2.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ

3.2.3 ภาพโปสเตอร์

ผู้ออกแบบได้แนวคิดมาจาก Design Concept คำว่า ‘รวมเป็นหนึ่ง’ โดยให้จุดรวมสายตาของคนดูทั้งหมดไปอยู่ที่หิ้งโนรา ผ่านการจัด Position ให้เป็นรูปสามเหลี่ยมที่เกิดจากมุมมองความเชื่อของคนรุ่นใหม่อย่างนพ มุมมองความเชื่อของแม่ที่อดีตเคยรำโนรา และมุ่งตรงไปที่หิ้งโนราซึ่งคือความหวังสุดท้ายของนพที่จะทำให้แม่หายป่วย โดยมีรูปบรรพบุรุษจ้องมองทั้งสองอยู่อย่างเลือนลาง โทนสีจะมุ่งเน้นไปทางสีน้ำตาล เขียว เพื่อทำให้เกิดความสอดคล้องกับภาพในหนังและดึงสีที่สอดคล้องกับ Concept Image มาใช้ ทางผู้ออกแบบได้ทำการตัดเสี้ยวส่วนของแม่ให้ขยับเข้ามาใกล้นพ และใช้สายตามองดูลูกชายด้วยความเป็นห่วง สายตานี้ตีความได้หลายแบบเลย ไม่ว่าจะเป็นความสุขของคนเป็นแม่ที่เห็นครอบครัวอยู่พร้อมหน้า หรือเป็นสายตาที่หมดห่วงเพราะตนเองได้นำลูกชายมาฝากฝังกับคนในครอบครัวแล้วหากตนเองเป็นอะไรขึ้นมา ลักษณะของตัวอักษรของชื่อเรื่อง ผู้ออกแบบได้แนวคิดมาจากลายมือของคนในครอบครัวที่มักจะเขียนชื่อบรรพบุรุษที่เคยเป็นโนราเขียนใส่ในสมุดบรรพบุรุษ จะถูกอ่านก็ต่อเมื่อพิธีกรรมโนราเพื่อเป็นการรำลึกถึงรากฐานของครอบครัว

(ภาพประกอบ : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องบ้านเกิด)

3.3 Post-Production

3.3.1 การตัดต่อภาพยนตร์

ขั้นตอนการตัดต่อภาพยนตร์ ทีมงานผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ได้มีการวางแผนตั้งแต่ขั้นตอนการคิดช็อตของภาพ มีการทำ Storyboard เพื่อใช้เรียบเรียงช็อตในการลำดับการเล่าเรื่องเพื่อให้เห็นภาพชัดขึ้น ซึ่งเมื่อเข้าสู่กระบวนการตัดต่อก็ได้มีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยเพื่อการเล่าเรื่องที่ราบลื่นขึ้น

ในขั้นตอนนี้นั้น ผู้ตัดต่อได้เลือกใช้โปรแกรม Final Cut Pro X เนื่องจากผู้ตัดต่อมีความชำนาญและสามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบ และทางทีมงานได้มีการวางแผนจัดการไฟล์ตั้งแต่ขั้นตอน pre-production เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

โดยภาพยนตร์เรื่องนี้มีหลากหลายเทคนิคที่แตกต่างกันไปในแต่ละส่วน ผู้ตัดต่อเลือกที่จะเน้นการตัดต่อดังต่อไปนี้

3.3.1.1 L Cut และ J Cut

เป็นการตัดต่อโดยใช้เสียงมาก่อนภาพและภาพมาก่อนเสียง ผู้ตัดต่อเลือกใช้วิธีการดังเกล่าเพื่อให้การเปลี่ยนฉากเป็นไปอย่างราบรื่นและต่อเนื่อง

3.3.1.2 Montage

เป็นการตัดต่อโดยใช้ช็อตและละช็อตต่อกันเพื่อให้เกิดความหมายบางอย่าง ลดทอนระยะเวลา แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่าน ตลอดจนสร้างอารมณ์และส่งเสริมบริบทของภาพยนตร์ โดยผู้ตัดต่อเลือกใช้การลำดับภาพแบบ Montage เพื่อต้องการให้เห็นพัฒนาการของตัวละครที่เปลี่ยนไปและต้องการกระชับเนื้อหาให้อยู่ในระยะเวลาที่จำกัด อย่างเช่น ซีนที่ **นพ** ได้ใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆ ที่อยู่ที่บ้าน นั้นแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่ตัวละครเข้าไปมีส่วนรวมกับวิถีชีวิตและได้เกิดความรู้สึกดีๆขึ้น

3.3.2 การย้อมสีภาพยนตร์

(ภาพประกอบ : การย้อมสีในภาพยนตร์)

เนื่องจากภาพยนตร์มี Setting เกิดขึ้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีสภาพอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี จึงมีการออกแบบการย้อมสีภาพให้ดูเป็นพื้นที่ที่ดูร้อนชื้น เต็มไปด้วยสีเขียว มีความหม่นไม่สดใส ไม่ดูเป็นสถานที่ที่แดดจ้า

3.3.3 เสียงในภาพยนตร์

ในส่วนของเสียงภาพยนตร์นั้นทางทีมงานผู้สร้างสรรค์ได้มีการออกแบบและปรึกษาตั้งแต่ช่วง pre-production เพื่อให้ภาพยนตร์ออกมาสมจริงที่สุด โดยมีการแบ่งประเภทของเสียงในภาพยนตร์ออกเป็นดังนี้

1. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เนื่องจาก setting ของภาพยนตร์แบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ในเมืองและชุมชนที่อยู่ในชนบท เสียงบรรยากาศก็จะต่างกันไปโดยเมื่อดำเนินเรื่องในเมืองก็จะมีเสียงรถที่วิ่งไปมา ผู้คนจอแจ กลับกันเมื่อดำเนินเรื่องในชนบทที่มีวิถีชีวิตอยู่คู่กับธรรมชาติ เสียงบรรยากาศจึงประกอบไปด้วยเสียงนกร้อง ไก่ขัน ลมพัดต้นไม้ เสียงของธรรมชาติต่างๆ ตลอดจนเสียงชาวบ้าน เช่น เสียงตามสาย เสียงรถมอเตอร์ไซค์ขับผ่าน

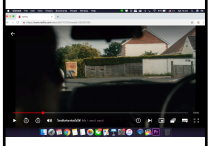
2. เสียงประกอบฉาก (Foley)

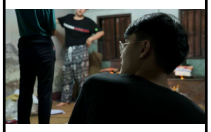
ซีนที่นพจอดรถที่โรงพยาบาล เสียงประกอบฉากคือเข้าเกียร์ การดับเครื่องยนตร์ เสียงปลดที่คาดเข็มขัดนิรภัยเป็นต้น

3. ดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Score)

ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ได้แบ่งองค์ของภาพยนตร์และได้ออกแบบดนตรีประกอบตามลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดย เลือกในเครื่องดนตรีเปียโนเป็นหลักเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ตัวละครกำลังเผชิญ และใส่กีตาร์ ที่เป็นเครื่องสายเผื่อเบรกอารมณ์และให้ความรู้สึกผ่อนคลายในบางช่วง

ตารางการถ่ายทำ

BREAKDOWN “BAANKERD”									
DIRECTOR : คิส (094-140-6857) AD : กอล์ฟ (082-452-3599) PRODUCER : นีน่า (097-023-6232)				4 FEBRUARY 2019 08.00 - 20.55 LOCATION : บ้านยาย (ภาคใต้) SHOOT AT : บ้านตาจบ				Q1 CALL TIME : 6.00 SHOOTING TIME : 8.00	
SHOOT TIME	SCENE	CUT	INT/ EXT	D/N	LOCATION	REF SHOT	DESCRIPTION	CAST	REMARK
8.00 - 8.15	**5**	1	EXT	D	ถนน		วิวข้างทาง		
8.20 - 8.40		2	EXT	D	ถนน		ELS เห็นรถวิ่งเข้าเฟม	คนจูงวัว	
8.50 - 9.20		3	EXT	D	รถ		MS นพ มองไปข้างนอกหน้าต่าง	นพ แม่ น้าจุ๋ย	
9.30 - 10.00		4	EXT	D	รถ		Two Shot รับแม่กับน้าจุ๋ย	นพ แม่ น้าจุ๋ย	
10.15 - 10.30	**6**	2	EXT	D	หน้าบ้าน		รับหน้ากระจกรถ	แม่ น้าจุ๋ย	
10.30 - 11.15		1	EXT	D	หน้าบ้าน		รถเลี้ยวเข้ามาจอดเข้ามาร์ค	แม่ นพ น้าจุ๋ย	
11.25 - 11.40		3	EXT	D	หน้าบ้าน		ELSเห็นรถและเห็นบ้านเห็นน้ากับป้าออกมารับ	นพ แม่ ยาย น้า หลาน	

11.45 - 12.05		6	EXT	D	หน้าบ้าน		ELS เดินเข้าบ้านกัน	นพ แม่ ยาย น้า หลาน	**ไม่มีรถ**
12.05 - 12.30		4	EXT	D	หน้าบ้าน		หน้ารถติดอยู่หน้าเฟรม	นพ แม่ ยาย น้า หลาน	Master
12.30 - 13.00		5	EXT	D	หน้าบ้าน			นพ แม่ ยาย น้า หลาน	
พักกินข้าว 13.00 - 13.40									
14.00 - 14.45	**7**	1	INT	D	ในบ้าน		LongTake รับหน้านพ	นพ แม่ ยาย น้า	
14.50 - 15.10		2	INT	D	ในบ้าน		นพลุกออกเห็นหิ้ง	นพ แม่ ยาย น้า	
15.20 - 15.40	**14B**	2	EXT	D	ใต้ต้นไม้		รับกว้างหลานขี่คอนพ	นพ หลาน	
15.45 - 15.55		1	EXT	D	ใต้ต้นไม้		รับมือหลานหยิบผลไม้	นพ หลาน	
พักกินข้าว 16.00 - 17.00									
18.00 - 18.30	**12A**		INT	N	ในบ้าน		Panนพมานั่งข้างแม่	นพ แม่	Master
18.35 - 19.05			INT	N	ในบ้าน		MS นพ	นพ แม่	

19.10 - 19.30			INT	N	ในบ้าน		MSแม่	นพ แม่	
19.35 - 19.45			INT	N	ในบ้าน		Two shot ด้านหลังผ่านหน้าต่าง	นพ แม่	
19.50 - 20.15	**12**		EXT	N	หน้าบ้าน		MS นพคุยโทรศัพท์	นพ	
20.20 - 20.40			EXT	N	หน้าบ้าน		LS เห็นนพเดินเข้าบ้านเห็นแม่และน้า	นพ แม่ น้า	
20.45 - 20.55			EXT	N	หน้าบ้าน		Establishing Shot		
WRAP TIME 21.00									

BREAKDOWN “BAANKERD”								
DIRECTOR : คิส (094-140-6857) AD : กอล์ฟ (082-452-3599) PRODUCER : นีน่า (097-023-6232)			6 FEBRUARY 2019 8.30 - 18.20 LOCATION : บ้านยาย SHOOT AT : บ้านตาจบ				Q2 CALL TIME :6.00 SHOOTING TIME : 8.30	
SHOOT TIME	SCENE	CUT	INT/EXT	D/N	LOCATION	DESCRIPTION	CAST	REMARK
8.30 - 9.00	**17**	1	INT	D	บ้าน	Insert หิ้ง		
9.10 - 9.40		2	INT	D	บ้าน	โนราเชื้อ	คณะโนรา	
9.40 - 9.55		3	INT	D	บ้าน	Insert เครื่องดนตรี		
10.05 - 10.50		4	INT	D	บ้าน	โนรารำ	โนราใหญ่	
11.00 - 11.15		5	INT	D	บ้าน	Insert Extra	Extra	
11.25 - 11.55		6	INT	D	บ้าน	เก็บแม่	แม่	
12.00 - 12.30		7	INT	D	บ้าน	เก็บนพ	นพ	
12.40 - 13.30		8	INT	D	บ้าน	เก็บทั้ง2คน	นพ แม่	
พักทานอาหารกลางวัน 13.30 - 14.20								
14.30 - 15.30	**15**		EXT	D	บ้าน			
15.40 - 16.30	**16B**		EXT	D	บ้าน			
16.40 - 17.10	**16**		INT	D	บ้าน			
17.20 - 18.20	**16A**		EXT	D	บ้าน			
WRAP TIME 18.30								

BREAKDOWN “BAANKERD”									
DIRECTOR : คิส (094-140-6857) AD : กอล์ฟ (082-452-3599) PRODUCER : นีน่า (097-023-6232)				6 FEBRUARY 2019 7.45 - 19.00 LOCATION : บ้านยาย SHOOT AT : บ้านตาจบ				Q3 CALL TIME : 6.30 SHOOTING TIME : 7.45	
SHOOT TIME	SCENE	CUT	INT/EXT	D/N	LOCATION	REF SHOT	DESCRIPTION	CAST	REMARK
7.45 - 8.00	**15**	1	EXT	D	บ้าน		ติมเดินเข้ามาเรียก	นพ ติม	
8.10 - 8.25	**16**	1	INT	D	บ้าน		LS นพเดินมาหาป้า		
8.25 - 8.50		2	INT	D	บ้าน		รับ TWO SHOT	นพ น้า	MASTER
9.00 - 9.15		3	INT	D	บ้าน		รับน้าผ่านไหล่นพ	นพ น้า	
9.20 - 9.30		4	INT	D	บ้าน		เดินผ่านหน้าต่างเห็นคนทำความสะอาดหิ้ง	นพ ญาติ	
9.40 - 10.20	**6**	4	EXT	D	บ้าน		GroupShot	นพ แม่ ยาย น้า	MASTER
10.30 - 11.15	**7**	1	INT	D	บ้าน		รับหน้านพ	นพ แม่ ยาย น้า	LONGTAKE
11.20 - 11.30		2	INT	D	บ้าน		รับนพลุกออกหน้าหิ้ง	นพ แม่ ยาย น้า	
พักกินข้าว 11.30-12.30									
12.30 - 12.45	**14A**	1	EXT	D	บ้าน		LS ผ่านไหล่ลุงเห็นนพกับเขียดเข้ามา	นพ เขียด ลุง	วันเดียวกับนพขี้ชาเล้ง

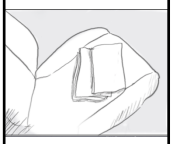
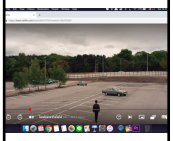
12.50 - 13.05		3	EXT	D	บ้าน		Groupshot นพเขียด ลุง	นพ เขียด ลุง	
13.05 - 13.20		4	EXT	D	บ้าน		รับลุงเป็น forground	ลุง	
13.25 - 13.40		2	EXT	D	บ้าน		Two shot นพเขียด	นพ เขียด	
13.50 - 14.05	**14B**	1	EXT	D	บ้าน		นพ นั่งมองปลากัด	นพ	เสื้อที่ไม่ใช่วันเตรียมซาเล้ง และไม่ใช่วันเตรียมพิธี
14.10 - 14.25		2	EXT	D	บ้าน		เจาะปลากัด		
14.35 - 14.50	**14C**	1	EXT	D	บ้าน		**น้า** ขี่จักรยานเข้ามานพหันไปมอง	น้า นพ	- รู้สึกว่าน้าออกบ่อยไปแล้ว(เปลี่ยนเป็นชาวบ้านเอาของมาให้ดีไหม) - ให้เตรียมขนมที่น้าเอามา - เรื่องเสื้อผ้าด้วย
15.00 - 15.15		2	EXT	D	บ้าน		Two Shot น้าคุยกับ นพ	น้า นพ	
15.15 - 15.30		3	EXT	D	บ้าน		CU นพงงๆหยิบขนมมากิน	นพ	
16.00 - 16.30	**11**	2	EXT	D	บ้าน		Long Shot แคร่หน้าบ้าน	นพ เขียด ติม น้า ยาย	
16.40 - 17.00		1	EXT	D	บ้าน		มุม Top เปิดหม้ออาหาร		
17.05 - 17.35		3	EXT	D	บ้าน		MS ยายพูดกับนพ	ยาย	

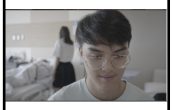
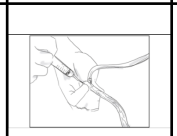
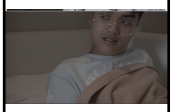
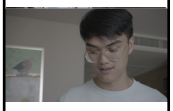
17.40 - 18.10		4	EXT	D	บ้าน		MS นพกินข้าว	นพ	
18.20 - 18.40		5	EXT	D	บ้าน		Two Shot เขียดตักอาหารให้นพ	นพ เขียด	
18.40 - 19.00		6	EXT	D	บ้าน		MS น้าพูดเรื่องโนรา	น้า	
WRAP TIME 19.10									

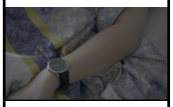
BREAKDOWN “BAANKERD”									
DIRECTOR : คิส (094-140-6857) AD : กอล์ฟ (082-452-3599) PRODUCER : นีน่า (097-023-6232)				8 FEBRUARY 2019 8.00 - 17.10 LOCATION : บ้านยาย / ริมบึง SHOOT AT : บ้านตาจบ				Q4 CALL TIME : 7.00 SHOOTING TIME : 8.00	
SHOOT TIME	SCENE	CUT	INT/EXT	D/N	Location	REF SHOT	DESCRIPTION	CAST	REMARK
8.00 - 9.30	5	3	EXT	D	ถนน		MS นพมองไปข้างนอกหน้าต่าง	นพ	กระบะ
10.00 - 10.15	8	4	INT	D	ครัว		LS มีติมนั่งอยู่	นพ ติม	
10.20 - 10.35		2	INT	D	ครัว		มือติมทำปลาคลุกขมิ้น	ติม	
10.40 - 11.00		1	INT	D	ครัว		CU อาหาร		
11.05 - 11.20		5	INT	D	ครัว		TWO SHOT กล้องตามนพ	นพ ติม	
11.25 - 11.40		3	INT	D	ครัว		นพยืนอยู่ตรงประตูแล้วเดินเข้ามา	นพ	
พักกินข้าว 11.40 - 12.30									
12:30 - 12.45	9	1	EXT	D	บ้าน		LS นพหาไฟแช้คแล้วได้ยินเสียงแปลกๆ	นพ	
12.50 - 13.05	9A	1	EXT	D	บ้าน		นพเดินเข้าไปเจอเขียด	นพ เขียด	
13.10 - 13.30		2	EXT	D	บ้าน		CU นพ	นพ	
13.35 - 13.50		3	EXT	D	บ้าน		CUเขียด	เขียด	

13.55 - 14.05		4	EXT	D	บ้าน		LSนพเขียด	นพ เขียด	
14.10 - 14.20		5	EXT	D	บ้าน		CU นพ	นพ	
14.20 - 14.30		6	EXT	D	บ้าน		CUเขียด	เขียด	
14.30 - 14.50	13	2	EXT	D	ใต้ต้นไม้		นพนั่งอยู่เขียดถือถุงน้ำเอามาให้	นพ เขียด	แคร่
14.50 - 15.05		3	EXT	D	ใต้ต้นไม้		MS นพจากด้านหลัง	นพ เขียด	
15.05 - 15.25		4	EXT	D	ใต้ต้นไม้		MS เขียดจากด้านหลัง	นพ เขียด	
15.25 - 15.40		5	EXT	D	ใต้ต้นไม้		MS รับหลังนพคุยกับเขียด	นพ เขียด	
15.40 - 15,50	13A	1	EXT		ถนน		LS รับซาเล้ง	นพ เขียด	
15.50 - 16.00		2	EXT		ถนน		รับหน้านพขี่ซาเล้ง	นพ เขียด	
16.00 - 16.10	10	1	EXT		บึง		ELS นพเขียดเดินมา	นพ เขียด	
16.15 - 16.30		2	EXT		บึง		TWOSHOT นพคุยกับเขียด	นพ เขียด	
16.30 - 16.45		4	EXT		บึง		MS นพมองไปที่บึง	นพ	
16.45 - 16.55		5	EXT		บึง		LS เขียดกับนพเดินกลับบ้าน	นพ เขียด	

16.55 - 17.10		3	EXT		บึง		เด็กกระโดดน้ำ	EXTRA เด็ก2คน	
WRAP TIME 17.20									

BREAKDOWN “BAANKERD”									
DIRECTOR : คิส (094-140-6857) AD : กอล์ฟ (082-452-3599) PRODUCER : นีน่า (097-023-6232)					1 MARCH 2019 08.00 - 18.05 LOCATION : ห้องพักผู้ป่วย SHOOT AT : โรงพยาบาลลาดพร้าว			Q5 CALL TIME : 06.00 SHOOTING TIME : 08.00	
SHOOT TIME	SCENE	CUT	INT/EXT	D/N	Location	REF SHOT	DESCRIPTION	CAST	REMARK
8.00 - 8.20	1	1	EXT	D	ลานจอดรถ		รับหน้าผ่านกระจกหน้ารถ	นพ	Master
8.30 - 8.45		2	EXT	D	ลานจอดรถ		Insert รูปถ่าย	นพ	รูป
8.55 - 9.15		3	EXT	D	ลานจอดรถ		Insert เอกสาร (หยิบกระเป๋าข้างตัวถือลงจากรถ)		เอกสาร/ของที่ต้องอยู่ในรถ
9.30 - 10.00		4	EXT	D	ลานจอดรถ		เดินออกจากรถเข้าโรงพยาบาล	นพ	Extra เดิน/รถจอดมุมสูง
ย้ายขึ้นไปบนตึก									
10.40 - 10.55	2	1	INT	D	ทางเดิน		ถ่ายรับด้านหน้าห้อง Pan นพเดินเข้ามาตามทางเดินถึงประตู	นพ	(Extra เดินสวนพยาบาลเข็นรถ)
11.00 - 11.10		2	INT	D	ทางเดิน		CU หน้านพที่มองเข้าไปในประตู	นพ	
11.10 - 11.40	3	2	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		LS รับนพเดินเข้ามาแพนตามนพ นพจะวางของบนโซฟาแล้วมานั่งตรงเก้าอี้	นพ แม่	

11.40 - 12.00		1	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		กล้อง still นพเห็นแม่นพเดินไปมา	นพ แม่	Master
12.10 - 12.40		3	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		CU แม่	แม่	Master
12.50 - 12.20		4	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		MS นพจากมุมแม่	นพ	Master
12.30 - 12.50		5	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		CU นพ เห็นแม่และพยาบาลอยู่ด้านหลัง	นพ แม่ พยาบาล	
13.00 - 13.15		6	INT	D	ห้องพักผู้ป่วย		INS เข็ม		เข็มฉีดยา
พักกินข้าว 13.15 - 14.00 (ทำ Day for night)									
15.55 - 16.25	**4**	2	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		LSเห็นนพนอนอยู่และเดินเข้าไปพิจารณาแม่ที่ละเมอ	นพ แม่	Master
14.20 - 14.50		3	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		นพนอนอยู่แล้วได้ยินเสียงเพ้อละเมอของแม่เลยค่อยๆลุกขึ้นมานั่ง	นพ	
15.00 - 15.20		4	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		ผ่านไหล่นพเห็นแม่นอนเพ้อ	นพ แม่	
16.35 - 17.05		5	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		High angle หน้านพที่มองแม่แบบพิจารณา	นพ	

17.15 - 17.45		6	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		แทนสายตานพมองแม่เลื่อนไปมองแขน	แม่	
17.55 - 18.05		1	INT	DFN	ห้องพักผู้ป่วย		INS สายน้ำเกลือ		สายน้ำเกลือ
WRAP TIME 18.15									

การบริหารเงิน

PRE-PRODUCTION		COST (THB)
1	SCRIPT DEVELOPMENT / RESEARCH @HAT YAI - ตั๋วเครื่องบิน X7 - อาหาร - ที่พัก - ค่าน้ำมัน	 9,000 6,000 3,400 1,000
2	PRESENT	2,700
3	SCENE TEST	2,000
4	TRAVEL / FOOD & DRINK	6,000
5	SCOUTING LOCATIONS @BANGKOK - ค่าน้ำมัน SCOUTING LOCATIONS @HAT YAI - ตั๋วเครื่องบิน X3 - อาหาร - ค่าน้ำมัน	 5,700 3,000 1,500
	PRE-PRODUCTION TOTAL	**40,300**

PRODUCTION		COST (THB)
1	**PRODUCTION CREW (#7)** - DIRECTOR - PRODUCER - DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY - ASSISTANT DIRECTOR - ART DIRECTOR - COSTUME AND MAKE-UP - CASTING & ACTING COACH **ASSISTANT (#14)** - CAMERA MAN X2 - PRODUCTION MANAGER X2 - SOUND RECORDER - LIGHTER X3 - PROP & ARTS X2 - CAMERA & SOUND REPORT - STILL PHOTOGRAPHER - ACTING COACH X2	10,000 19,600
2	**MAIN CAST** **#3**	25,000 4,200
3	**SUPPORTING CAST** **#20**	15,000
4	**COSTUME COST**	15,000
5	**SET ART AND PROP**	30,000

	PRODUCTION	COST (THB)
6	**LOCATION** - LOCATION RENTALS - REPAIR / MAINTAINANCE	15,000
7	**CAMERA AND LENS** - SONY A7S MARK II PACKAGE - LENS	15,000
8	**LIGHTING AND GRIP**	30,000
9	**SOUND**	10,000
10	**DAILY PRODUCTION EXPENSES** - CREW AND CAMERA VANS 4 DAYS X 2 VANS X 1800 - GASOLINE - FOOD AND DRINK 20 PEOPLE X 300 X 4 DAYS - ACCOMMODATIONS **TOTAL**	 14,400 6,000 24,000 15,000 **59,400**
	PRODUCTIONS TOTAL	**248,200**
	CONTIGENCY	**20,000**
	TOTAL	**268,200**
	PRE-PRODUCTION & PRODUCTION	**308,500**

	POST-PRODUCTION	COST (THB)
1	EDITING / COLORIST	5,000
2	SOUND DESIGN AND MUSIC	15,000
3	SUBTITLES	5,000
	POST-PRODUCTION TOTAL	**25,000**
	GRAND TOTAL	**333,500**

บทที่ 4
สรุปและอภิปรายผล

4.1 สรุปการศึกษาของผู้กำกับ/เขียนบท/ลำดับภาพ (Director/Screenwriter/Editor

ปัญหาทางด้านกำกับภาพยนตร์

ปัญหาด้านกำกับที่น่าจะเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด คือซีนพิธีกรรมที่มีนักแสดงประกอบหลากหลายคน และหลายช่วงวัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคนมีอายุ และด้วยพื้นที่ที่จำกัดทำให้ตัวผู้กำกับเองต้องมานั่งดูมอนิเตอร์ข้างนอก และกำกับผ่านโทรโข่ง อีกทั้งเราไม่สามารถจำชื่อเอกตร้าได้ครบทุกคนทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างล่าช้า และไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้ครบ ส่วนปัญหาอีกปัญหาคือด้วยความที่ตัวเราต้องจัดการหลายอย่างในขณะเดียวกัน เพราะเป็นเจ้าของพื้นที่ทำให้พลาดในเรื่องการแสดงออกของตัวละครในบางจุด และรู้สึกทำได้ไม่เต็มที่ในแง่ของการกำกับภาพยนตร์ ยังมีหลุดโฟกัสและลืมนึกถึงความต่อเนื่องของอารมณ์ตัวละคร

ปัญหาทางด้านการเขียนบท

ผู้เขียนบทมีพลอตตั้งแต่เริ่มแรกทว่ามีปัญหาในช่วงใส่รายละเอียดของแต่ละซีน อาจเพราะตัวผู้เขียนพยายามที่จะใส่ความรู้สึกจากประสบการณ์ชีวิตและมีเรื่องของภาษาถิ่นใต้ที่ผู้เขียนไม่สามารถพูดได้แต่ต้องการจะใส่ลงไปในหนัง ทำให้มีความล่าช้าและปรับแก้บทภาพยนตร์อยู่บ่อยครั้งจนอาจจะทำให้งานส่วนอื่นๆ ล่าช้าตามไปด้วย

ปัญหาทางด้านการลำดับภาพ

ด้วยระยะเวลาการถ่ายทำที่จำกัด ทำให้บางซีนไม่สามารถเก็บฟุตเทจมาได้ครบตามที่ต้องการ รวมไปถึงการดีไซน์ช็อตที่น้อยเกินไปทำให้เมื่อเข้าสู่กระบวนการลำดับภาพค่อนข้างเป็นไปอย่างลำบาก ซีนที่เป็นปัญหาต่อการลำดับภาพที่สุดน่าจะเป็นซีนทานข้าว เนื่องจากแสงใกล้จะหมดจึงจะต้องใช้ 2 กล้องถ่าย ช็อตที่รับหน้า นพ มีลักษณะที่สั่นทำให้เมื่อนำมาตัดสลับกับกล้องหลักไม่ราบรื่นเท่าที่ควร และในตอนท้ายเรื่องของภาพยนตร์เนื่องจากไม่สามารถถ่ายได้ครบตามที่กำหนดจึงต้องมีการคิดการลำดับภาพใหม่โดยใช้ฟุตเทจที่มีเพื่อที่จะสามารถเล่าเรื่องได้อย่างครบถ้วนตามที่ต้องการที่สุด

ปัญหาทางด้านการทำงานกับสถานที่และผู้คน

เนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นครั้งนี้ ทีมงานผู้สร้างสรรค์ได้เลือกสถานที่ถ่ายทำ คือ ต.พังยาง อ.ระโนด จ.สงขลา ซึ่งมีระยะทางที่ค่อนข้างไกล และด้วยความที่ไม่คุ้นชินกับสถานที่และทีมงานส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารภาษาใต้ได้ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างล่าช้า การจัดการก็เป็นไปอย่างยากลำบาก อีกทั้งยังมีซีนที่มีชาวบ้านเข้ามาร่วมถ่ายทำอีกด้วย และยังมีอีกหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเจ็บป่วย สภาพความพร้อมของทีมงานหรือการถ่ายทำไม่เป็นไปตามเวลาที่วางไว้ เนื่องจาก เป็นย่านชุมชนและบ้านอยู่ติดถนนจึงมีเสียงชาวบ้านหรือเสียงมอเตอร์ไซค์แทรกเข้ามา

การแก้ไขปัญหาทางด้านกำกับภาพยนตร์

ในการแก้ปัญหาเบื้องต้นคือทางผู้กำกับได้มีการพูดคุยก่อนถ่ายทำกับทีมงานทุกๆ ฝ่ายเพื่อแบ่งการทำงานและพูดคุยถึงทิศทางของภาพยนตร์ว่าจะออกมาในรูปแบบไหน ในด้านของการแสดง ก็ได้มีการเวิร์คชอปกับนักแสดงมาก่อนล่วงหน้า เมื่อถึงเวลาเข้าฉากนักแสดงก็จะสามารถจำความรู้สึกเดิมที่เราเคยบอกเล่าได้ โดยมี Acting coach คอยช่วยปรับสมดุลของการแสดง

การแก้ไขปัญหาทางด้านการเขียนบท

ผู้เขียนบทได้ทำการปรึกษาและร่วมกันหาจุดบกพร่องของบทภาพยนตร์กับทีมงาน โดยนั่งพูดคุยถึงเหตุผลของการกระทำแต่ละอย่างของตัวละคร ตัดบทสนทนาบางอย่างที่ไม่จำเป็นออกไปเพื่อเข้าใจถึงจุดประสงค์หลักของแต่ละซีน ทำให้การเขียนบทเป็นไปอย่างราบรื่นขึ้นอีกทั้งทีมงานยังได้รับรู้และเข้าใจในบทภาพยนตร์และสามารถนำไปออกแบบในงานฝ่ายตัวเองได้อีกด้วย

การแก้ไขปัญหาทางด้านการลำดับภาพ

ผู้ตัดต่อใช้วิธีการดูฟุตเทจทุกอันและลองการตัดต่อในวิธีที่หลากหลายรูปแบบเพื่อให้ได้คัทติ้งที่มีความราบรื่นทางอารมณ์มากที่สุดและเลือกใช้การทำเพลงที่เสริมให้การตัดต่อยิ่งขึ้น ส่วนในซีนที่ไม่สามารถถ่ายมาได้ครบก็มีการปรับการตัดต่อให้เข้ากับฟุตเทจที่ถ่ายมาแทน

สิ่งที่ได้รับ

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในสถานที่ที่ไม่คุ้นชินและไม่สามารถควบคุมได้หมดทุกอย่าง ถือว่าเป็นความท้าทายระดับนึงกับการลงไปถ่ายทำที่ภาคใต้ ซึ่งเราได้เรียนรู้การจัดการตลอดจนแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเพื่อให้ภาพยนตร์สามารถถ่ายต่อไปได้จนจบ โดยที่ตัวเราเองก็ต้องเป็นคนกล้าที่จะตัดสินใจและมีความเป็นผู้นำให้กับคนในทีม

และเมื่อภาพยนตร์ได้ทำการฉายออกมา เราได้รับความคิดเห็นและความรู้สึกของคนดูที่มีต่อภาพยนตร์ได้เห็นมุมมองหลายๆ แบบ ทำให้ได้ทบทวนและย้อนกลับไปคิดถึงจุดประสงค์แรกที่อยากจะทำภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาเพื่อส่งสารบางอย่างไปยังคนดู

4.2 สรุปผลการศึกษาของ ผู้อำนวยการสร้าง (Producer)

ปัญหา

เนื่องจากการถ่ายทำต้องถ่ายทำที่ต่างจังหวัดคือจังหวัดสงขลา ในอำเภอที่ไกลออกไปจากตัวเมือง ทำให้ต้องจัดการค่าใช้จ่ายตั้งแต่ตอนที่ลงไปทำรีเสิร์ชครั้งแรกจนถึงการถ่ายทำ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเรื่องงบประมาณที่อาจจะเกินที่กำหนดไว้ ในการรีเสิร์ชครั้งต่อๆไปจึงได้ทำการแบ่งสมาชิกลงไปเพียงบางส่วนเพื่อลดค่าใช้จ่ายลง และในแต่ละครั้งที่ไปทำการรีเสิชก็ได้มีการติดต่อทั้งในเรื่องสถานที่ถ่ายทำ ที่พัก อาหาร สำหรับตอนออกกอง เพื่อเตรียมความพร้อมว่าขาดเหลืออะไร และอะไรที่สามารถหาจากที่ใต้ได้หรืออะไรต้องนำไปจากกรุงเทพบ้าง

ในช่วง Pre-Production ได้มีการวางแผนการเดินทางเพื่อจัดหาการเดินทางที่สะดวกและประหยัดที่สุด โดยแบ่งเป็นการเดินทางของนักแสดงและทีมงาน นักแสดงเดินทางโดยเครื่องบินและทีมงานเดินทางโดยรถตู้ ในส่วนของที่พักได้จัดหาที่พักที่ไม่ไกลจากสถานที่ถ่ายทำมาก มีความปลอดภัย และมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ทั้งทีมงานและนักแสดงได้พักผ่อนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากทีมงานบางส่วนต้องไปที่สถานที่ถ่ายทำก่อนวันถ่าย ทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนของค่ารถและค่าอาหารเพิ่มขึ้น ในเรื่องของอาหารเนื่องจากมีการสั่งทำจากตัวเมืองหาดใหญ่และได้มีปัญหากันเกิดขึ้น ทำให้ในบางมื้อต้องหาซื้อจากร้านในพื้นที่ และมีปัญหาเรื่องการขนส่งจากตัวเมืองทำให้อาหารบางมื้อมาถึงช้ากว่าเวลาที่กำหนด ทำให้การถ่ายทำไม่เป็นไปตาม Breakdown

ในคิวแรก ได้เกิดปัญหาขึ้นคือคืนก่อนวันถ่ายทำ นักแสดงหลักไม่สบายและไม่สามารถถ่ายได้ตาม breakdown ที่วางไว้ ทำให้ต้องมีการวาง breakdown ใหม่ เอาซีนที่ไม่มีนักแสดงหลักขึ้นมาถ่ายก่อนและปรับให้คิวที่มีนักแสดงหลักเลื่อนไปในช่วงบ่าย ทำให้การถ่ายทำในวันนั้นไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้และต้องยกซีนบางซีนไปถ่ายในวันอื่น ทำให้คิวในวันอื่นๆต้องถูกบีบเวลาและต้องตัดบางซีนออก

ในซีนพิธีกรรม เนื่องจากต้องใช้ extra ที่เป็นชาวบ้านจำนวนมาก ปัญหาที่เกิดคือเรื่องของการจัดการอาหารและเครื่องดื่มที่อาจมีไม่เพียงพอ จึงต้องเปลี่ยนจากอาหารกล่องเป็นการตักอาหารแทน ส่วนเครื่องดื่มต้องมีทีมงานคอยบริการ เพื่อป้องกันการใช้ของเกินความจำเป็น ปัญหาต่อมาคือเรื่องการขอใช้ไฟเพิ่มจากการไฟฟ้าโดยต้องออกค่ามัดจำจำนวน 30,000 บาท โดยที่ทางการไฟฟ้าไม่ได้แจ้งมาก่อนที่จะทำการติดตั้ง ทำให้เงินในส่วนที่เตรียมมาไม่พอสำหรับใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ และยังมีในเรื่องของค่าน้ำมัน เนื่องจากมีการเดินทางในทุกวันที่ถ่ายทำ ทั้งจากสถานที่ถ่ายไปที่พัก และจากสถานที่ถ่ายไปตัวเมือง รับส่งคนต่างๆ ทำให้ค่าน้ำมันเป็นสิ่งที่ไม่อาจกำหนดและคาดการณ์ได้ และในส่วนนี้ทำให้ต้องเก็บเงินสมาชิกในกลุ่มเพิ่มเพื่อนำมาใช้จ่ายในส่วนนี้

ในช่วง Post Production มีปัญหาคือเงินของสปอนเซอร์มาช้ากว่าที่เคยกำหนดไว้ ทำให้ต้องหาเงินมาเพื่อใช้จ่ายในส่วนของสปอนเซอร์ก่อน ซึ่งก็ต้องเก็บเงินสมาชิกเพิ่ม เพื่อนำมาใช้จ่ายในเงินส่วนนี้ไปก่อน

การแก้ไขปัญหา

สิ่งที่กังวลที่สุดคือเรื่องงบประมาณ ทำให้มีการวางแผนไว้ตั้งแต่แรกว่าจะใช้งบในส่วนไหนเท่าไหร่ เพื่อคำนวนว่าแต่ละคนจะต้องออกเงินกันคนละเท่าไหร่ ในส่วนไหนที่เกินมาและไม่สามารถลดได้ ก็จะหักเงินของส่วนอื่นที่จำเป็นน้อยกว่ามาใช้จ่ายในส่วนนี้ บางครั้งมีการเก็บเงินเพิ่มหรือเก็บล่วงหน้า ส่วนค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้วางแผนไว้ของมัดจำการไฟฟ้า ก็ได้ทำการออกเงินส่วนตัวไปก่อน เพื่อให้มีงบในการใช้จ่ายในส่วนอื่นๆที่จำเป็น

สิ่งที่ได้

การทำงานครั้งนี้เป็นการทำหน้าที่ Producer ครั้งแรก ทำให้ในตอนแรกๆมีความกังวลว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ เพราะว่าเราเองก็เป็นคนที่ไม่ค่อยมีการวางแผนอะไรในชีวิตเท่าไหร่ พอต้องมาดูแลคนหลายๆคนก็รู้สึกกังวลมาก แต่พอได้มาทำรู้สึกว่าเราได้ฝึกการวางแผน การแก้ปัญหาต่างๆ เนื่องจากเป็นการออกกองต่างจังหวัดยิ่งทำให้ต้องวางแผนให้รอบคอบมากๆ เพราะถ้ามีอะไรที่พลาดไปหรือของบางอย่างขาดไป จะไม่สามารถหาได้เหมือนอยู่ในกรุงเทพ มีความอดทนต่อสิ่งต่างๆมากขึ้น รู้สึกโตขึ้นและมีความรับผิดชอบมากขึ้น ได้พึ่งพาตัวเองมากขึ้น รู้คุณค่าของเงินและเวลา ได้เห็นมุมมองใหม่ๆจากการออกกอง ทั้งชีวิตความเป็นอยู่ของคนใต้ ได้เห็นสังคมที่ถ้าไม่ได้อยู่กองนี้ก็คงไม่ได้สัมผัสกับบรรยากาศแบบนี้ ได้ทำงานกับเพื่อนที่ไม่เคยทำงานด้วยมาก่อนหลายคนมากๆ แต่พอมาทำแล้วก็รู้สึกว่าโชคดีมากๆที่ได้ทำเรื่องนี้ ทุกคนเต็มที่ทั้งในการทำงานและคอยช่วยเหลือกัน อะไรที่เราขาดตกบกพร่องทำได้ไม่ดีก็มีเพื่อนคอยสนับสนุน ถึงตอนออกกองจะเหนื่อยแต่รู้สึกว่ามีความสุขและคุ้มค่ามากๆ

4.3 สรุปผลการศึกษาของ ผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

ปัญหา

ในคิวที่หนึ่งซีนแรกเป็นซีนที่ถ่ายฉากรถวิ่งบนถนน พบปัญหาว่าหน้าเลนส์มีฝุ่น แต่เนื่องจากไม่ได้ต่อมอนิเตอร์ใหญ่ทำให้ไม่เห็นปัญหานี้ ทำให้ภาพที่ได้มีจุดที่ฝุ่นติดหน้ากล้องอยู่ หลังจากนั้นเมื่อย้ายโลเคชั่นมาถ่ายซีน

หน้าบ้านก็เกิดปัญหาเรื่องเสียง เพราะทางอบต.ได้เปิดเพลงในเสียงตามสาย ทำให้การถ่ายทำล่าช้าเพราะต้องโทรไปติดต่อกับทางอบต. พอหมดปัญหาเรื่องเสียง ฝนก็ตกลงมา ทำให้ถ่ายซีนหน้าบ้านไม่ทันต้องยกไปถ่ายวันอื่นต่อ

ในคิวที่สองซึ่งเป็นซีนพิธีกรรมโนรา พบว่าเป็นซีนที่จัดการได้ยากมากทำให้การถ่ายทำค่อนข้างล่าช้า และพบปัญหาว่าโนราต้องทำพิธีจริงๆก่อน ทำให้กว่าจะเริ่มการถ่ายทำได้ช้าขึ้นไปอีก และกลายเป็นว่าระหว่างถ่ายทำขั้นตอนในพิธีที่โนราทำก็เป็นการเชิญตายายและสัมภเวสีมาจริงๆ ทำให้ไม่สามารถแสดงซ้ำได้ ทำให้ไม่ได้ถ่ายโนรารำแบบเต็มๆ และมีฟุตเทจไม่มากพอ นอกจากนี้ระหว่างถ่ายทำซีนโนราอยู่ได้เกิดอุบัติเหตุขาเคลนตัวล็อคหลุด ทำให้สาย mini hdmi ที่ต่อกล้องกับมอนิเตอร์ Atomos ขาด ทำให้ช่วงหลังจากนั้นต้องใช้ไฟล์ที่ Record จากตัวกล้องมาใช้ ทำให้คุณภาพไฟล์ในวันนั้นดีไม่เท่าตอนซีนอื่นๆ และทำให้ไม่มีมอนิเตอร์ใช้ส่งผลให้เห็นรายละเอียดได้ไม่ชัดในซีนเตรียมพิธีกรรมที่ถ่ายในคืนนั้น ทำให้เฟรมมีความผิดพลาดเล็กน้อย เช่นถ่ายติดกระติกน้ำมา

ในคิวที่สามและคิวที่สี่ก็มีปัญหาเรื่องเสียงจากเสียงตามสาย ทำให้ต้องเร่งการถ่ายทำ เพราะทางอบต. กำหนดช่วงเวลาที่จะเปิดปิดเพลงให้

การแก้ไขปัญหา

ปัญหาเรื่องฝุ่นหน้าเลนส์ใช้วิธีแก้ไขใน Post-Production ส่วนปัญหาที่ถ่ายซีนโนราได้ไม่ครบไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ต้องอาศัยการตัดต่อช่วย ส่วนปัญหาสาย mini hdmi ขาด จริงๆมีการเตรียมสายสำรองมาเผื่อแล้วแต่สายขาดไป 2 สาย และหายไปอีกสายนึง วิธีแก้คือเข้าไปซื้อสายใหม่จากในตัวเมืองหาดใหญ่ ส่วนปัญหาเรื่องเสียงตามสาย แก้ปัญหาด้วยการพยายามถ่ายให้เทคน้อยที่สุด และพยายามให้ไม่มีปัญหาจากด้านโปรดักชั่นมากที่สุด

สิ่งที่ได้รับ

ทำให้ฝึกการวางแผนได้ดียิ่งขึ้น เพราะเป็นการถ่ายทำที่ต่างจังหวัด ทำให้ต้องเตรียมความพร้อมและวางแผนมาก่อนอย่างดี โดยเฉพาะในการเตรียมอุปกรณ์ให้ครบถ้วนและเหมาะสม เพราะเราไม่สามารถไปหาอุปกรณ์ถ่ายทำเพิ่มที่นั่นได้ ได้ฝึกการวางแผนดีไซน์ช็อตให้เหมาะสมกับหนังและอุปกรณ์ที่มีและเล่าเรื่องที่สุด ได้ฝึกการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ได้ฝึกการบริหารเวลาให้เหมาะสมและคุ้มค่า

4.4 สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและแต่งหน้า (Costume and make-up designer)

ปัญหาและอุปสรรคของการทำภาพยนตร์และแนวทางการแก้ไข

สำหรับปัญหาหลักๆ เลยคือการจัดการความคิดของตัวเอง บางทีสิ่งที่เราสิ่งที่เราคิดมาแล้วและนำไปปรึกษาใครหลายๆ คน ทุกๆ คนมีความคิดเป็นของตนเอง คนนี้ชอบ คนนี้ไม่ชอบ มันทำให้เราแบกรับความคิดอื่นของคนอีกหลายคนมาไว้ในหัว สุดท้ายแล้วมันจึงยากมากที่จะหาความพอดิบพอดีในผลงานของเรา ที่จริงแล้วเราไม่จำเป็นต้องตามใจความคิดเห็นของทุกคน แต่เราเรียนรู้ที่จะมาปรับใช้ให้ส่งเสริมผลงานของเราให้ออกมาดี ไม่ใช่ว่าเราเป็นคนไม่รับฟังความเห็นของคนอื่น แต่เราเลือกที่จะหยิบจุดที่เค้าวิจารณ์มาปรับใช้มากกว่า สุดท้ายแล้วผลงานของเรามันก็ขึ้นอยู่กับเรา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคนอื่น ถ้าเราต้องทำตามใจทุกความคิดเห็น สิ่งที่มันโชว์ Personality and Unique ก็จะไม่โชว์ออกมา

สิ่งที่ได้รับ

จากการร่วมกลุ่มทำภาพยนตร์นิพนธ์ในครั้งนี้ทำให้ตัวผู้จัดทำได้คำจำกัดความของคำว่าการทำงานเป็นทีมมากที่สุด ตั้งแต่ที่ผู้กำกับคัดเลือกเพื่อนที่สมัครใจมาอยู่ในเรื่องที่ตนเองได้นำเสนอผ่านและกลายมาเป็นธีสิสเรื่องนี้

พวกเราก็ตกลงกันว่าจะไม่ทำงานแยกกันมาส่งแล้วเอามาแปะรวมกันแต่พวกต้องทำงานไปพร้อมๆ กัน ไม่ว่าจะเอกไหน เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการรับรู้ถึงภาพยนตร์ของกลุ่มเราให้ตรงกันและเท่ากันมากที่สุด เพื่อที่เราจะได้ไปพร้อมกันและเข้าใจให้ตรงซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยลดทอนความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มได้มากที่สุด ซึ่งพวกเรามักจะพูดกันเสมอว่า "ไม่เป็นไร ไม่มีใคร มันก็ยังมีพวกเรา" เหมือนเป็นสิ่งที่เราคอยเตือนตัวเองว่าเรายังคอยมีทีมของเราซัพพอร์ทเราอยู่เสมอ ซึ่งกลุ่มเราถือว่าเป็นกลุ่มที่ไม่เคยทะเลาะกันเลยแม้แต่ครั้งเดียวและทางผู้จัดทำภูมิใจมากที่จะได้พูดคำนี้

4.5 สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบการสร้าง (Art Director and Sets/Prop master)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของการทำทีสิสครั้งนี้คือเรื่องของการคิดให้ตรงจุดเพื่อการทำงานที่ง่ายขึ้นในขั้นต่อไป พอเราคิดไม่ตรงมันทำให้เราหาเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนางานกว้างเกินไป แล้วมันทำให้ระยะเวลาในการเตรียมงานเพื่อนำเสนอน้อยลง ยกตัวอย่างเรื่องพิธีกรรมโนราเป็นเรื่องที่ค่อนข้างไกลตัว เลยต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจแล้วโฟกัสให้ถูกตามความต้องการที่แท้จริงของทั้งกลุ่ม ต่อมาก็มีปัญหาในเรื่องของนักแสดงซึ่งเรื่องนี้ทำให้ขั้นตอนการทำงานของกลุ่มเราแทบจะเดินต่อไปได้ยากมาก กระทบเกือบทุกฝ่ายหลักๆเลยคือฝ่ายแคสติ้ง ในส่วนของออกแบบก้มีปัญหา เพราะไม่ได้นักแสดงเพราะฉะนั้นเสื้อผ้าเราก้ไม่สามารถหาได้เต็มที่ได้แต่ไปหาร้านและหาแบบเสื้อผ้าไว้กว้างๆ เพราะเราอยากที่จะเลือกเสื้อผ้าให้เข้ากับตัวนักแสดง ถึงแม้เราจะกำหนดลุคมาแล้วก็ตามแต่มันก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตัวนักแสดงดูดีเมื่อถ่ายภาพออกมาแล้วปัญหานี้คือไม่ใช่แค่นักแสดงคนเดียวที่หาไม่ได้ ความจริงคือหาได้แต่ติดปัญหาแทบจะทุกคนที่แคสผ่านจนทำให้เขาไม่สามารถมาถ่ายให้เราได้ ซึ่งตามที่กล่าวไปคือไม่ใช่แค่บทนพที่หาไม่ได้ แต่รวมถึงบทแม่และบทเขียดด้วย ซึ่งทั้งหมดเป็นตัวละครหลักทั้งสิ้น

ต่อมาเราก้สู้กันจนได้นักแสดงทั้งหมด แต่วันที่ได้นักแสดงนับไปคือมีเวลาไม่ถึง3อาทิตย์สำหรับการเดินทางลงไปเพื่อเตรียมงานและถ่ายทำ ฝ่ายออกแบบเลยต้องรีบซื้อและยืมเครื่องแต่งกายให้เร็วที่สุด รวมถึงพร้อพต่างๆซึ่งเรามีพร้อพเยอะมากที่ต้องใช้ เนื่องจากเราต้องไปเซตในส่วนของบ้าน หิ้งโนรา และห้องครัวใหม่ทั้งหมด เราจึงต้องทำเซตขึ้นมาใหม่ เตรียมพร้อพใหม่ทั้งหมด ทั้งหาไปจากกรุงเทพซึ่งบางส่วนและก็ไปหาที่สงขลาบางส่วน แต่เราก็ต้องมานั่งคิดวางแผนให้รอบคอบเพราะเราต้องเตรียมทุกอย่างให้พร้อมและเป็นระเบียบก่อนลงไปที่สงขลาเพราะเราไม่สามารถลืมและพลาดอะไรได้ เนื่องจากที่ที่เราไปถ่ายมันห่างจากตัวเมืองมาก ถ้าลืมอะไรมันต้องเสียเวลาในการหาใหม่และเสียเวลาเดินทาง ทำให้รู้สึกเหนื่อยและยากๆที่ต้องจัดการทุกอย่างให้ไม่มีข้อผิดพลาด พอมาช่วงถ่ายก็เกิดปัญหาเรื่องนักแสดงทำให้ต้องเลื่อนเบรคสลับไปมาทั้งหมดเพื่อให้ถ่ายได้ครบ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเซตหิ้งที่เป็นเซตใหญ่ที่สุด เราต้องสลับหิ้งจากหิ้งก่อนพิธีไปเป็นช่วงพิธีแล้วกลับมาเป็นแบบก่อนพิธีใหม่ ซึ่งเราต้องทำความสะอาดกันใหญ่โตแล้วต้องเซตใหม่ทั้งหมดทำให้เสียเวลาและเสียพลังมากๆ แต่เราก็แก้ปัญหาด้วยให้ตัวแทนกลุ่มไปซื้อของมาเตรียมไว้เผื่อให้มากขึ้น สำหรับการเปลี่ยนนเซตซ้ำไปมาส่วนห้องครัวคือเราต้องรื้อครัวใหม่ทั้งหมดเพราะเดิมครัวเขาเป็นที่เก็บของซึ่งเต็มไปด้วยฝุ่นแล้วก็สัตว์หลากหลายชนิดทำให้ไม่มีพื้นที่ในการถ่ายได้ เราเลยแก้ปัญหาด้วยการขออนุญาต

เจ้าของบ้านในการกำจัดขยะให้เค้าแล้วเซตห้องครัวขึ้นมาใหม่โดยนำพร้อพที่ขนลงมาจากกรุงเทพมารวมกับของที่ใช้ได้จากบ้านที่เราถ่ายทำ แต่สุดท้ายแล้วภาพรวมของด้านอาร์ตทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า หน้าผม เซตพร้อพทุกอย่างออกมาสวยงามตรงตามความตั้งใจ

สิ่งที่ได้รับ

ได้เปิดประสบการณ์ใหม่ ๆเริ่มจากเรื่องพิธีกรรมโนราที่เราไม่เคยรู้จักมาก่อน ได้ลงไปสงขลาจังหวัดที่ไม่เคยไป ไปสถานที่ที่ไม่เคยไป ไปอยู่กับชาวบ้านที่ระโนดได้เรียนรู้วิถีชีวิตของพวกเขา ได้รู้จักภาคใต้มากขึ้น วัฒนธรรมที่ไม่เคยเห็น อาหารที่ไม่เคยกินไม่เคยรู้จัก การใช้ชีวิต คำศัพท์ใหม่ๆ รูปแบบการพูดที่แตกต่างจากภาคกลาง ได้รู้จักคนใหม่ๆ ได้ไปใช้ชีวิตอยู่ต่างที่นานที่สุดเท่าที่เคยไปมา พบเจอปัญหาที่ไม่คาดคิดว่าตัวเองจะได้เจอหลายอย่าง ได้รับความช่วยจากชาวบ้านเพื่อนพี่น้องมากมาย ทั้งหมดนี้ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีมากๆที่สอนเราให้แก้ปัญหาที่ใหญ่ขึ้นตามเวลาชีวิตของเรา ได้เรียนรู้จักนิสัยในการใช้ชีวิตร่วมกัน เข้าใจถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่แตกต่างจากที่เคยได้เห็นมา เหมือนเราได้เปิดโลกใหม่ได้เรียนรู้ปัญหาทำให้เรามีทักษะในการใช้ชีวิตและการทำงานมากขึ้น ได้รู้วิธีการทำงานที่โตและจริงจังขึ้น ได้เรียนรู้เทคนิคการทำงานใหม่ๆจากเพื่อนพี่น้องที่มาช่วย ได้ทำงานกับเพื่อนที่ไม่เคยทำงานด้วยกันแบบจริงจัง ได้เรียนรู้นิสัยและการทำงานที่ต่างๆไปจากเดิม ขอบคุณมากเลยบ้านเกิด

4.6 สรุปผลการศึกษาของ ผู้ช่วยผู้กำกับ(Assistant Director)

ปัญหา

ช่วงPre-Production ไม่ค่อยมีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันทำงานได้ดีถ้าจะติดก็ตรงที่หาแคสติ้งที่หานักแสดงได้ยากมากเพราะนักแสดงส่วนใหญ่พอรู้ว่าจะต้องลงไปถ่ายที่ใต้แล้วก็ไม่ค่อยมีใครอยากลงมากันซึ่งเราติดอยู่ตรงตัวเอกกันอยู่หลายเดือนเลยทีเดียว

ช่วงProductionคืนก่อนวันถ่ายนักแสดงเกิดอาการไข้ขึ้นสูงและหนาวจับสั่นจึงทำให้ต้องจัดเบรคดาวน์ใหม่และเลื่อนถ่ายไปหลายซีน เบรคดาวน์ที่วางไว้คร่าวๆ4วันทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนออกแถบทั้งหมด ในส่วนของการหาเอ็กซตร้าในวันพิธีกรรมถึงจะสามารถหาเอ็กซตร้ามาได้อย่างมากมายแต่เราไม่สามารถกำกับเขาให้อยู่ในทางที่เราต้องการได้ทั้งหมดเพราะเอ็กซตร้าส่วนใหญ่ใหม่ต่อการแสดงมาก

สำหรับปัญหาของตัวเองในหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับครั้งแรกก็ยังมีหลายอย่างที่ต้องปรับปรุง อย่างเช่น การจัดการในกองซึ่งตัวเราเองรู้สึกว่าเราคุยกับคนในกลุ่มตัวเองน้อยมากในกองและในการประสานงานต่างๆทำให้บางทีเกิดล้าช้าและไม่เข้าใจกันในบางเรื่อง เรารู้สึกว่าตัวเองยังเป็นแขนขาที่ยังไม่ดีให้กับผู้กำกับในหลายเรื่องซึ่งเราต้องปรับปรุงต่อไป

วิธีแก้ปัญหา

การแก้ปัญหาเรื่องแคสติ้ง ช่วงโค้งสุดท้ายของการหาแคสติ้งก็มีหลายคนแนะนำนักแสดงมากมายมาให้เรา แต่ 1 ใน 4 ที่หามาได้ในโค้งสุดท้ายมีเพียง 2คนที่มีเวลาว่างและสามารถลงไปถ่ายทำกับเราได้ทำให้เราต้องตัดสินใจที่เลือกพี่ปลื้มให้มาเป็นนักแสดงของเราเพราะพี่ปลื้มว่างวันที่เราต้องการพอดีและพี่ปลื้มยังมีพื้นฐานในด้านการแสดงอยู่บ้างแต่เราก็แอบเสียดายพี่จ๋ายคือพี่อีกคนที่สามารถลงไปกับเราได้แต่เขาไม่สามารถมีวันว่างในการถ่ายทำได้อย่างต่อเนื่อง ที่เสียดายเพราะพวกเราชอบแอคติ้งของพี่จ๋ายมากและเขาเล่นได้ดี แต่การที่ได้พี่ปลื้มมาก็ให้อะไรกับภาพยนตร์ของเราได้เยอะเกินคาดเหมือนกัน

ในช่วงถ่ายทำเราได้ทำการย้ายเบรคแล้วแก้ปัญหาโดยการย้ายช้อทที่ไม่ต้องเห็นพี่ปลื้มมาถ่ายก่อน แล้วค่อยเอาพี่ปลื้มมาถ่ายทีหลังเพื่อให้พี่ปลื้มได้พักผ่อนจนพี่ปลื้มรู้สึกว่าตัวเองหายดีแล้วก็ทำให้พี่ปลื้มสามารถถ่ายทำได้อย่างต่อเนื่อง ช่วงที่ถ่ายเอ็กซตร้าหลังจากที่เรารู้ปัญหาในการกำกับเอ็กซตร้าเราก็เริ่มที่จะสามารถให้ไดเรคชั่นได้อย่างถูกต้องมากขึ้นและเหล่าเอ็กซตร้าก็ให้ความรวมมือเราอย่างดีมาก

สำหรับปัญหาของตัวเองหลังจากที่ได้รู้ถึงข้อผิดพลาดของตัวเองวันต่อมาก็ได้ลองปรับวิธีทำงานดู และเรารู้สึกว่ามันก็ไปในทิศทางที่ดีขึ้นและราบรื่นมากขึ้นถึงเบรคจะแตกบ้างแต่ก็รู้สึกว่ากองถ่ายก็ไปในทิศทางที่ดีขึ้นมากกว่าเดิม เราก็พยายามที่จะเรียนรู้มันและปรับปรุงมันให้ดี.

สิ่งที่ได้รับ

เรารู้สึกว่าเราได้เกินกว่าที่เราคาดไว้เยอะมากเพราะหน้าที่นี้ก็ใหม่มากสำหรับเรา เราได้รู้ถึงวิธีการจัดการในกอง การดีลกับฝ่ายอื่นๆในกองถ่าย ถึงแม้ว่าเรารู้สึกว่าเราจะทำมันได้ไม่ดีก็ตามแต่เราก็รู้สึกว่ามันได้ประสบการณ์ว่าครั้งหนึ่งได้ลองมาทำผู้ช่วยผู้กำกับแล้วเป็นไง ดีไหม ได้ลองทำสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ก็ต้องขอบคุณที่เชื่อและชวนเรามาทำภาพยนตร์นี้ด้วย

4.7 สรุปผลการศึกษาของ ผู้จัดหาและกำกับนักแสดง (Casting director and Acting coach)

ปัญหา

ในช่วง Pre-production ตั้งแต่เริ่มเก็บข้อมูลจนถึงช่วงก่อนหานักแสดงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมากนักจนเข้าสู่ช่วงที่ต้องหานักแสดงเริ่มเครียดตรงช่วงนี้เพราะว่านักแสดงที่เราได้แคสติ้งไปมีทั้งคนที่ถูกใจและไม่ถูกใจ คนที่เราถูกใจเขาก็ไม่สามารถลงไปถ่ายทำที่ภาคใต้ได้ด้วยเหตุหลายๆอย่างของตัวนักแสดง ทำให้ช่วงนั้นหานักแสดงหลักที่จะมาเป็นนพ แม่และเขียดได้ช้าและยากมาก

ในช่วง Production ก่อนวันถ่ายไม่กี่ชั่วโมงพี่ปลิ้มนักแสดงที่มารับบทนพป่วยหนักทำให้ทุกคนทำงานตามแผนและเบรคดาวน์ที่วางไว้กันไม่ได้ ต้องเลื่อนและจัดเบรคดาวน์ใหม่ ในช่วงที่ถ่ายทำวันแรกทุกอย่างไม่ค่อยลงตัว นักแสดงสภาพร่างกายยังไม่ค่อยสมบูรณ์เลยมีความช้าระหว่างถ่ายทำไปบ้าง หรือพูดไดอะล็อกที่เป็นภาษาใต้ไม่ได้บ้างทำให้ต้องใช้เวลาในการบรีฟบทและปรับคำพูดให้เข้ากับปากนักแสดง และในช่วงการถ่ายทำซีนที่ต้องใช้นักแสดงประกอบจำนวนมากเนื่องจากพวกเขาเป็นชาวบ้านแถวนั้นประสบการณ์ในการแสดงไม่เคยมีมาก่อน รวมถึงข้อจำกัดของภาษา ที่เราต้องพูดใต้ตลอดการโค้ชและบรีฟนักแสดงเพราะว่าชาวบ้านมีทั้งเด็กและผู้สูงอายุที่ใช้ภาษาท้องถิ่นมาตลอด บางครั้งพูดภาษากลางก็เกิดความไม่เข้าใจ และเรายังต้องเข้าฉากแสดงเองด้วย ทำให้การควบคุมและโค้ชนักแสดงค่อนข้างยากมากและใช้เวลาในการบรีฟ เราไม่สามารถที่จะควบคุมทุกคนให้ฟังเราและเข้าใจไปในทิศทางเดียวกับที่เราต้องการได้ทั้งหมดในครั้งแรก

ปัญหาของตัวเองในหน้าที่ Casting directer and Acting coach คือ ในช่วงทำแคสติ้งมีคนที่สนใจในบทต่างๆและติดต่อเข้ามาเยอะ บางคนเราไม่ได้คัดกรองให้ดีๆ พอมาแคสจริงๆก็ไม่ตรงตามที่เราต้องการเลย และยังมีอีกหลายๆคนที่ติดต่อเข้ามาแคสและเราติดต่อไปแต่พอถึงวันแคสจริงๆก็ไม่มาและไม่แจ้งล่วงหน้ากันหลายคน พอเราติดต่อไปก็ไม่สามารถติดต่อได้ ทำให้เสียเวลาทั้งพวกเราเองและคนที่มารอแคสคนอื่นๆ และด้วยความที่ในช่วงแรกเราเองอาจจะยังไม่เห็นภาพของนักแสดงที่ตรงตามความต้องการของผู้กำกับอย่างชัดเจน ทำให้เราเสียเวลากับการทำแคสคนที่ไม่ตรงตามคาแรคเตอร์ และได้นักแสดงช้ามากก่อนถ่ายเพียงแค่ไม่กี่วัน ในแง่ของการโค้ชนักแสดงเรายังมีข้อ

บกพร่องอยู่ในเรื่องของการควบคุมนักแสดงให้เชื่อฟังในสิ่งที่เราต้องการทั้งตัวหลักและเอ็กตร้า เลยทำให้ส่งผลกับการแสดงออกมาของนักแสดงเลยต้องใช้เวลาในการบรีฟใหม่และแก้ไขข้อบกพร่อง

วิธีแก้ปัญหา

เราทำแคสกันไปเยอะมากๆในแต่ละบทและมีหลายๆคนแนะนำนักแสดงมา สุดท้ายก็เจอคนที่เราคิดว่าเขาเหมาะสมที่จะมาเป็นนพอยู่ 2 คน ทั้งคู่มีคาแร็คเตอร์ที่ค่อนข้างตรงตามที่หวังแต่คนที่เราอยากได้มาจริงๆเขาดันไม่ว่างช่วงที่ต้องลงไปถ่ายทำ ทำให้เราต้องตัดสินใจเลือกคนที่พร้อมจะลงไปกับเรามากที่สุด สุดท้ายคนที่ได้รับบทนพคือพี่ปลื้ม เขามีพื้นฐานการแสดงแต่ก็มีหลายๆอย่างที่ต้องปรับ แต่พอถึงเวลานั้นจริงๆพี่เขาก็ตั้งใจปรับในสิ่งที่พวกเรามองเห็นว่าควรปรับ รวมถึงนักแสดงที่มารับบทเขียดและแม่ ทั้งสองคนเองก็เป็นที่มีพื้นฐานในการแสดงพอสมควร แต่คนที่มารับบทเป็นแม่เขาจะมีปัญหาเรื่องการพูดใต้ซึ่งเขาไม่เคยพูดมาก่อนเลยแต่เขามีคาแร็คเตอร์ที่ตรงตามที่ต้องการเราเลยให้เขาฟังภาษาใต้และไปฝึกพูดตามเยอะ ส่วนนักแสดงหลักที่มารับบทเขียดปัญหาของเขาคือเขาจะติดพูดเร็วมากๆและไม่ค่อยมั่นใจในช่วงแรก แต่เราก็คิดว่าเขาเหมาะกับบทเขียดแล้วจริงๆ เลยช่วยกันแก้ไขปัญหาในช่วงเวิร์คช็อป และนักแสดงทุกคนก็ให้ความร่วมมือที่ดีในช่วงที่เราเวิร์คช็อปกัน

ในช่วงถ่ายทำหลังจากที่พบเจอปัญหาต่างๆในวันแรก เราก็ได้เขียนข้อผิดพลาดและปัญหาต่างๆไว้เพื่อที่จะแก้ไขในวันถัดมา และสื่อสารกับทุกฝ่ายให้มากที่สุดเพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกันว่าต่อไปต้องทำอะไรเพื่อที่จะได้จัดเตรียมการโค้ชและบรีฟนักแสดงต่อไปตามลำดับๆ และด้วยความที่ต้องใช้ภาษาใต้กับคนพื้นที่นั้นเราก็พยายามพูดใต้กับเอ็กตร้าทุกคนให้เขาเข้าใจถึงสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดและใช้วิธีถามคำถามกับเขาเพื่อให้เขาบอกถึงสิ่งที่เขาไม่รู้และไม่เข้าใจ ก็สามารถที่จะควบคุมให้เขาฟังและเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันกับเราได้ดีขึ้นมากๆ และต้องใช้ความใจเย็นและมีสมาธิในการพูดให้มากๆในการพูดคุยและบรีฟนักแสดงหลักให้เขาฟัง สร้างสมาธิและกระตุ้นนักแสดงให้โฟกัสกับบทและการแสดงและผ่อนคลายเป็นช่วงๆ เป็นวิธีที่ช่วยให้เขาฟังเรามากขึ้นได้จริงๆ

สำหรับปัญหาของตัวเอง ในช่วงทำแคสตอนหลังเราได้ทำความเข้าใจและคุยกันทุกฝ่าย ให้เห็นภาพของนักแสดงให้ชัดเจนมากขึ้น แล้วคัดกรองเลือกหาเฉพาะคนที่ใกล้เคียงและตรงกับความต้องการของผู้กำกับมากที่สุด และทำงานกับคนที่พร้อมจะลงใต้ไปกับเราให้เต็มที่ ในช่วงวันถ่ายทำเราได้คุยกับทุกฝ่ายให้มากขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกันในช่วงเวลาการทำงาน และแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองที่จดไว้เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและก็ตั้งสติบ่อยๆ ใจเย็นๆ แล้วกล้าพูดใต้ถึงแม้จะเป็นคนใต้ที่ไม่เคยพูดใต้ก็ตามเพื่อการทำงานที่ง่ายขึ้น

สิ่งที่ได้รับ

ได้ลองทำงานกับเพื่อนที่ไม่ค่อยสนิทกันมาก่อนและไม่เคยทำงานร่วมกันเลยกับบางคน ได้มิตรภาพที่ดีกลับมามาก และในหน้าที่ๆเราได้ทำในครั้งนี้ก็เป็นการสร้างความมั่นใจให้เรามากขึ้นถึงผลลัพธ์ที่ออกมาอาจจะไม่ได้ดีมาก แต่มันทำให้รู้สึกว่าตัวเราเองได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่ทั้งการโค้ชนักแสดงและแคสติ้ง การทำงานครั้งนี้ทำให้เรากล้าทำอะไรที่ไม่เคยทำมากขึ้น ทำให้เรารู้ถึงข้อบกพร่องของตัวเองและการจัดการแก้ไขปัญหาในแต่ละวัน วางแผนการทำงานได้ดีขึ้นอีกระดับนึง ถึงแม้ว่าในช่วงวันที่ออกกองจะมีปัญหาที่ไม่น่าพอใจเกิดขึ้นบ้างก็ตาม แต่หลังจากที่ทุกคนมานั่งคุยกันก็ได้เคลียร์ปัญหาไป แล้วในวันถัดไปทุกคนเองก็ได้ปรับปรุงหน้าที่ของตัวเองแล้วตั้งใจทำมัน รู้สึกว่าได้อะไรมากกว่าแค่การทำภาพยนตร์เรื่องนึง สุดท้ายขอบคุณที่ได้มาทำหนังเรื่องนี้ด้วยกัน ขอบคุณที่เชื่อและให้มาทำหน้าที่ในเรื่องบ้านเกิด

อ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

ชุรีพร จ่าสอน. **มโนราห์ วัฒนธรรมปักต์ใต้.** สืบค้นเมื่อ 2561, จาก https://sites.google.com/site/aungang16/

ดร.อุทัย เอกสะพัง, รศ. ดร. ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, นายพนม วรรณจันทร์. **ภูมิปัญญาจากนายโรงโนราที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น รายงานวิจัยหน่วยวิทยบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.** สารนิพนธ์. สงขลา: รายงานวิจัยหน่วยวิทยบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

นภสมน นิจรันดร์. (2550). **โนรา : สัญลักษณ์ พิธีกรรม ตัวตนคนใต้รอบลุ่มทะเลสาบสงขลา ยุคโลกาภิวัตน์.** วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: สังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นายณัฐวัตร อินทร์ภักดี. (2559). **“คติชนสร้างสรรค์” จากความเชื่อเรื่องครูหมอโนราที่ตาบลท่าแค จังหวัดพัทลุง.** วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตร์แห่งครูหมอโนรา. **ครูหมอโนรา.** สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 2561, จาก http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_5812.html

สันติชัย แย้มใหม่. (2556). **มายาคติทางเพศสภาพผ่านสัญญะในพิธีโนราโรงครู.** วิทยานิพนธ์. สงขลา: ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เธียรชัย อิศรเดช. (2002). **ตัวตนคนใต้ : นัยความหมายใต้พิธีโนราโรงครู.** สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 2561. จาก/ http://203.131.219.242/cdm/ref/collection/trf_or_th/id/2171

เสริมศักดิ์ ขุนพล. (2557). **การสืบทอดและอนุรักษ์พิธีกรรมโนราโรงครูคณะเทพชัยโสภณศิลป์ และคณะจำเริญ ศ.พนมศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา.** ปริญญานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุคลานุกรม

กาญจนา ธรรมวาโร (อายุ 22 ปี) ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ พฤศจิกายน 2561.

ผศ.วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ ตุลาคม 2561.

ทิพากร ไชยประสิทธิ์ (อายุ 22 ปี) ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ ตุลาคม 2561.

สหรัถ สุทธากุลชัย (อายุ 22 ปี) ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ พฤศจิกายน 2561.

อ.สุรพัฒน์ นาคเสน ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ พฤศจิกายน 2561.

โนราประกายศิลป์ ธรานนท์ เพชรสกุล (อายุ 25 ปี) ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ ธันวาคม 2561.

โนราสมานสืบสานศิลป์ ผู้ให้สัมภาษณ์. อภิชญาภา หนูเนียม ผู้สัมภาษณ์. เมื่อ พฤศจิกายน 2561.